

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ການເສີມຂະຫຍາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
ຊຸມຊົນ ໃນ ສປປ ລາວ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຄູ່ມື ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ຊຸມຊົນ (CBDRR) ທີ່ນີ້ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາພາຍໃຕ້ໂຄງການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ ຢູ່ ສປປ.ລາວ ໂດຍແນໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກົນໄກການປະສານງານ ແລະຄວາມສາມາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບຊາດແລະທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງເພີ່ມທະວີຄວາມຕ້ານທານຂອງຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວໃນສປປລາວ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການຮ່ວມມືກັນຂອງອົງການ ແຄຣ, ອອກສະຟາມ, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ກາແດງຝຣັ່ງ / ອົງການກາແດງລາວ, ຊຶ່ງກາແດງຝຣັ່ງ ເປັນຜູ້ນຳພາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ (ECHO).

ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໄດ້ລວບລວມກິດຈະກຳການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ. ຄຳຄິດເຫັນທີ່ສະແດງອອກໃນເອກະສານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຄິດເຫັນຂອງສະຫະພາບເອີຣົບແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະສະຫະພາບເອີຣົບຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຕ່າງໆໃນປຶ້ມດັ່ງກ່າວ.

ຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ທ່ານ ໄກສອນ ຖັນທະເທບ ທ່ານ ສຸພະໄຊ ກໍມະນີ	ຮອງຫົວໜ້າກົມ ຫົວໜ້າພະແນກ ກອງເລຂາຄະນະ ກຳມະການ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
ກາແດງຝຣັ່ງ	ທ່ານ ນາງ ເຈນນີເຟີ ພອກ ທ່ານ ກອງມະນີ ກົມມະລຽນ	ຜູ້ປະສານງານກຸ່ມ DRR ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
ສູນກຽມພ້ອມ ປ້ອງກັນໄພພິບັດອາຊີ	ທ່ານ ທະນິງເດດ ອິນສີຊຽງໃໝ່ ທ່ານ ນາງ ທິຕິພອນ ສິນສຸພັນ ທ່ານ ນາງ ສິມຫວາດ ແກ້ວຄຳຜຸຍ ທ່ານ ຄິລຽນ ເມີພີ	ຜູ້ຈັດການ ໂຄງການອາວຸໂສ ຜູ້ຈັດການໂຄງການ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຄງການ ຜູ້ຊ່ວຍຊານ ດ້ານເອກກະສານ

ການອອກແບບແລະຈັດລຽງໂດຍ: ທ່ານ ຊັດໄຊ ເພັດທຳລົງໄຊ

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ການເສີມຂະຫຍາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຊຸມຊົນ ໃນ ສປປ ລາວ

ຄຳນຳ

ທ່ານຜູ້ອ່ານທີ່ຮັກແພງ,

ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ລົມພະຍຸ, ນ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳໄຫລຊຸ່ງ ແລະ ດິນເຈື່ອນ. ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດບວກໃສ່ກັບປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເຫດການ ເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງສົ່ງຜົນໃນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງເສດຖະກິດສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜົນກະທົບທາງລົດສັງຄົມ. ຈາກສະພາບການ ດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດ ກະກຽມ ແລະ ຕອບໂຕ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍຂະໜາດນ້ອຍ ໄດ້ຢ່າງເອກະລາດໂດຍບໍ່ຂໍ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ.

ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເປັນບູລິມະສິດແຫ່ງຊາດຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໂດຍໄດ້ມີການກຳນົດໃນແຜນຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະໄໝທີ 7 ແລະ 8 (2016-2020) ຊຶ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນເປົ້າໝາຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ. ການເຊື່ອມສານ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການຕອບ ໂຕ້ຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຕ້ານທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແມ່ນເປັນວຽກງານຫລັກ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຕົ້ນຕໍໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນວິໄສທັດປີ 2030 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ 5 ປີ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສລ).

ເນື່ອງຈາກວ່າເຫດການໄພພິບັດໄດ້ກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ສະນັ້ນ ວຽກທີ່ຈະປະຕິບັດກັບ ຊຸມຊົນກໍຄື ການກະກຽມຊຸມຊົນໃຫ້ດີ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງເປັນອົງປະກອບສຳຄັນຂອງການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ກອບວຽກເຊັ່ນໄດ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (SFDRR) ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ ໜ້າວຽກເບື້ອງຕົ້ນຫລັງປີ 2015 ສຳລັບການສ້າງຄວາມຕ້ານທານ ແມ່ນເນັ້ນໜັກຄວາມຕ້ອງການເພື່ອແກ້ໄຂສາເຫດຂອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ລວມທັງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສະເພາະ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍ ເພາະສະນັ້ນ ແລ້ວ ການປະຕິບັດກິດຈະກຳໃນລະດັບຊຸມຊົນຈຶ່ງມີສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຫລາຍ.

ໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆໃນ ສປປ ລາວ. ຢ່າງໃດກໍ ຕາມ, ມັນໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າມັນຍັງບໍ່ທັນມີວິທີການລວມ ເພື່ອນໍາພາການປະຕິບັດທົ່ວປະເທດ ແລະ ການປະຕິບັດກິດຈະກຳ CBDRR ທີ່ເປັນລະບົບ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຄູ່ມືແນວທາງປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ຈຶ່ງໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາ ໂດຍຜ່ານການຂອງປຶກສາຫາລືການ ແລະ ສົມທຽບເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ແລະ ວິທີການນໍາໃຊ້ໂດຍມີ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສໍາຄັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອກຳນົດເປັນວິທີການລວມສໍາລັບ ການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ໃນເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ.

ຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເອົາບົດຮຽນ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີ ທີ່ໄດ້ແນະນໍາຈາກຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາຫລາຍທົ່ວຂໍ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ CBDRR. ສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ກໍຄືຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຊຸດຂອງບັນດາຫລັກການລວມ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີແລ້ວສໍາລັບກິດຈະກຳຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ອົງການຈັດ ຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເຮັດວຽກໃນ ສປປ ລາວ. ຂັ້ນຕອນທາງເລືອກເພີ່ມເຕີມເພື່ອຊ່ວຍການປະຕິບັດ ວຽກງານ CBDRR ອະນາຄົດໃນ ສປປ ລາວ ກໍໄດ້ຮັບການນໍາສະເໜີໄວ້ໃນຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້.

ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນອີກຢ່າງໜຶ່ງ ກໍຄືຄູ່ມືແນະນໍາ CBDRR ນີ້ສາມາດປ່ຽນແປງ ແລະ ປັບໃຫ້ເຂົ້າ ກັບຄວາມຕ້ອງ ການຂອງຜູ້ປະຕິບັດໂດຍອີງໃສ່ໄລຍະເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ງົບປະມານທີ່ມີຢູ່. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຄູ່ມືແນະນໍາທີ່ຈະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອການພັດ ທະນາ ປີ 2020 ແລະ ຍຸດທະ ສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ປີ 2020 ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນ ສປປ ລາວ.

ພວກເຮົາຫວັງວ່າຢູ່ກົມການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC) ຄູ່ມືແນະນໍາລວມກ່ຽວກັບ CBDRR ເຫຼົ່ານີ້ ຈະກາຍເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການຊ່ວຍ ເຫຼືອຜູ້ປະຕິບັດໄພພິບັດວຽກງານຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອສ້າງຊຸມຊົນປອດໄພ ຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ.

ທ່ານ ພູວົງ ຫລວງໄຊຊະນະ
ຫົວໜ້າກົມ,
ກົມການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ອະທິບາຍຄຳສັບຫຍໍ້

ADPC ສູນທ້າງຫາກະກຽມໄພພິບັດຂອງອາຊຽນ

CBDRR ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ

CCA ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

DDMCC ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

DDPCC ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດເມືອງ

DONRE ຫ້ອງການຂັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ

DPCC ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ

DRM ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

DRR ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

EWS ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

GDP ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ

HFA ກອບວຽກຮົວໂກ

HVCA ການປະເມີນໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ

IEC ອຸປະກອນໂຄສະນາ

INGO ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ

LDPA ສະມາຄົມຄົນພິການລາວ

LSW ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

M&E	ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ
MoFA	ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ
MOU	ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
NDPCC	ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
PDPCC	ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຂວງ
PDRA	ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
PME	ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
PONRE	ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ
PRA	ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
SFDRR	ກອບວຽກເຊັນໄດສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
SOP	ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ
SWOT	ການວິເຄາະຈຸດແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ອຸປະສັກ
ToR	ໜ້າວຽກ
ToT	ການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ
UN	ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ
VDPCC	ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ
VDPU	ໜ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ

ສາລະບານ

ຄຳນຳ.....	2
ອະທິບາຍຄຳສັບຫຍໍ້.....	4
ຄຳແນະນຳ.....	8
ພາກທີ I - ຄວາມກ່ຽວພັນຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ.....	14
1.1 ໄພພິບັດທຳມະຊາດໃນ ສປປ ລາວ.....	14
1.2 ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ.....	14
1.3 ຄູ່ຮ່ວມງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ.....	15
1.4 ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ລາຍງານ.....	17
1.5 ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການປະຕິບັດ CBDRR.....	19
ພາກທີ II - ຂະບວນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ.....	25
ຂັ້ນຕອນທີ 1 - ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງໂຄງການ.....	25
1.1 ການກຳນົດຊຸມຊົນ.....	25
1.2 ມາດຖານ ແລະ ການພິຈາລະນາໃນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ.....	25
1.3 ຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ.....	27
1.4 ບັດໃຈໃນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ.....	28
ຂັ້ນຕອນທີ 2 - ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ – ການເຂົ້າໃຈຊຸມຊົນ.....	29
2.1 ການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານແມ່ນຫຍັງ?.....	29
2.2 ຂັ້ນຕອນສຳລັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານ.....	29
2.3 ຫລັກການຕົ້ນຕໍສຳລັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານ.....	31
ຂັ້ນຕອນທີ 3 - ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ປະສານງານ CBDRR.....	32
3.1 ການກຳນົດສະມາຊິກຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (DDPCC).....	32
3.2 ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບ CBDRR.....	33
ຂັ້ນຕອນທີ 4 - ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ VDPCC.....	35
4.1 ການສ້າງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC).....	35
4.2 ການກຳນົດໜ້າທີ່ຂອງ VDPCC.....	37
4.3 ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງ VDPCC.....	39
ຂັ້ນຕອນທີ 5 - ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ.....	39
5.1 ການຄັດເລືອກເຄື່ອງມືປະເມີນຜົນຄວາມສ່ຽງ.....	40
5.2 ການກະກຽມສຳລັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	46
5.3 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.....	47
5.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ.....	48
5.5 ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບບ້ານ.....	49

ຂັ້ນຕອນທີ 6 - ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	50
6.1. ການນຳໃຊ້ຜົນໄດ້ຮັບຈາກ PRA ເພື່ອສ້າງແຜນກິດຈະກຳ.....	50
6.2 ການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງສ່ຽງໄພພິບັດ.....	51
ຂັ້ນຕອນທີ 7 - ການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ.....	54
7.1 ການກຳນົດ ແລະ ຄັດເລືອກມາດຕະການ DRM.....	54
7.2 ການປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ.....	55
7.3 ການປະສານງານໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ.....	56
7.4 ການປະສານງານການທົບທວນແຜນ CBDRR ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	56
8.1 ການຕິດຕາມ.....	57
8.2 ການປະເມີນຜົນ.....	58
8.3 ຫຼັກການຂອງການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	58
8.4 ຂະບວນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.....	59
8.5 ການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ.....	59
8.6 ການກຳນົດວິທີການ.....	59
8.7 ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ.....	60
8.8 ການກຳນົດຮູບແບບຂອງການລາຍງານ.....	62
8.9 ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການຮັບປະກັນການກວດແກ້ ແລະ ປັບປຸງ.....	63
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	64
ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງແຜນ.....	68
ຈຸດປະສົງຂອງແຜນ.....	68
ສິ່ງອ້າງອີງຂອງແຜນ.....	68
1. ປະຫວັດຂອງບ້ານ.....	68
1.1. ລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ.....	68
1.2. ສະພາບພູມສັນຖານຂອງບ້ານ.....	68
1.3. ຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.....	69
1.4. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງບ້ານ.....	69
2. ອົງການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນ.....	70
3. ການປະເມີນໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້າທານຕໍ່ ແລະ ຄວາມສາມາດຫລາຍຮູບແບບ.....	70
3.1 ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບ້ານ.....	70
3.3. ການປະເມີນຄວາມຕ້າທານຕໍ່.....	72
3.4. ການປະເມີນຄວາມສາມາດ.....	73
4. ໜ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPU).....	74
5. ແຜນກິດຈະກຳ DRM ຂອງບ້ານ.....	76
5.1 ການກຳນົດບຸລິມະສິດບັນຫາ.....	76
5.2 ແຜນກິດຈະກຳ DRM.....	77

ຄຳແນະນຳ

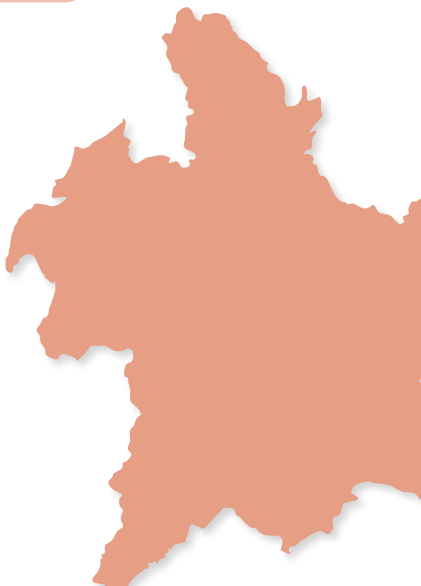
ປຶ້ມຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ ຫລື CBDRR ແມ່ນຫຍັງ?

ປຶ້ມຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ ຫລື CBDRR ເປັນປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳວິທີການປະຕິບັດກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນສຳລັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດໃນ ສປປ ລາວ. ມັນເປັນເອກະສານທີ່ໄດ້ເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກອົງການຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CBDRR ຢູ່ ສປປ ລາວ. ມັນສະໜອງຄຳແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການປະຕິບັດໂຄງການ CBDRR ໃຫ້ເປັນລະບົບ ໂດຍໃຫ້ລາຍລະອຽດແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ພ້ອມທັງເຄື່ອງມືທີ່ນຳໃຊ້.

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ປຶ້ມຄູ່ມືຈະສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານໃນການຕິດຕາມກິດຈະກຳ CBDRR, ກວດກາຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຈາກຜູ້ປະຕິບັດຕ່າງໆ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການໃນການປະຕິບັດ CBDRR ເຊັ່ນດຽວກັບການສະໜອງຈຸດອ້າງອີງໜຶ່ງ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການອື່ນໆ.

ປຶ້ມຄູ່ມືໄດ້ຮັບການພັດທະນາມາຈາກການປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CBDRR ພາຍໃນ ປະເທດ ທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ບໍ່ສັງກັດລັດ. ເພາະສະນັ້ນ ປຶ້ມຄູ່ມື CBDRR ໄດ້ອີງໃສ່ກິດຈະກຳລວມ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຈາກຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍກວມເອົາລະບຽບຂອງຊາດ, ແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງລັດ.

ການມີຊຸດກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ສະເໜີແນວທາງການປະຕິບັດ CBDRR ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການປະຕິບັດໂຄງການຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຜົນສຳເລັດຫລາຍຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນັ້ນກໍບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ປະຕິບັດທີ່ນຳໃຊ້ວິທີການປະຕິບັດ ແບບອື່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຫລື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້. ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ, ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເຊັ່ນດຽວກັບລັກສະນະຂອງໂຄງການ, ກິດຈະກຳອື່ນໆກໍສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ເມື່ອເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມີຄວາມພ້ອມ. ມັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ເນື່ອງຈາກວ່າກິດຈະກຳເພີ່ມເຕີມກໍສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ໂຄງການສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ພວກເຮົາສາມາດພົບເຫັນຫຍັງແດ່ໃນຄູ່ມື CBDRR ຫົວນີ້?

ປຶ້ມຄູ່ມື CBDRR ໃຫ້ລາຍລະອຽດຂອງ ແປດຂັ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ເຊັ່ນດຽວກັບ ພາກສະເໜີກ່ຽວກັບວຽກງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ I ເປັນພາກທີ່ນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ຜ່ານມາກ່ຽວກັບວຽກງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ. ນອກນັ້ນກໍຍັງມີພາກ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ລະບຸເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ, ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ພາຍໃນປະເທດ ເຊັ່ນດຽວກັບສະພາບລວມກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ II ປະກອບດ້ວຍການແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດ ແປດຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ. ແປດຂັ້ນຕອນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນຕອນທີ 1: ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງໂຄງການ
- ຂັ້ນຕອນທີ 2: ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ
- ຂັ້ນຕອນທີ 3: ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ປະສານງານ CBDRR
- ຂັ້ນຕອນທີ 4: ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບ VDPCC
- ຂັ້ນຕອນທີ 5: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ
- ຂັ້ນຕອນທີ 6: ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
- ຂັ້ນຕອນທີ 7: ການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ
- ຂັ້ນຕອນທີ 8: ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ການເສື່ອມສານກັບວຽກງານອື່ນ

ບໍ່ວ່າເວລາໃດກໍຕາມ, ໂຄງການ CBDRR ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ພິຈາລະນາການເສື່ອມສານກັບວຽກງານອື່ນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວິທີການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- **ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ**

ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງທັງໃນລະດັບສາກົນ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ໃນ ສປປ ລາວ ວ່າການປັບຕົວເຂົ້າ ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (CCA) ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເສື່ອມສານເຂົ້າກັນ. ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຖືກປະສົມປະສານກັບການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ ຢູ່ໃນຄວາມທີ່, ຄວາມໜ້າແໜ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັບ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ. ເພາະສະນັ້ນ, ເຫັດຜົນຂອງການເສື່ອມສານລະຫວ່າງ CCA ແລະ CBDRR ແມ່ນເພື່ອກະກຽມຊຸມຊົນເພື່ອຮັບມືກັບຜົນ ກະທົບທີ່ອາດມີຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດພື້ນທີ່ໃນການປະຕິບັດໂຄງ ການ CCA ແລະ CBDRR ເພື່ອໃຫ້ສອງວຽກງານມີການເສື່ອມສານກັນ ພ້ອມທັງເປັນການເພີ່ມຄວາມຕ້ານທານໃຫ້ກັບຊຸມຊົນອີກດ້ວຍ.

- **ສະພາບແວດລ້ອມ**

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ ມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເຊື່ອມໂຊມທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເກີດຈາກກິດຈະກຳຂອງການພັດທະນາກຳສາມາດທຳລາຍຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ມີຜົນກະທົບການດຳລົງຊີວິດ. ໂດຍພິຈາລະນາການພົວພັນທີ່ຈະແຈ້ງລະຫວ່າງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ກິດຈະກຳ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເຊື່ອມສານບັນຫາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ບັນຫາການຄຸ້ມຄອງທຳມະຊາດ ເຂົ້າໃນການອອກແບບໂຄງການ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສົ່ງເສີມຊຸມຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

• **ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອ**

ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າຊຸມຊົນມີກຸ່ມທີ່ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ. ກຸ່ມຍ່ອຍຂອງຊຸມຊົນມັກຈະມີຄວາມຕ້ອງການ ສະເພາະຂອງຕົນ ຊຶ່ງວຽກງານ CBDRR ຕ້ອງພິຈາລະນາ ເນື່ອງຈາກວ່າບາງກຸ່ມຈະມີລະດັບຄວາມຕ້ານທານ ຕໍ່າຫຼາຍກວ່າກຸ່ມອື່ນ. ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າໃນຊຸມຊົນປະກອບມີ ຄົນພິການ, ຜູ້ເຖົ້າ, ເດັກນ້ອຍ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ຍິງ. ກຸ່ມດັ່ງກ່າວມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ ແລະ ອາດມີຄວາມຕ້ອງ ການສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນເມື່ອເກີດສະຖານະການໄພພິບັດ. ເຖິງວ່າພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າຫຼາຍ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງໄພອັນຕະລາຍ ແຕ່ກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນວຽກງານ CBDRR. ຍ້ອນພວກເຂົາ ເຈົ້າຮູ້ຂອດຈຳກັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນ ດັ່ງນັ້ນ ການປະກອບສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ວິທີການປະສົມປະສານໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວໄດ້ ກວມເອົາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ.

ແຕ່ລະກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- **ຄົນພິການ** ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍໃນສະຖານະການໄພພິບັດອັນເນື່ອງມາຈາກການຂາດການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ຈະຊ່ວຍຕົນເອງ. ຄົນພິການມີຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ແລະ ຕ້ອງການສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພິເສດໃນສະຖານະການສູກເສີນ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມດັ່ງກ່າວຕະຫຼອດຂະບວນການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຊ່ວຍປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມຕ້ານທານຫຼາຍຂຶ້ນ.
- **ຜູ້ເຖົ້າ** ອາດຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພິເສດໃນເວລາເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດອັນເນື່ອງມາຈາກບັນຫາອາຍຸສູງ ເຊັ່ນດຽວກັບບັນຫາການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ບັນຫາສຸຂະພາບ. ໂດຍບົກກະຕິແລ້ວຜູ້ເຖົ້າໄດ້ຮັບການເຄົາລົບຈາກສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ. ປະສົບການຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະເຊີນ ແລະ ຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າຄວນຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຊຸມຊົນໂດຍ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການ CBDRR.

- **ເດັກນ້ອຍ** ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ, ເປັນໜຶ່ງໃນກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເວລາເກີດໄພພິບັດການໂຈມຕີ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວນຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າເດັກນ້ອຍສາມາດ ຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວ ແລະ ສາມາດປັບຕົວຢ່າງວ່ອງໄວກັບການປ່ຽນແປງໃນຊຸມຊົນ. ໂຄງການຄວາມ ປອດໄພໃນໂຮງຮຽນໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການ CBDRR ສາມາດຊ່ວຍເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກໃນຫມູ່ເດັກນ້ອຍໄປສູ່ການ ປະກອບສ່ວນຢ່າງທ້າວຫັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນ ສ. ປ. ປ. ລາວ.

- **ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ** ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ CBDRR ເນື່ອງຈາກວ່າຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວອາດມີຄວາມຕ້ອງການ ໂດຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບພາສາ (ພິຈາລະນາທີ່ສຳຄັນໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລະດັບຂອງພາສາທ້ອງຖິ່ນທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນແຕ່ລະຂົງເຂດ) ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະຕິບັດທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການເຄົາລົບ. ກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ CBDRR ຄວນຮັບປະກັນວ່າໂຄງການໄດ້ອອກແບບ ສຳລັບການສະພາບການລະດັບຊາດ ຫລື ລະດັບພາກພື້ນໂດຍສະເພາະແມ່ນຍັງເໝາະສົມໃນ ເວລາປະຕິບັດກັບບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ. ອຸປະກອນການ ແລະ ກິດຈະກຳ CBDRR ທີ່ວາງໄວ້ ຄວນໄດ້ຮັບການດັດປັບໃຫ້ເໝາະສົມສະພາບຂອງຊົນເຜົ່າ.

- **ແມ່ຍິງ (ແລະບົດບາດຍິງ-ຊາຍຕໍ່ກັບວຽກງານ CBDRR)** ການເອົາຜູ້ຍິງເຂົ້າມາມີບົດບາດ ໃນວຽກງານ CBDRR ເປັນການປະສານສົມທົບເຂົ້າເຈົ້າກັບທຸກໆກຸ່ມມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ. ບາງຄັ້ງ ແມ່ຍິງສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງພິການ, ແມ່ຍິງຖືພາ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງ, ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ແລະ ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເໝາະສົມເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຕ້ອງການ ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສິ່ງອຳນາດຄວາມສະດວກສະເພາະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR.

• **ຄວາມສົມດູນດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ**

ແມ່ນບັນຫາເສື່ອມສານທີ່ສໍາຄັນອີກບັນຫາໜຶ່ງ ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນວຽກງານ CBDRR. ບົດບາດຍິງ-ຊາຍຫມາຍເຖິງຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນສັງຄົມຈາກສິ່ງທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ ຫຼື ແມ່ຍິງ ຢູ່ໃນສັງຄົມໃດໜຶ່ງ (ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບເພດຂອງບຸກຄົນທີ່ຫມາຍເຖິງລັກສະນະທາງຊີວະວິທະຍາຂອງການເປັນຜູ້ຊາຍ ຫຼື ແມ່ຍິງ). ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ມີບົດບາດ, ສະຖານະພາບ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງສະເພາະພາຍໃນຄົວເຮືອນ, ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ໃນຫຼາຍສັງຄົມທີ່ສ້າງໃຫ້ມີລະບົບການ ປົກຄອງແບບມີຫົວໜ້າ (ເຊັ່ນ: ຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ຫຼື ເປັນຜູ້ນຳ) ຫມາຍຄວາມວ່າແມ່ຍິງແມ່ນໄດ້ຮັບບົດບາດໜ້ອຍໃນເຂດວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ, ໃນລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນ, ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຕັດສິນໃຈ. ພາລະບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງມີຢູ່ໃນສັງຄົມສາມາດກຳນົດລະດັບຂອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຂອງໄພອັນຕະລາຍປະສົບການທີ່ຜ່ານມາຊື້ໃຫ້ເຫັນ ວ່າ ເມື່ອມີໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນແມ່ຍິງຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫລາຍກວ່າຜູ້ຊາຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໜ້ອຍກວ່າເມື່ອມີການຟື້ນຟູ. ການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ຈຳເປັນຕ້ອງມີການເສື່ອມສານກັບບົດບາດຍິງຊາຍ ນັບຈາກຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ໂຄງການຈົນຮອດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ. ຄວາມກ້ວົນຂອງທັງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍຄວນຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ເທົ່າທຽມກັນຈາກການປະຕິບັດໂຄງການໃນລະດັບຊຸມຊົນ. ວິທີການຄວາມສົມດູນຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ສາມາດຊ່ວຍຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການຊັບພະຍາກອນ, ສະຖານທີ່, ການບໍລິການດ້ານການເງິນແລະ ການຕັດສິນໃຈຢ່າງຍຸດຕິທຳທີ່ສຸດ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມຕ້ານທານຫລາຍຂຶ້ນ.

ບັນຫາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໃນໂຄງການ CBDRR ຄວນຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃນຮູບ 1. ແຜນວາດຂະບວນການ CBDRR ທີ່ຊື້ໃຫ້ເຫັນພາບລວມຂອງຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ CBDRR ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກຳນົດກິດຈະກຳສຳລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ.

ຮູບສະແດງທີ 1 ຂະບວນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

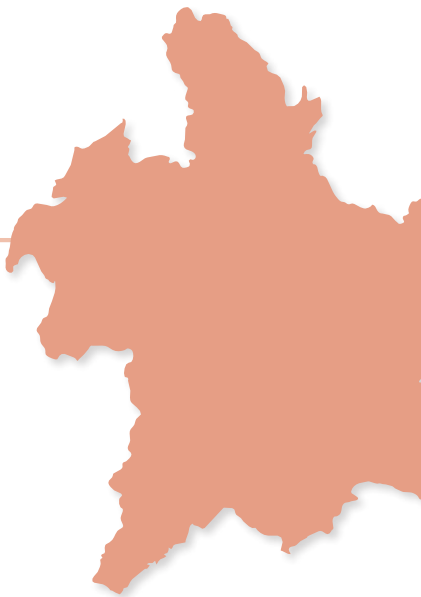
ພາກ I | ຄວາມກ່ຽວພັນຂອງການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວມີປະສິບການອັນຍາວນານໃນການຮັບມືກັບໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ. ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດພາບລາວຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ປະຕິບັດລະດັບທຳມະຊາດເພື່ອນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນທ້ອງຖິ່ນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອກະກຽມຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ, ແລະ ການຮັບຮອງເອົາມາດຕະການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຊຸມຊົນ.

1.1 ໄພພິບັດທຳມະຊາດໃນ ສປປ ລາວ

ປະຫວັດຄວາມສ່ຽງລະດັບຊາດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ (ADPC, 2010) ລະບຸວ່າ ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມັກເກີດໄພອັນຕະລາຍຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ລົມພາຍຸ, ດິນເຈື່ອນ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພະຍາດລະບາດທີ່ມີລະດັບຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໃນເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນຈຳນວນໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ນ້ຳຖ້ວມຈາກພາຍຸເປັນໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດຕົ້ນຕໍ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍ ທັງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ. ເຫດການໄພອັນຕະລາຍໃຫຍ່ໆ ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາປະກອບມີພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນ Jebi ແລະ Mangkhoud ໃນປີ 2013, ພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນ Haima ແລະ Nokten ໃນປີ 2011, ພະຍຸໄຕ້ຝຸ່ນເກດສະຫນາໃນປີ 2009, ພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນ Kumuri ໃນປີ 2008 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໄພນ້ຳຖ້ວມຢ່າງແຜ່ຫຼາຍໃນປີ 2000. ຄວາມສ່ຽງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນປະຈຳຄື ດິນເຈື່ອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະລະດູມໍລະສຸມ ແລະ ມີບາງສ່ວນຂອງປະເທດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການປູກພືດໃນໄລຍະປີທີ່ຜ່ານມາ. ແຜ່ນດິນໄຫວທີ່ມີລະດັບຄວາມສ່ຽງປານກາງມີແນວໂນ້ມເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຊຶ່ງມີລະດັບຄວາມຮຸນແຮງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ຜົນກະທົບຂອງມັນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານໃຫ້ຮູ້. ກະລຸນາເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນກັບ 1, ຕາຕະລາງ 11 ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເຫດການໄພພິບັດໃນ ສປປ ລາວ.

ເກືອບ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນຂອງປະເທດໄດ້ມີອາຊີບກະສິກຳ, ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງເປັນຄວາມກັງວົນຫລັກສຳລັບ ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່. ຂໍ້ມູນຄວາມເສຍຫາຍຜ່ານມາຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າການສູນເສຍໃນແຕ່ລະປີຈາກໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດລະຫວ່າງ 28 ແລະ 36 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP, ພ້ອມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍສະເລ່ຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳປີງົບປະມານເທົ່າກັບປະມານ 27 ເປີເຊັນຂອງລາຍຈ່າຍລັດຖະບານລາວ (ທະນາຄານໂລກ, 2012).

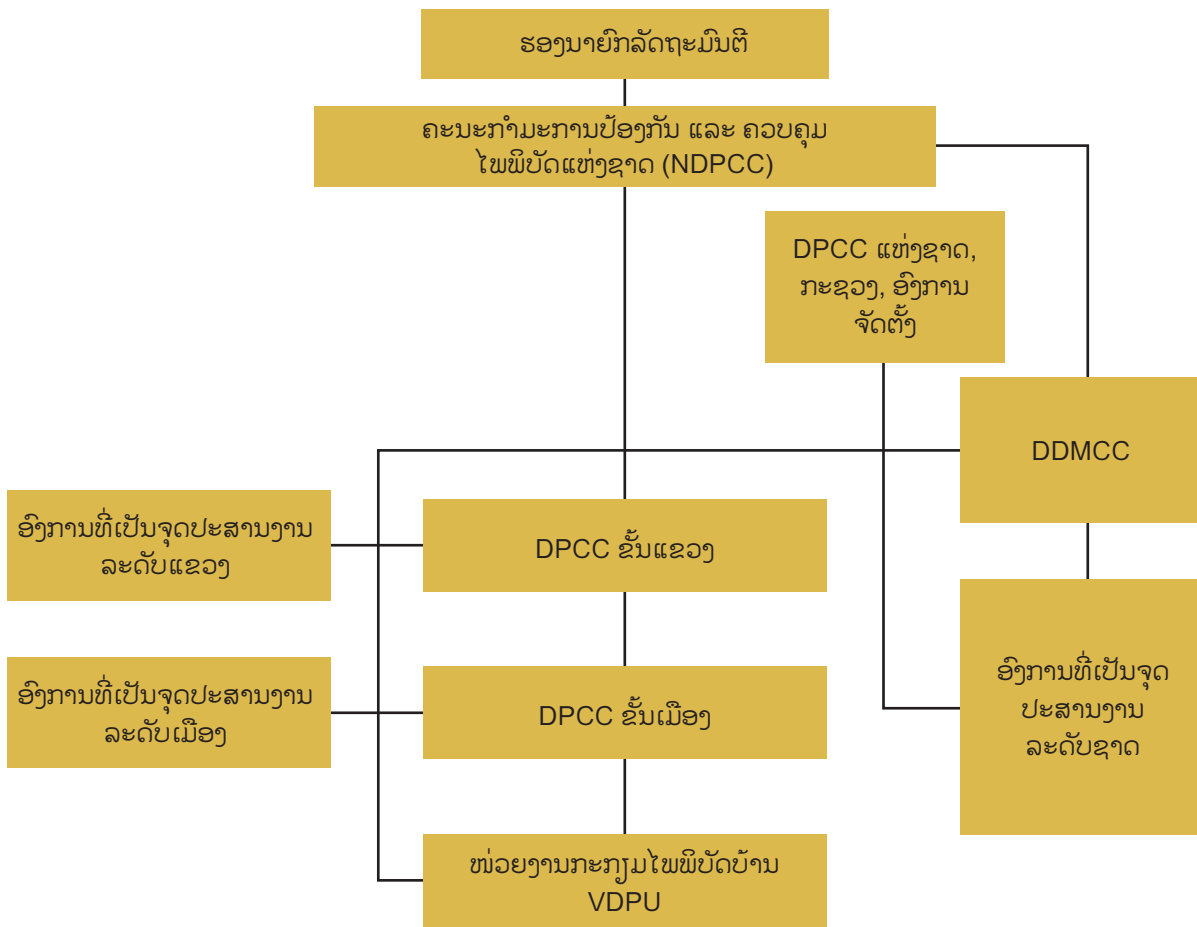

1.2 ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ໄພອັນຕະລາຍຈາກທຳມະຊາດໄດ້ນຳເອົາຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ມັກເກີດໄພອັນຕະລາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ. ນອກຈາກນັ້ນ ໄພອັນຕະລາຍຍັງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ລະບົບຊົນລະປະທານບ້ານ, ຂົວ, ຖະໜົນທົນທາງ, ພື້ນທີ່ກະສິກຳ, ແລະ ອື່ນໆ. ຕໍ່ກັບໄພຂົ່ມຂູ່ດັ່ງກ່າວ, ວຽກງານ CBDRR ສາມາດສ້າງກາລະໂອກາດສຳລັບປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາບການສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດກັບຄືນໄປສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພອັນຕະລາຍດັ່ງກ່າວ. ຊາວບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ CBDRR ໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ. ການລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວເຊັ່ນ ການສ້າງໜ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPU)/ ສ້າງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC), ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ໃນຂະນະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເກີດໄພພິບັດໄດ້ຮັບການປັບປຸງ. ບາງບ້ານໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ສ່ວນບ້ານອື່ນໆກໍໄດ້ປັບການປະຕິບັດໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຕ້ານທານຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ.

1.3 ຄູ່ຮ່ວມງານ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ

ມີຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CBDRR ຢູ່ໃນລະດັບຊຸມຊົນໃນ ສປປ ລາວ. ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ປະກອບມີທັງພາກສ່ວນຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດພາຍນອກ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນເຊັ່ນ: ລັດຖະບານ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງພາຍນອກທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນ ຕໍ່ກັບວຽກງານ CBDRR.

ຮູບສະແດງ 1.1 ການຈັດສັນດ້ານອົງການຈັດຕັ້ງໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ:

ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (DPCCs) ໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີສະບັບເລກທີ 220/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ສິງຫາ 2013 ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ. ການຈັດສະຖາບັນ DRR/M ຢູ່ໃນໄລຍະຂອບເຂດຂອງການບໍລິຫານຂອງອົງກອນ ທັງຫມົດ ແລະ ພື້ນຖານໃນລະດັບຊຸມຊົນ ແລະ ກວມເອົາທຸກຂະແໜງການທີ່ສຳຄັນ.

• ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDPCC)

ຊຶ່ງເປັນປະທານ ໂດຍທ່ານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຊຶ່ງມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາກະຊວງຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ອົງການກາແດງລາວ ເປັນສະມາຊິກ. NDPCC ມີໜ້າທີ່ກຳນົດຍຸດທະສາດຂອງ DRM ແລະ ສະໜອງກົນໄກກ່ຽວກັບ DRM, ປະສານ ງານດ້ານການສະໜັບສະໜູນຂອງສາກົນ ແລະ ການຮ່ວມມື ເຊັ່ນ: ເປັນຜູ້ຮ່ວມປະເມີນຜົນເບື້ອງ ຕົ້ນ, ການລາຍງານເຫດການ, ແລະ ການກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ DRR ແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນດຽວ ກັນກັບການເປັນຜູ້ນຳພາໃນການປະຕິບັດ DRM/CBDRM ໃນປະເທດ. ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງສະມາ ຊິກ NDPCC ເບິ່ງຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1, ຕາຕະລາງ 12.

• ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມໄພພິບັດແຂວງ (PDPCC)

ເປັນປະທານໂດຍ ທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ແລະ ມີຄະນະກຳມະການຈາກທຸກໆພະແນກການຂອງ ແຂວງ ລວມທັງອົງການກາແດງແຂວງເປັນສະມາຊິກ. ຄະນະກຳມະການມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳການຄຸ້ມ ຄອງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດພາຍໃນແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ແລະ ປະສານງານການສະໜັບສະໜູນ ລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ.

• ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດເມືອງ (DDPCC)

ເປັນປະທານໂດຍ ທ່ານເມືອງ ຫລື ຮອງເຈົ້າເມືອງ ແລະ ມີສະມາຊິກຈາກທ້ອງຖານຕ່າງໆຂອງ ເມືອງ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດກັບບ້ານ ແລະ ແຂວງຕາມໂຄງຮ່າງການຈັດ ຕັ້ງຂອງ PDPCC, ແລະ ນຳພາໃນການປະຕິບັດວຽກງານກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການ CBDRR. ນອກຈາກນີ້ຍັງປະສານການສະໜັບສະໜູນກັບອົງການ NGO ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ.

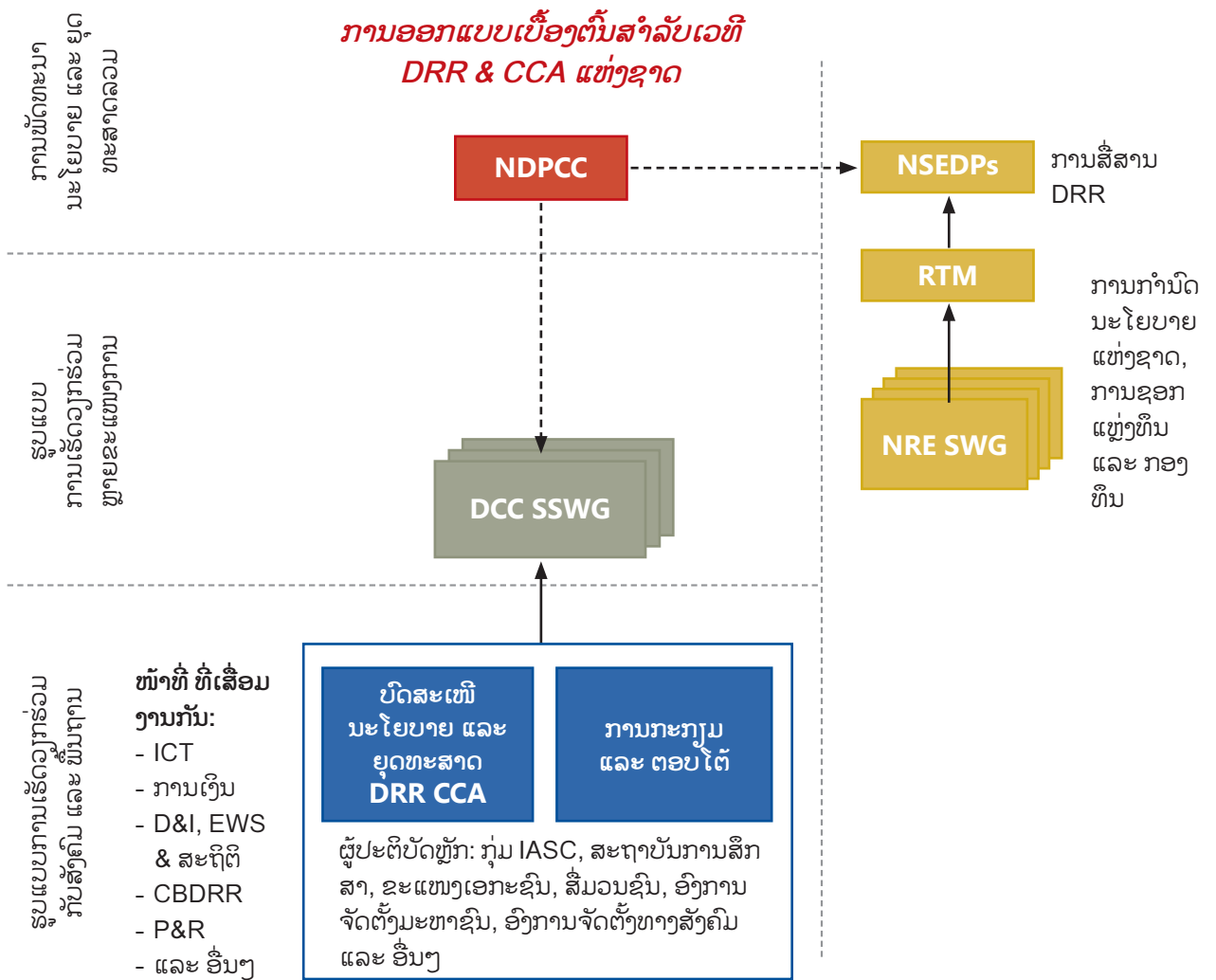
● **ຫນ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPUs)/ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC)**

ເປັນປະທານ ໂດຍທ່ານ ນາຍບ້ານ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີພາຍໃນບ້ານ. ສະມາຊິກມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກປ້ອງກັນຊາດບ້ານ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບບ້ານ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ໂຮງຮຽນ, ອາສາສະໜັກສຸຂະພາບ, ແລະ ອື່ນໆ. ຄະນະກຳມະການເປັນຜູ້ນຳພາໃນການປະຕິບັດແຜນ CBDRR ຂອງບ້ານ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຊຸມຊົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ໃນຂະນະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫລັງເກີດໄພພິບັດ.

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ:

- **ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ (INGOs) ແລະ ອົງການ ສປຊ** ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ ຈະລະດົມຊັບພະຍາກອນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ປະຕິບັດກິດຈະກຳການ CBDRR ກັບຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ.
- **ອົງການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຫຍ່** ຈະສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນສຳລັບການປະຕິບັດ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ.

ກິດຈະກຳ CBDRR ແນໃສ່ການລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍອີງຕາມລັກສະນະຂອງໂຄງການ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງອົງການປະຕິບັດເຊັ່ນ: ການກະກຽມຊຸມຊົນ, ການປະຕິບັດວຽກງານ DRR, ແລະ ດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມປອດໄພຂອງໂຮງຮຽນ, ແລະອື່ນໆ (ສຳລັບຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1, ຕາຕະລາງ 13). ກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບການທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ກິດຈະກຳ CBDRR ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຢູ່ໃນແຕ່ລະລະດັບຂຶ້ນຢູ່ກັບພື້ນທີ່ສະເພາະຂອງກິດຈະກຳ.

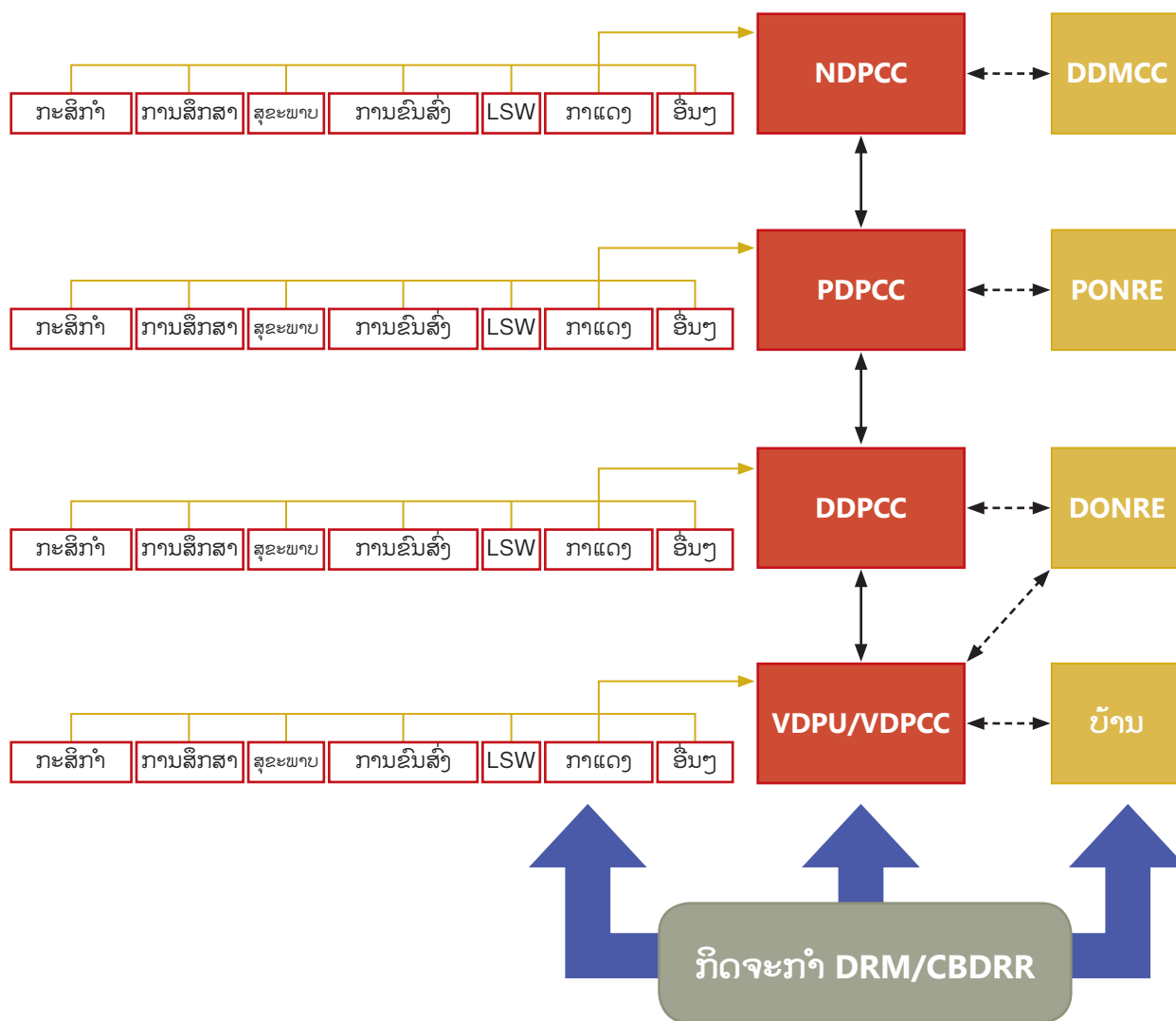
ຮູບສະແດງ 1.2 ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບ ເວທີ DRR ແລະ CCA ລະດັບຊາດ

ນອກຈາກການຈັດສັນສະຖາບັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ເວທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດປະສານກິນໂກການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບ CBDRR ຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເປັນລະບົບ ລະຫວ່າງລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ DRR/CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ.

1.4 ກິນໂກການປະສານງານ ແລະ ລາຍງານ

ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (DPCC) ບໍ່ແມ່ນຄະນະກຳມະການທີ່ໂດດດ່ຽວ. DPCC ມີຕົວແທນຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ຢູ່ໃນແຕ່ລະດັບ (ລະດັບຊາດ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ). ບັນດາຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງຈະໄດ້ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການລາຍງານກິດຈະກຳ CBDRR ຂອງ DPCC ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນແຕ່ລະດັບທີ່ມີກອງເລຂາຂອງ DPCCs. ຮູບສະແດງທີ 13 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການພົວພັນລະຫວ່າງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ DRM/CBDRR ໃນ ສປປ ລາວ. ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າກິດຈະກຳ CBDRR ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າການປະຕິບັດ ໂດຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ສະນັ້ນວຽກງານດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກັບ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຫ້ອງ ການສະພາບແວດລ້ອມເມືອງ ແລະ ຫ້ອງ ການດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງເປັນຈຸດປະສານງານເພື່ອຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກຂະ ແໜງການຂອງລັດ ໂດຍຜ່ານ DPCC. ຮູບສະແດງ 13 (ຂ້າງລຸ່ມນີ້) ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະບົບການປະສານງານໃນ ການເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານການລາຍງານທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ.

ຮູບສະແດງ 1.3 ລະບົບການປະສານງານ DRM/CBDRR

1.5 ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການປະຕິບັດ CBDRR

ສໍາລັບການວາງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດ CBDRR ທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຖິງບັດໄຈທີ່ສາມາດສ້າງໄພຂົ່ມຂູ່ ຫລື ຂັດຂວາງການການປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ສິ່ງທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມສະດວກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງວຽກງານ CBDRR. ການສໍາຫລວດໄດ້ພົບເຫັນວ່າມີສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດຫລາຍຢ່າງ ໃນຂະນະການປະຕິບັດໂຄງການ CBDRR ໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ.

ສິ່ງທ້າທາຍອາດສ້າງອຸປະສັກສໍາລັບກິດຈະກຳການ CBDRR ເພື່ອບັນລຸວັດຖຸປະສົງທີ່ລະບຸໄວ້ຂອງໂຄງການ. ໃນທາງກັບກັນ, ໂອກາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວສາມາດປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳ CBDRR ປະສົມຜົນສໍາເລັດໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ມີການປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດ CBDRR ນັ້ນກໍ່ຍົກບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດຂຶ້ນມາປຶກສາຫາລືກັນ.

ສິ່ງທ້າທາຍ

● **ການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານສໍາລັບການປະຕິບັດແຜນຂອງບ້ານ**
ປະຈຸບັນ, ການປະຕິບັດແຜນການ CBDRR ຢູ່ໃນລະດັບບ້ານໄດ້ອີງໃສ່ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນຈາກໂຄງການ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບກ່ຽວກັບຄວາມຍືນຍົງຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວຫລັງຈາກໂຄງການ CBDRR ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ຊຸມຊົນບໍ່ມີແຫລ່ງທຶນທີ່ຈະມາສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນ CBDRR ຖ້າບັດສະຈາກການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ. ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ແຜນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບແຜນການ CBDRR ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເຊື່ອມສານຢ່າງກວ້າງຂວາງເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ. ການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRM ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາໃນວົງກວ້າງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການລະດົມການສະໜັບສະໜູນຊັບພະຍາກອນໃນຕໍ່ໜ້າ. ນີ້ແມ່ນການພິຈາລະນາທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ວຽກ DRM ໃຫ້ເຂົ້າໃນແຜນວຽກຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ໃນຂະບວນການພັດທະນາໃນລະດັບພາກ ແລະ ລະດັບປະເທດ.

• **ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ພົວພັນກັບອຸປະສັກຂອງພາສາ ແລະ ການບໍ່ຮູ້ໜັງສືຢູ່ຊົນນະບົດໃນການປະຕິບັດ HVCA**

ກ່ຽວກັບການອຸປະສັກດ້ານພາສາ, ມີສອງການພິຈາລະນາຕົ້ນຕໍ: 1) ຢູ່ໃນບ້ານທີ່ມີຊົນເຜົ່າ, ປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນແມ່ຍິງ ມັກຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໃຊ້ພາສາລາວໃນການສື່ສານ; 2) ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນ HVCA ເປັນສັບວິຊາການຫລາຍເກີນໄປສຳລັບຊຸມຊົນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ອຸປະສັກດ້ານພາສາໄດ້ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນໃນການຮັບຊໍ້າມູນກ່ຽວກັບ CBDRR..

• **ປ່ຽນຜູ້ປະສານງານຈາກພາກລັດຢູ່ເລື້ອຍໆ**

ຂະບວນການທີ່ເປັນລະບົບຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັດສາມາດຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໜັງສືຮ່ວມປະຕິບັດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຖິ່ນໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ສຸມໃສ່ເຂດພື້ນທີ່ຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາບົດຊີ້ນຳຂອງກິດຈະກຳ CBDRR ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເຊິ່ງດຽວກັນກັບການເຕີມເຕັມຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການປະຕິບັດ ຊຳຊ້ອນກັນ.

• **ຂາດກອບວຽກດ້ານນິຕິກຳໃນການສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳ CBDRR**

ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນປີ 2003 ແຕ່ວ່າແຜນດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ CBDRR ຍັງໜ້ອຍຢູ່.

• **ຂາດຄວາມເປັນເຈົ້າການເພື່ອສືບຕໍ່ກິດກຳ CBDRR**

ສ່ວຍຫລາຍແລ້ວ HVCA ຢູ່ໃນລະດັບບ້ານໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການຝຶກ ຫລື ທີມງານໂຄງການ, ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການໂດຍ VDPCC ແລະ ຊາວບ້ານ. ນອກຈາກນັ້ນ, ດຳເນີນການ HVCA ກໍໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງດຽວກັນກັບການສອນ VDPCC ແລະ ຊາວບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບການປະຕິບັດ HVCA ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ມີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການສືບຕໍ່ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳ CBDRR ໃນຕໍ່ໜ້າ.

• ຂາດຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ CBDRR

ໃນບາງກໍລະນີ, ການເລືອກສະຖານທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳ CBDRR ໄດ້ຖືກກຳນົດ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງ / ທີ່ປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຊາດ, ຊຶ່ງບາງຄັ້ງກໍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບັນດາທິດທາງຍຸດທະສາດຂອງລັດຖະບານ. ຈາກທັດສະນະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR, ກິດຈະກຳ CBDRR ສ່ວນຫລາຍໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນເຂດພື້ນທີ່ໃກ້ກັບເທດສະບານທີ່ມີຄວາມສະດວກ ນັ້ນກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ຊຸມຊົນມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ບໍ່ໄດ້ລວມຢູ່ໃນກຸ່ມທີ່ໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ປະຈຸບັນ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນການປະສານງານຈາກພາກລັດ. ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳທີ່ດີຈາກວຽກງານສາມສ້າງ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພະແນກການຕ່າງໆ ຄວນຈະມີບົດບາດທີ່ຊັດເຈນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນກິດຈະກຳ CBDRR ຄຽງຄູ່ກັບຄູ່ຮ່ວມງານຈາກພາຍນອກ. ການປະຕິບັດໂຄງການນຳພາໂດຍລັດຖະບານ ສາມາດສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນກໍເປັນການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວໃນການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

• ບໍ່ມີການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ CBDRR ທີ່ເປັນລະບົບ

ປະຈຸບັນ, ບໍ່ມີການຂະບວນການທີ່ເປັນລະບົບຈາກພາກລັດໃນການຕິດຕາມກວດກາກິດຈະກຳ DRR/CBDRR ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າການປະຕິບັດໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂະບວນການທີ່ເປັນລະບົບຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັດສາມາດຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນທັງຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ສຸມໃສ່ເຂດພື້ນທີ່ຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາທິດຊີ້ນຳຂອງກິດຈະກຳ CBDRR ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເຕີມເຕັມຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການປະຕິບັດ ຊຳຊ້ອນກັນ.

• ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອເຮັດໃຫ້ CBDRR ເປັນລະບົບ

ວຽກງານ CBDRR ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນຄວາມເປັນທ່ວງຕະຫລອດມາໃນສ່ວນຂອງລັດຖະບານໃນ ສປປ ລາວ. ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ CBDRR ຖືກປະຕິບັດໃນປັດຈຸບັນພຽງແຕ່ໃນບ່ອນທີ່ມີໂຄງການສະໜັບສະໜູນເທົ່ານັ້ນ. ຄວນຈະມີຂັ້ນຕອນທີ່ຕັ້ງໜ້າສຳລັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມການສ້າງ VDPCCs ໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໂຄງການ.

ໂອກາດ

ໂອກາດແມ່ນເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ວຽກງານ CBDRR ສຳເລັດ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້. ຈາກປະສົບການທີ່ຜ່ານມາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ລັດຖະບານໄດ້ຊ່ວຍສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ DRR ໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊຸມຊົນ ຊຶ່ງລວມມີ:

- **ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ກອບວຽກຮຽວໂກ (HFA)**
ການປະຕິບັດ CBDRR ໃນ ສປປ ລາວໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດຫມາຍສູງຂຶ້ນຂອງກອບວຽກ ຮິວໂກ ຫລື HFA. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າສູດທ້າຍສຳລັບ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ HFA ກຳນົດພື້ນທີ່ສະເພາະໃນອະນາຄົດ ສຳລັບປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການສ້າງຄວາມຕ້ານທານຢູ່ໃນລະດັບຊຸມຊົນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສືບຕໍ່ພັດທະນາໃນອະນາຄົດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງສະຖາບັນ, ກົນໄກ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນທຸກລະດັບ ໂດຍສະເພາະໃນລະດັບຊຸມຊົນ ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນການສ້າງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ກັບໄພອັນຕະລາຍ. ຕ້ອງການພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າມີປະສິດທິພາບ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນສຳລັບ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ ກອບວຽກເຊັນໄດ ກ່ຽວກັບ DRR (SFDRR) ຫລັງຈາກປີ 2015.
- **ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ກອບວຽກເຊັນໄດ ກ່ຽວກັບ DRR (SFDRR)**
ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າພາຍໃຕ້ HFA, CBDRR ໄດ້ຮັບການກຳນົດໄວ້ໃນທົ່ວຂົງເຂດບູລິມະສິດຂອງກອບວຽກ Sendai 2015-2030. ສີ່ຂົງເຂດບູລິມະສິດປະກອບມີ:

- ບູລິມະສິດທີ 1 - ເຂົ້າໃຈຄວາມສ່ຽງຂອງໄພພິບັດ
- ບູລິມະສິດທີ 2 - ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ
- ບູລິມະສິດທີ 3 - ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຕ້ານທານ
- ບູລິມະສິດທີ 4 - ເພີ່ມວຽກງານການກະກຽມຕໍ່ໄພພິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕອບໂຕ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ໄດ້ດີຂຶ້ນ.

ເພື່ອບັນລຸໄດ້ເຈັດຄາດຫມາຍສູງຂຶ້ນສາກົນ, ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກອບວຽກ Sendai ຄວນໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ກັບສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ ລວມທັງຢູ່ໃນລະດັບຊຸມຊົນ (SFDRR, 2015), ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເສື່ອມສານວຽກດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສິ່ງເສີມງົບປະມານທີ່ເໝາະສົມໃນການຕອບໂຕ້ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ ຖ້າຈຳເປັນ.

● **ກອບວຽກ DRM ລະດັບຊາດ**

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໄດ້ຮັບການເນັ້ນໃຫ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າໃນລະດັບຊາດໃນ ສປປ ລາວ ຢູ່ໃນຈຳນວນຂອງແຜນຕົ້ນຕໍ. ຂະບວນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (NSEDP) ສະໄໝທີ 8 ຍັງຍືນເຖິງການເສື່ອມສານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນ ແຜນດັ່ງກ່າວ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນປະຈຸບັນແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ສ້າງ ຂຶ້ນໃນເດືອນເມສາ 2003 ລະບຸສິ່ງຈຸດປະສົງທີ່ເປັນຍຸດທະສາດຫລັກ: i) ການປ້ອງກັນການພັດທະ ນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດທຳ ມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ; ii) ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອບັນເທົາທຸກໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກໄພພິບັດຕໍ່ຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ, ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມກ່ອນເກີດໄພພິບັດ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ໄພອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ແລະ ໄພໄພໄໝ້; iii) ຮັບ ປະກັນວ່າການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາ ຊົນໂດຍຜ່ານການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນ; ແລະ iv) ສົ່ງເສີມການປົກປ້ອງກັບສາສະ ພາບແວດລ້ອມແບບຍືນ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງທຳມະຊາດຂອງປະເທດເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (DPCC) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ຕັ້ງແຕ່ລະດັບລະ ດັບຊາດ ຈົນຮອດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ປະຈຸບັນ VDPUs/VDPCCs ບໍ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໃນທຸກໆ ບ້ານ. ລັດຖະບານສາມາດສືບຕໍ່ສ້າງຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ, ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດບ້ານທີ່ມັກເກີດໄພພິບັດ. ໃນການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວ ກັບ CBDRR, ໂຄງການ CBDRR ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນໃນບ້ານທີ່ມັກເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອສ້າງຄວາມ ສາມາດໃຫ້ອຳນາດການປົກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ VDPUs/VDPCCs ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະ ຊາດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ສິ່ງສຳຄັນ ໃນປະຈຸບັນນີ້, ກົດໝາຍກ່ຽວກັບ DRM ແມ່ນກຳລັງໄດ້ຮັບການຮ່າງຂຶ້ນມາຈາກ DDMCC ໂດຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກ UNDP. ມີຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດ ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສ້າງຕັ້ງກົນໄກ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນໄລຍະການກຳນົດສະຖານະການສຸກເສີນ.

● **ເອກະສານດ້ານຍຸດທະສາດ DRM ແລະ ແຜນກິດຈະກຳ**

ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນ DRM ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການຮ່າງ ຊຶ່ງຈະສະໜັບສະໜູນແຜນກິດຈະກຳ DRM/DRR ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແລ້ວໃນບາງພື້ນທີ່.

ໃນບາງກໍລະນີ, ບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ CBDRR ໄລຍະຜ່ານມາມີ VDPUs/VDPPCs ແລ້ວ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນນຳໜ້າໃນການປະຕິບັດມາດຕະການ CBDRR ແລະ ການວາງແຜນໃນລະດັບບ້ານ.

ວຽກງານອື່ນໆທີ່ປະກອບມີການເຊື່ອມໂຍງຂອງ DRR ແລະ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ (NSED) ທີ່ກຳນົດໂດຍກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ (MPI)

● **ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ**

ຫລາຍໂຄງການໃນລະດັບບ້ານ ສ່ວນໃຫຍ່ສຸມໃສ່ການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງ VDPUs / VDPPCs ແລະ DDPCCs. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຝຶກອົບຮົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ CBDRR ທົ່ວໄປ, CBDRR ສຳລັບການດຳລົງຊີວິດ, ໂຄງການCBDRR ໃນໂຮງຮຽນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນຊຸມຊົນ ແລະ ສາທິດ ສະຖານະການຈຳລອງ ກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນປະຕິບັດແຜນ CBDRR ແລະ ການກະກຽມຕໍ່ໄພພິບັດເຖິງແມ່ນວ່າກິດຈະກຳໂຄງການໝົດແລ້ວກໍຕາມ.

● **ການສ້າງອຸປະກອນສະໜັບສະໜູນ**

ມີປະເພດອຸປະກອນໂຄສະນາ ຫລື IEC ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບການ DRR ກໍໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາຈາກລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ໃນການປຸກຈິດສຳນຶກ, ການສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ, ຂອງຜູ້ປະຕິບັດ DRR ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ. ອຸປະກອນ IEC ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນມານັ້ນ ຄວນມີຜູ້ນຳໃຊ້ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຈາກທຸກໆກຸ່ມພາຍໃນຊຸມຊົນ, ຮັບຮອງເອົາຄວາມຕ້ອງການສຳລັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ.

• **ການວາງແຜນສໍາລັບການສ້າງແຜນຄວາມສ່ຽງ ໃນ ສປປ ລາວ**

ຂັ້ນຕອນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນ ສປປ ລາວ ກໍຄືການພິຈາລະນາການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໄດ້ຮັບການປະສົມປະສານເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ (PIP) ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (MPI). ໂຄງການຢູ່ໃນຂະບວນການຂອງການອະນຸມັດ ໃນປັດຈຸບັນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງໄພອັນຕະລາຍທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການພິຈາລະນາຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການ ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໃນໄລຍະການດໍາເນີນງານ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາ ລວມທັງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ສໍາລັບໂຄງການຕ້ອງເບິ່ງຄວາມສ່ຽງເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ໄດ້ສະເໜີເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດ CBDRR ມີປະສິດທິຜົນສູງ:

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ວຽກງານ CBDRR ປະເຊີນກັບທ້າທາຍຫລາຍຢ່າງ ຕໍ່ກັບການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງໂຄງການທີ່ມີຜົນສໍາເລັດ. ອີງຕາມສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ກໍມີວິທີແກ້ໄຂ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້. ການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ພິຈາລະນາຫລາຍລະດັບ (ທ້ອງຖິ່ນ, ແຂວງ, ເມືອງ, ລະດັບຊາດ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ສາມາດຊ່ວຍສ້າງໂອກາດ ໃນການເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນໄດ້ເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງຕົນໃນການຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ສິ່ງທ້າທາຍ	ການແກ້ໄຂບັນຫາ/ ກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີ
ການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານໃນການປະຕິບັດແຜນຂອງບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> ກອງທຶນ DRR ບ້ານ (ການປະກອບສ່ວນຈາກຊຸມຊົນ) ກອງທຶນ DRR ເມືອງ (ລະດົມຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ກຳນົດຄຳແນະນຳ/ລະບົບທີ່ຊັດເຈນເພື່ອຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ DRR MOU ສຳລັບ INGOs ເພື່ອສ້າງກອງທຶນ DRR ເມື່ອປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ DRR ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ ບັບປຸງລະບົບການປະສານງານ ລະດົມຊັບພະຍາກອນຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ ເສື່ອມສານວຽກງານ DRR ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ (ບ້ານ/ເມືອງ)
ອຸປະສັກດ້ານພາສາ ແລະ ການກຶກໜັງສືຂອງຊຸມນະບົດ ໃນການປະຕິບັດ HVCA	<ul style="list-style-type: none"> ນຳໃຊ້ຮູບພາບ ແປອຸປະກອນໂຄສະນາເປັນພາສາຊົນເຜົ່າ
ປຸງຜູ້ປະສານງານພາກລັດຢູ່ເລື້ອຍໆ	<ul style="list-style-type: none"> ຝຶກອົບຮົມຄູ່ຝຶກໃຫ້ທຸກລາຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການ ເອົາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຜູ້ປະສານງານ ກຳນົດຜູ້ປະສານງານດ້ວຍຕຳແໜ່ງ/ໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດ ສະໜອງຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນໃຫ້ທຸກລາຍຂຶ້ນ ໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານລັດ ສ້າງສູນຝຶກອົບຮົມ – ຜູ້ປະສານງານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ສ້າງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມລະດັບຊາດກ່ຽວກັບ DRR/CBDRR
ຂາດກອບວຽກດ້ານນິຕິກຳເພື່ອສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳ CBDRR, ໂດຍສະເພາະໃນລະດັບຊາດ	<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດຕົວຢ່າງຂອງຂົງເຂດທີ່ນິຕິກຳໄດ້ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນ ກິດຈະກຳ DRM ໃນລະດັບແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ແລະ ກຳນົດ ວິທີການທີ່ສາມາດນຳມາປະຕິບັດໃນລະດັບຊາດເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ວຽກງານ CBDRR ໃນສະເພາະໜ້າ
ຂາດຄວາມເປັນເຈົ້າການເພື່ອສືບຕໍ່ກິດຈະກຳ CBDRR	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ
ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອເຮັດໃຫ້ CBDRR ເປັນລະບົບ	<ul style="list-style-type: none"> ເສື່ອມສານວຽກງານ DRR/CBDRR ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຂອງ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ກຳນົດຜູ້ປະສານງານ DRR/CBDRR ໃນແຕ່ລະກົມ/ກະຊວງ
ກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ	<ul style="list-style-type: none"> ບັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ ກຳນົດໜ້າວຽກສຳລັບແຕ່ລະກຸ່ມ/ຜູ້ປະຕິບັດ

ມີການຊອກຫາສະພາບພາຍໃນກິດຈະກຳ CBDRR ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໄດ້ພິຈາລະນາບາງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ການຈັດສັນຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ແລ້ວສຳລັບ DRM, ໃນພາກຕໍ່ໄປນີ້ (ພາກທີ 2) ຈະໄດ້ສັງລວມຂະບວນການຕ່າງໆ ສຳລັບການປະຕິບັດກິດຈະກຳ CBDRR ທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຈັດ ຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດໃນ ສປປ ລາວ.

ພາກ II

ຂະບວນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ການຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງໂຄງການ

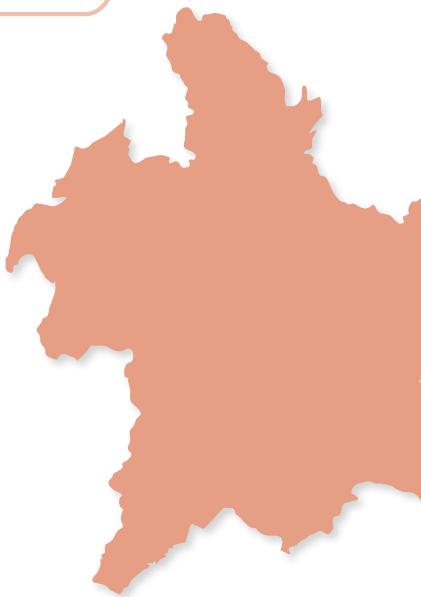
ຊຸມຊົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີລັກສະນະ ແລະ ເງື່ອນໄຂດ້ານເສດຖະກິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ເພາະສະນັ້ນ, ການຄັດເລືອກຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ແມ່ນຂັ້ນຕອນທຳອິດທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າກວ່າໝູ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພາຍໃຕ້ວຽກງານ CBDRR ທີ່ວາງໄວ້.

1.1 ການກຳນົດຊຸມຊົນ

ຢູ່ໃນວຽກງານ CBDRR, ຊຸມຊົນທີ່ຖືວ່າເປັນກຸ່ມຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ໃນ ສປປ ລາວ, ກິດຈະກຳ CBDRR ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (DDPCC) ລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ປົກກະຕິແລ້ວ DDPCC ເຮັດວຽກ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຫນ່ວຍປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPU) / ຄະນະກຳມະການການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC) ໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ CBDRR. ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງ CBDRR ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມລັກສະນະຂອງໂຄງການ, ຕົວຢ່າງໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ/ນໍ້າຖ້ວມຊຸມຊົນ, ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນໂຮງຮຽນ, CBDRR ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ, CBDRR ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ, ຂະບວນການ CBDRR ຈະພິຈາລະນາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ປະກອບມີເດັກນ້ອຍ, ແມ່ຍິງ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊົນເຜົ່າທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຂະບວນການ.

1.2 ມາດຖານ ແລະ ການພິຈາລະນາໃນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ

ໃນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການ CBDRR, ມາດຖານຕ່າງໆຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍອົງການປະຕິບັດ. ກ່ອນຈະເພີ່ມຂະບວນການຄັດເລືອກ, ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າມາດຖານການຄັດເລືອກນັ້ນໄດ້ຮັບການຕົກລົງກັນພາຍໃນທີມງານຂອງໂຄງການ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນການພິຈາລະນາການບາງຢ່າງ:

- **ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ** - ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເປັນປະຈຳຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຕົ້ນເຫດຂອງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າແມ່ນລະດັບຄວາມທຸກຍາກສູງ, ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມເໝາະສົມ, ລະດັບຂອງການພັດທະນາຕໍ່າ ຄວນໄດ້ຮັບການບຸລິມະສິດສູງ, ພິຈາລະນາເຖິງທ່າອ່ຽງໄພພິບັດໃນອະນາຄົດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງພວກມັນ.
- **ຄວາມສາມາດ DRR ທີ່ມີຢູ່** - ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າທີ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈຳກັດ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນພຽງເລັກນ້ອຍຫຼືບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳ DRR ໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ໃນອະດີດຫລືໃນອະນາຄົດຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດສໍາລັບການຄັດເລືອກ.
- **ລັກສະນະຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ກິດຈະກຳທ້ອງຖິ່ນ** -- ຄວາມພ້ອມຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ CBDRR ເຊັ່ນ: ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໂຮງຮຽນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ກິດຈະກຳການດຳລົງຊີວິດ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຄົນພິການ, ການຍົກຍ້າຍຊຸມຊົນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ກະສິກຳ, ຊົນເຜົ່າ, ແລະ ອື່ນໆ, ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນການຄັດເລືອກເປັນພື້ນທີ່ໂຄງການ.
- **ຂໍ້ຕູກມັດຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ** - ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນສາມາດກຳນົດລະດັບໃດໜຶ່ງຂອງການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດໂຄງການເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນຄຳຫມັ້ນສັນຍານັ້ນກໍຕາມ.
- **ຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ** - ຈຳນວນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໝາຍເຖິງຜົນກະທົບຂອງຜົນສຳເລັດຂອງໂຄງການ. ຈຳນວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແຕກຕ່າງກັນລວມທັງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະກຸ່ມສ່ຽງອື່ນໆແມ່ນເປັນບັດໄຈສຳຄັນໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ສົມທຽບກັບງົບປະມານທີ່ມີຢູ່ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ.
- **ການເສື່ອມສານວຽກງານຕ່າງໆ** - ບັນຫາດັ່ງກ່າວເປັນຄວາມທຸກຍາກ, ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຄວນຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນເກນການຄັດເລືອກ.

ລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ຈະພິຈາລະນາມາດຖານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການເລືອກສະຖານທີ່ການທົດລອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ໂດຍສະເພາະ, ສີ່ບຸກທະລຸ ແລະ ວຽກງານສາມສ້າງ, ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ວຽກງານບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ:

- **ຂອບເຂດຂອງຄວາມສ່ຽງ** - ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊຸມຊົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ມັກເກີດໄພພິບັດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຈາກໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດພື້ນທີ່ທ່າງໄກສອກຫຼີກບ່ອນທີ່ກິດຈະກຳການພັດທະນາ ແລະ DRR ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ຜົນກະທົບໜ້ອຍລົງຈະໄດ້ຮັບການບຸລິມະສິດສໍາລັບການປະຕິບັດ CBDRR.

- **ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນບ້ານທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ** - ເຂດພື້ນທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍລັດຖະບານໃຫ້ເປັນໜຶ່ງໃນຫມູ່ບ້ານທຸກຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ການພັດທະນາຊຸມນະບົດຂອງລັດຖະບານ. ບ້ານມີປະຊາກອນທຸກຍາກຫຼາຍກວ່າ 60 ເປີເຊັນຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ຈະໄດ້ຮັບການເປັນບ້ານບຸລິມະສິດສໍາລັບການ CBDRR.

- **ຂອບເຂດຂອງ DRR ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດ** - ຈຳນວນຂອງບັນດາໂຄງການ DRR ທີ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແລ້ວ ຫລື ກຳລັງຈະຖືກປະຕິບັດ ຫຼື ໄດ້ຕົກລົງກັນທີ່ຈະປະຕິບັດໃນເຂດພື້ນທີ່ (ບ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດ, ສິ່ງທີ່ຈະປະຕິບັດ, ໃຜເປັນຜູ້ປະຕິບັດ). ມີຂໍ້ມູນນີ້, ລັດຖະບານສາມາດຮັບປະກັນການແຜ່ກະຈາຍຂອງກິດຈະກຳ DRR ທີ່ຕ້ອງການຢູ່ໃນເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຫຼີກເວັ້ນການປະຕິບັດຊ້ຳຊ້ອນກັນ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະສານງານລະຫວ່າງອົງການຈັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

- **ການຍົກຍ້າຍບ້ານ** - ບ້ານທີ່ມີແຜນຈະຍົກຍ້າຍໃນໄລຍະສາມປີຂ້າງໜ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາສໍາລັບວຽກງານ CBDRR.

ກ່ອນຈະເລີ່ມຂະບວນການຄັດເລືອກ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບປະກັນວ່າມາດຖານການຄັດເລືອກຂ້າງເທິງນີ້ໄດ້ຮັບການຕົກລົງກັນພາຍໃນທີມງານຂອງໂຄງການ ແລະ ຄູ່ ຮ່ວມງານພາກລັດຖະບານ.

1.3 ຂັ້ນຕອນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ

ເມື່ອກິດຈະກຳ CBDRR ໄດ້ຮັບການວາງແຜນ ແລະ ມາດຖານການຄັດເລືອກໄດ້ມີການຕົກລົງກັນ, ອົງການປະຕິບັດໄດ້ຈະຕິດຕໍ່ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC) ໃນການເລືອກພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມ. ໃນກໍລະນີການສະໜອງທຶນມາຈາກພາຍນອກ (ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ) ຂັ້ນຕອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຈະໄດ້ຮັບການຕິດຕາມໂດຍການອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບສຳລັບການຄັດເລືອກພື້ນທີ່ໂດຍອີງໃສ່ງົບປະມານ ແລະ ໄລຍະເວລາ.

i. ອົງການປະຕິບັດສົ່ງບົດສະເໜີໂຄງການເຖິງອຳນາດການປົກຄອງລະດັບສູນກາງເພື່ອຂໍອະນຸມັດ.

a. ໃນກໍລະນີທີ່ມູນຄ່າໂຄງການໜ້ອຍກວ່າ 50,000 USD, ໂຄງການຈະຖືກສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ (MoFA) ສຳລັບການອະນຸມັດ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດປຽບເໝືອນກິດຈະກຳໜຶ່ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຈາກອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລະດັບສູນກາງດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ INGO. ງົບປະມານຂອງກິດຈະກຳຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການລົງທຶນຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ໃນກໍລະນີນີ້, ໄດ້ຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງການ INGO ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຖືກເຊັນກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, INGO ສາມາດຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດຂອງກິດຈະກຳໄດ້.

b. ໃນກໍລະນີທີ່ມູນຄ່າໂຄງການຫຼາຍກວ່າ 50,000 USD, ບົດສະເໜີໂຄງການຈະໄດ້ຍື່ນເຖິງ MoFA ເພື່ອຂໍອະນຸມັດໂດຍ 2 ວິທີ:

1) ການປະຕິບັດເປັນໂຄງການດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຈາກ INGO ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບສູນກາງ.

ໃນກໍລະນີນີ້, ມີບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MoU) ລະຫວ່າງ INGO ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຂອງລັດໃນລະດັບສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ MoU ຈະໄດ້ຮັບການລົງນາມກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດ. INGO ຈະປະສານງານ / ຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມງານຫຼັກ / ກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈະມີຜູ້ປະສານງານຫຼັກສຳລັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະຕິບັດກິດຈະກຳໂຄງການດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2) ການປະຕິບັດ “ກິດຈະກຳ” ດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຖິ່ນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກ INGO.

ໃນກໍລະນີນີ້, ມີຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງການ INGO ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂໍ້ຕົກລົງຈະໄດ້ຮັບການລົງນາມກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດ ແລະ INGO ສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດຂອງກິດຈະກຳ.

c. ໃນກໍລະນີທັງສອງ, MoFA ຈະພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸມັດໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- 2) ການກຳນົດຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ລະອຽດຈະແຈ້ງ
- 3) ການກຳນົດອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຊັດເຈນ
- 4) ການກຳນົດພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບການປະຕິບັດທີ່ຊັດເຈນ;
- 5) ທີ່ມາຂອງງົບປະມານ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆຈະແຈ້ງຊັດເຈນ;
- 6) ການຈັດສັນງົບປະມານ 70% ແມ່ນງົບປະມານກິດຈະກຳ ແລະ 30% ແມ່ນງົບບໍລິຫານ
- 7) ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ii. ຄູ່ຮ່ວມງານຂອງລັດໃນລະດັບສູນກາງສະເໜີບັນຊີລາຍຊື່ຂອງບັນດາແຂວງເປົ້າໝາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂກ່ອນການສ້າງຕັ້ງ.

iii. ອົງການປະຕິບັດຍື່ນໃບສະເໜີ ພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການເຖິງແຂວງ.

- iv.** ແຂວງສະເໜີເມືອງເປົ້າໝາຍ.
- v.** ເມືອງສະເໜີຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ.
- vi.** ອົງການປະຕິບັດເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫລວດ ແລະ ການສຶກສາວິທີການສະເພາະໜ້າ ຈາກຂໍ້ມູນມີສອງ ແລະ ກຳນົດຕົວເລືອກຂອງສະຖານທີ່ (ເບິ່ງຕາມແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນຂໍ້ມູນຈາກ LDPA, ການສຳຫລວດ ພົນລະເມືອງປີ 2015).
- vii.** ອົງການປະຕິບັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດລະດັບສູນກາງຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ກັບອຳນາດການປົກແຂວງ ແລະ ເມືອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງການໄປຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມ. ການຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມສາມາດເສື່ອມສານກັບການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ (ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ)
- viii.** ອົງການປະຕິບັດຄັດເລືອກຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍໂດຍອີງໃສ່ມາດຖານ.
- ix.** ແຂວງ ແລະ ເມືອງເປົ້າໝາຍຮັບຮອງເອົາໂຄງການ - ຈົດໝາຍຮັບຮອງເອົາໂຄງການ ຈາກຫ້ອງວ່າການແຂວງແລະ ເມືອງຈະໄດ້ຮັບການສະເໜີຕໍ່ DDMCC.
- x.** DDMCC ອະນຸມັດໂຄງການໂດຍນຳໃຊ້ເອກະສານອະນຸຍາດຈາກແຂວງ ແລະ ເມືອງເປັນ ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ
- xi.** ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດທຸກພາກສ່ວນໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລື ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍ

ໃນກໍລະນີຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ບ້ານທີ່ປະຕິບັດກິດຈະກຳ CBDRR ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກິດຈະກຳການວາງແຜນການພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂະບວນການອະນຸມັດສາມາດໄດ້ຮັບການປະສານສານເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນປົກກະຕິຂອງແຜນພັດທະນາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ການເຊື່ອມຕໍ່ເຫຼົ່ານີ້ງ່າຍຫລາຍຂຶ້ນກັບກິດຈະກຳ DRM.

1.4 ບັດໃຈໃນການຄັດເລືອກຊຸມຊົນ

ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ, ການເລືອກສະຖານທີ່ແມ່ນການກຳນົດໂດຍ:

- ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ
- ຄວາມກຸ້ມຄ່າຂອງການໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບຜູ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ, ງົບປະມານ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ມີ
- ການເຂົ້າເຖິງຂອງຊຸມຊົນ
- ຄວາມປອດໄພຂອງທີມງານໂຄງການ

✓ ມີມາດຖານກ່ອນການເລືອກຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ກວ່າໝູ່.

✓ ມາດຖານເຫຼົ່ານີ້ພຽງພໍທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ.

✓ ມາດຖານເຫຼົ່ານີ້ພຽງພໍທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເສື່ອມສານຕ່າງໆ: ຄວາມທຸກຍາກ, ສະພາບແວດລ້ອມ

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ – ການເຂົ້າໃຈ ຊຸມຊົນ

2.1 ການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານແມ່ນຫຍັງ?

ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແມ່ນການວິເຄາະຂອງສະພາບການໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ອນການເລີ່ມ ໂຄງການ CBDRR ເພື່ອພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈລວມຂອງລັກສະນະ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ. ຂໍ້ມູນທຽບຖານສະໜອງຂໍ້ມູນປະຊາກອນພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ມູນທີ່ກວມເອົາປະສົບການໃນທ້ອງຖິ່ນ ຄວາມຮູ້ ແລະ ການຕີລາຄາ ຂອງຄວາມສ່ຽງຂໍ້. ການສຳຫລວດຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມສຳພັນສະໜິດສະ ຫນົມກັບຊຸມຊົນຊຶ່ງຕໍ່ມາຈະສ້າງຄວາມສະດວກໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.

ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານທີ່ມີການເຊື່ອມສານກັບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຫຼື ການສຳ ຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍ ໂຄງການ ຊຶ່ງປະຕິບັດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂຄງການ. ຂໍ້ມູນຂອງການສຳລວດຂໍ້ ມູນທ້າຍໂຄງການຈະຖືກນຳມາສົມທຽບ ເພື່ອວັດແທກວັດແທກຜົນກະທົບ ຫຼື ການປ່ຽນແປງກ່ຽວ ກັບໂຄງການ, ເພື່ອປະເມີນປະສິດທິຜົນ ແລະ ກຳນົດຂົງເຂດ ຫລັກຂອງການປັບປຸງຈຸດປະສົງ ຂອງໂຄງການ.

ຄວນຈຳໄວ້ວ່າ ສຳລັບໂຄງການ CBDRR ທີ່ມີເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຈຳກັດ, ການສຳຫລວດ ຂໍ້ມູນທຽບຖານ ສາມາດໄດ້ຮັບການປະສົມປະສານກັນກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການມີ ສ່ວນຮ່ວມ.

2.2 ຂັ້ນຕອນສໍາລັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານ

ການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດກ່ອນກິດຈະກຳໂຄງການ CBDRR ເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດແທກຜົນກະທົບຂອງການປະຕິບັດໃນທ້າຍການໂຄງການ. ການສໍາຫລວດດັ່ງກ່າວປະກອບມີກິດຈະກຳທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້.

1) ການກຳນົດທິມງານສໍາຫລວດຂໍ້ມູນ

ທິມງານສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານໄດ້ນໍາພາໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດລະດັບສູນກາງເຊັ່ນ: ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC), ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແລະ ອື່ນໆ, ໂດຍອີງຕາມລັກສະນະຂອງໂຄງການ. ທິມງານດັ່ງກ່າວຍັງປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ ແລະ ເມືອງ (ຈຸດປະສານງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ), ບັນດາຕົວແທນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ. ການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານໄດ້ດຳເນີນໂດຍທິມງານທີ່ມີສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການ.

ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານໃຫ້ຮູບພາບທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ສະມາຊິກຂອງທິມງານຄວນ ປະກອບມີທັງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ. ຜູ້ສຳພາດທີ່ເປັນແມ່ຍິງອາດຈະສາມາດຖາມ ແລະ ໄດ້ຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຍິງອື່ນໄດ້ດີກວ່າ.

2) ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນອາດສຸມໃສ່ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ, ຄວາມສາມາດທີ່ມີຂອງຊຸມຊົນໃນການຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດ, ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ. ມັນຈຳເປັນສໍາລັບທິມງານການທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈພາລະບົດບາດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການເກັບກຳສໍາລັບການປະເມີນ. ຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຈະໄດ້ຮັບການເກັບກຳຈາກພາກສະໜາມ:

- **ຂໍ້​ມູນ​ພື້ນ​ຖານ** ປະກອບດ້ວຍຂໍ້​ມູນປະຊາກອນຂອງຊຸມຊົນ ຊຶ່ງແຍກລະຫວ່າງກຸ່ມຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ, ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື, ອາຊີບຕົ້ນຕໍ, ພູມສາດ, ເຂດແດນບໍລິຫານ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງຊຸມຊົນ.
- **ລັກສະນະຂອງຊຸມຊົນ** ທີ່ຈະອະທິບາຍລັກສະນະທົ່ວໄປ, ປະຫວັດສາດ ນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຕັ້ງຊຸມຊົນ, ລັກສະນະ ຫຼື ປະເພດຂອງປະຊາກອນ, ດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການພັດທະນາໃນພື້ນທີ່.
- **ການກຳນົດລັກສະນະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ** - ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດຈະໄດ້ຮັບການກຳນົດ.
- **ຂໍ້​ມູນ​ພື້ນ​ຖານ​ກ່ຽວ​ກັບ​ການ​ກະ​ກຽມ​ຕໍ່​ໄພ​ພິ​ບັດ** ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທຶນງານສຳຫລວດຂໍ້​ມູນທຽບຖານເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນໃນການກະກຽມ ແລະ ຕອບໂຕ້ຕໍ່ກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ, ສ້າງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືປູກຈິດສຳນຶກ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ກັບຊຸມຊົນເວລາເກີດໄພພິບັດ.

ມັນຈຳເປັນຕ້ອງແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ ລວມທັງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ, ວຽກງານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສຸມໃສ່ການປະຕິບັດໃນການສຳຫລວດ.

ນອກຈາກການເກັບກຳຂໍ້​ມູນ DRR ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ, ການສຳຫລວດຂໍ້​ມູນທຽບຖານຍັງຈະເບິ່ງເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ, ແລະ ການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນບັດຈຸບັນໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຊັ່ນດຽວກັນກັບສະພາບແວດລ້ອມ.

ຂໍ້​ມູນທີ່ສາມາດເກັບກຳໄດ້ຈາກຫລາຍວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ການສຳພາດເຄິ່ງໂຄງສ້າງກັບຜູ້ນຳຊຸມຊົນ, ກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງສະມາຊິກຊຸມຊົນ ແລະ ບຸກຄົນ, ຄູສອນ, ແລະ ບຸກຄົນເຊັ່ນດຽວກັນກັບພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ. ແບບສອບຖາມອາດນຳມາໃຊ້ໃນການສຳພາດກຸ່ມ ແລະ ບຸກຄົນ. ຄຳຖາມທີ່ເລືອກຄວນສາມາດປ່ຽນແປງໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຂອງການສຳພາດ. ຄວນມີການດຸ່ນດ່ຽງດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍທີ່ມີກ່ຽວກັບການສຳພາດເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຂຶ້ນຂອງສະຖານະການໃນພື້ນທີ່ ແລະ ການສົ່ງເສີມການ CBDRR

ວິທີການກຳນົດຕົວຢ່າງແບບຕ່າງໆອາດນຳມາໃຊ້. ຈາກການປະຕິບັດຂອງອົງການກາແດງ, ຂະຫນາດຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກພິຈາລະນາໂດຍອີງໃສ່ຈຳນວນຄົວເຮືອນໃນແຕ່ລະບ້ານ ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ກວມເອົາ 10% ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດໃນບ້ານ. ຄົວເຮືອນທີ່ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຂະຫນາດຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊິ່ງປະກອບມີການອ້າງອີງໃສ່ແຜນທີ່ຂອງບ້ານ, ການປະເມີນສະມາຊິກໃນແຕ່ລະຄົວເຮືອນ ແລະ ຮັບດອມ ຫລື ນຳໃຊ້ວິທີການເລືອກໝາຍເລກ ຫລື ຍ່າງ ແລະ ນັບຫລັງຄາເຮືອນ ແລະ ເລືອກຫລັງຄາເຮືອນທີ່ເປັນບ່ອນຕົວເລກທີ່ກຳນົດໄວ້ກ່ອນຕົກຖືກ. ຈາກນັ້ນການຄັດເລືອກຄົວເຮືອນດ້ວຍວິທີການນຳໃຊ້ແບບສອບຖາມ ແລະ ຖາມຄົວເຮືອນລະຄົນ. ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ກ່ອນສຳລັບຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15 ຫາ 60 ປີ ແລະແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ແລະ ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ບາງຄົວເຮືອນ. ຈຳນວນຂອງກຸ່ມຍ່ອຍຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະຫນາດຂອງບ້ານໃນເຂດພື້ນທີ່. ຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸ ຫລື ຄົນພິການເຂົ້າມາມີສ່ວນໃນການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ.

ແຜນການພັດທະນາຂອງເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນເຂດເປັນແຫລ່ງຂໍ້ມູນມີສອງທີ່ສຳຄັນ. ທີ່ມງານຍັງຈະໄດ້ຢ່າງອ້ອມຊຸມຊົນເພື່ອສັງເກດເບິ່ງ ແລະ ເຂົ້າໃຈສະພາບພື້ນທີ່ດີຂຶ້ນ. ຄວນຖ່າຍຮູບເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຊຽນບົດລາຍງານ.

3) ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ຈະກຳນົດຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ (ການວິເຄາະ SWOT) ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຊຸມຊົນ. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາດັ່ງກ່າວຈະເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທີມງານໂຄງການກ່ຽວກັບເຂດພື້ນທີ່, ບັນຫາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດຫລັກ ແລະ ສະຫນອງແນວທາງໃນເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບການປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມຊຶ່ງຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຊຸມຊົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

4) ການນຳສະເໜີຜົນການສຳຫລວດຂໍ້ມູນ

ຫຼັງຈາກທີ່ມາຈາກການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານເຮັດບົດລາຍງານສຳເລັດ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແຈກຢາຍບົດລາຍງານ ແລະ ຜົນການວິໄຈ ໃຫ້ທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນ, ຍືນຍັນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້, ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ແຈ້ງການປະຕິບັດວຽກງານ / ສະເໜີແນະນຳໄປ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ກໍເປັນການຕັດສິນໃຈດ້ານຍຸດທະສາດທີ່ສາມາດຊ່ວຍສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໂຄງການ ແລະ ກອບປະສົບການໃນບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ. ການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານຍັງເປັນການປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງການສົນທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ຂໍສະເໜີແນະນຳໃນທ້ອງຖິ່ນເປົ້າໝາຍອີກດ້ວຍ.

2.3 ຫລັກການຕົ້ນຕໍສຳລັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານ

- **ການມີສ່ວນຮ່ວມ:** ຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານຂຶ້ນຢູ່ກັບການເຂົ້າຮ່ວມໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ.
- **ທີມງານ:** ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງທີມງານທີ່ມີປະສົມຂອງພະນັກງານໂຄງການ, ຊ່ຽວຊານຂະແໜງການຈາກອຳນາດການລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍລວມທັງແມ່ຍິງເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ແຮງຈູງໃຈສຳລັບການບັບປຸງເງື່ອນໄຂຂອງການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ.
- **ລະບົບ:** ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ໃນຮູບແບບດຽວກັນຈະຮັບປະກັນ ໄດ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການສຳຫລວດ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສໍາລັບຜູ້ປະສານງານ CBDRR

ໃນ ສປປ ລາວ, ວຽກງານ DRR ໄດ້ຖືກນໍາພາໂດຍອໍານາດການປົກຄອງລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ເພາະສະນັ້ນ, ເພື່ອປະຕິບັດກິດຈະກຳ CBDRR, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ຈາກອໍານາດການປົກຄອງໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອນໍາພາການປະຕິບັດ. ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດເມືອງ (DDPCC) ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປະສານງານໃນການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ໃນເຂດພື້ນທີ່ ການບໍລິຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນອກຈາກ DDPCC ແລ້ວ ຜູ້ປະສານງານອື່ນໆປະກອບມີ: PDPCC, ນາຍບ້ານ ແລະ ອາສາສະຫມັກອົງການກາແດງ. ຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການບົບປຸງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບ້ານເປົ້າໝາຍ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR.

3.1 ການກຳນົດສະມາຊິກຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ໄພພິບັດ (DDPCC)

ການສ້າງຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະ ໃນລະດັບເມືອງທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການດຳເນີນວຽກງານການ ປ້ອງກັນໄພພິບັດຊຸມຊົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມໝາຍ. DDPCC ມີໂຄງຮ່າງການ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆແລ້ວສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມ DRM/CBDRR ໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ໃນຫລາຍກໍລະນີມີສາຍພົວພັນຢ່າງໃກ້ຊິດໃນລະດັບບ້ານ. ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບເປັນຜູ້ປະສານງານຫລັກສໍາລັບການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ. ຜູ້ຕາງ ຫນ້າ ແລະ ພະນັກງານຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າກິດຈະກຳຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸກຄົນທີ່ເປັນ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການຈາກສາຂາຂອງຕົນ ແລະ ຂະແໜງການ ຕ່າງໆ.

ປົກກະຕິ DDPCC ຈະປະກອບດ້ວຍ:

- **ເປັນປະທານ** ຊຶ່ງແມ່ນເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຮອງເຈົ້າເມືອງ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ - ການມີສ່ວນຮ່ວມມືຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອນຳພາ ແລະ ໃຫ້ການຊີ້ນຳທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ມີອຳນາດການຕັດສິນໃຈຕໍ່ຄະນະກຳມະການ.
- **ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ ເປັນກອງເລຂາ** - ອົງການທີ່ເປັນຈຸດປະສານງານມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປະສານງານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ DRR ຢູ່ໃນບັນດາສະມາຊິກຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ, ລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບຊຸມຊົນ.
- **ການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຫລາຍຂະແໜງການ** - ໄພພິບັດກະທົບຕໍ່ກິດຈະກຳຂອງທຸກໆຂະແໜງການ ເພາະສະນັ້ນ ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຈາກທຸກໆພາກສ່ວນໃນລະດັບເມືອງລວມທັງອົງການກາແດງ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ແລະ ອື່ນໆ. ຍົກຕົວຢ່າງ ການລວມເອົາພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນຈາກທ້ອງການກະສິກຳເມືອງເຂົ້າມາຮ່ວມຈະສາມາດຊ່ວຍແນະນຳໃຫ້ ວິທີແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດກ່ຽວກັບການກະສິກຳ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ.

ຂໍແນະນຳວ່າຄະນະກຳມະການເມືອງຄວນຮັກສາຄວາມສົມດູນບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນສະມາຊິກຄະນະກຳມະການເພື່ອປະໃຫ້ມີທັດສະນະ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການເອົາວຽກງານຄົ້ນພົບເຂົ້າໃນວຽກງານ ໄພພິບັດຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທີ່ພິການຖືກສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ - ນີ້ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການ ຜູ້ທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້.

3.2 ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສໍາລັບ CBDRR

DDPCC ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຊຸມຊົນກ່ຽວກັບບັນຫາ CBDRR. ເພາະສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຄະນະກຳມະການກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ DRR, ສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການເພື່ອສືບຕໍ່ປະສານງານ ແລະ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດວຽກງານ CBDRR ໃນພາກສະໜາມ.

ສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ການປັບປຸງຄວາມຮູ້ CBDRR ແລະ ຮູ້ຈັກວິທີການເຮັດວຽກຂອງສະມາຊິກ DDPCC ແລະ ຮັບປະກັນການເຮັດວຽກ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຄະນະກຳມະການເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປັບປຸງທັກສະໃນຂົງເຂດຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ໃນເວລາຝຶກອົບຮົມ, ຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຂອງຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບກິດຈະກຳໂຄງການ CBDRR ໄປພ້ອມໆກັນ. ເພາະສະນັ້ນ, ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຈະສາມາດປະສານງານໃນການປະຕິບັດວຽກງານພາກສະໜາມ ແລະ ເຮັດກິດຈະກຳໃນພາກສະໜາມ. ຜູ້ປະສານງານ CBDRR ອື່ນໆເຊັ່ນ: ອາສາສະໜາກຂອງອົງການກາແດງ ກໍຄວນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນຂອງສ້າງຄວາມສາມາດ.

ກ່ຽວກັບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ (ຫຼືການສໍາຫລວດທີ່ຄ້າຍຄືກັບຊຶ່ງສາມາດປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງຂະບວນການການຄັດເລືອກພື້ນທີ່) ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ທຶນງານໂຄງການເຂົ້າໃຈພື້ນທີ່ຂອງການປັບປຸງກ່ຽວກັບ DRR ໃນເຂດພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ, ຕາຕະລາງ 3.1 ລະບຸຫົວຂໍ້ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເນື້ອໃນຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອິງ ເພື່ອກຳນົດບັນດາໂຄງການການຝຶກອົບຮົມສໍາລັບຜູ້ປະສານງານ CBDRR. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນລາຍການຂອງກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີ ຊຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຕາຕະລາງ 3.1 ພື້ນທີ່ສະເໜີສໍາລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

ຫົວຂໍ້ຝຶກອົບຮົມ	ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ
ພາກສະເໜີຕໍ່ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRR)	<ul style="list-style-type: none"> ຄໍາສັບກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRM) ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ໄພພິບັດ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ DRR (ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ) ແລະ ວົງຈອນໄພພິບັດ DRM ໃນ ສປປ ລາວ ບັນຫາທີ່ປະສົມປະສານກັນ (ບົດບາດຍິງຊາຍ, ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ ອາຍຸ, ຄວາມພິການ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ)
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR)	<ul style="list-style-type: none"> ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ CBDRR ວິທີການປະຕິບັດ CBDRR ຂັ້ນຕອນປະຕິບັດ CBDRR
ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PRA)	<ul style="list-style-type: none"> ວິທີການ PRA ເຄື່ອງມື PRA ການປະຕິບັດພາກສະໜາມ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການກະກຽມບົດລາຍງານ ການປະສົມປະສານ (ຄວາມສົມດູນບົດບາດຍິງຊາຍ, ຄວາມພິການ)
ການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດບ້ານ DRR	<ul style="list-style-type: none"> ຮ່າງການວາງແຜນ DRR ບ້ານ ທິບທວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດບ້ານ ການສ້າງຄະນະກຳມະການ ແລະ ທີມງານປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ບ້ານ (VDPCC) ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ທີມງານ VDPCC ກຳນົດມາດຕະການຜ່ອນຄາຍ ການເສື່ອມສານ DRR ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ
ປະຖົມພະຍາບານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານ	<ul style="list-style-type: none"> ການປະເມີນຄົນເຈັບ ການຫ້າມເລືອດ ການຄົງທີ່ກະດູກຫັກ ການຍົກ ແລະ ເຄື່ອນບ້າຍຄົນເຈັບ ການກວດການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈ ແລະ ການຊ່ວຍຊີວິດເບື້ອງຕົ້ນ
ການຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ	<ul style="list-style-type: none"> ການກຳນົດຂອບເຂດເຫດການ ການຄົ້ນຫາ ແລະ ກຳນົດພື້ນທີ່ ການກູ້ໄພ (ພາກພື້ນດິນ) ການຊ່ວຍເຫລືອນໍ້າສຸກເສີນ ການຊ່ວຍເຫລືອສຸກເສີນຂະນະໄພໃໝ່

ຫົວຂໍ້ຝຶກອົບຮົມ	ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ
ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ (EWS)	<ul style="list-style-type: none"> • ອຸປະກອນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ • ການອອກແບບລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າທ້ອງຖິ່ນ • ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ (SOP) ສຳລັບ EWS
ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຜ່ອນຄາຍ	<ul style="list-style-type: none"> • ການວິເຄາະຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ • ການວິເຄາະການດຳລົງຊີວິດ • ການວິເຄາະຕະລາດ • ການວິເຄາະປະສິດທິຜົນຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ • ກຳນົດທາງເລືອກຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ • ການປະຕິບັດທາງເລືອກຂອງການດຳລົງຊີວິດ
ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຮັກສາສຸຂະພາບ	<ul style="list-style-type: none"> • ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໂຄສະນາການຮັກສາສຸຂະພາບໃນຂະນະ ແລະ ຫລັງເກີດໄພພິບັດ • ປິ່ນປົວ ແລະ ປ້ອງກັນສຸຂະພາບຈິດ / ການດູແລດ້ານຈິດໄຈ • ນ້ຳ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ
ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ	<ul style="list-style-type: none"> • ປູກຈິດສຳນຶກການແບ່ງໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກັບ ຄະນະກຳ ມະການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ • ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ / ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງການ ຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ
ກອງທຶນໄພພິບັດ	<ul style="list-style-type: none"> • ການຊອກແຫລ່ງທຶນ • ການຄຸ້ມຄອງທຶນ
ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮູບແບບ/ວິທີການລາຍງານ • ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ • ການປະສານງານ
ລະບົບການລາຍງານ	<ul style="list-style-type: none"> • ສາຍດ່ວນສຸກເສີນ 166 ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ສຸກເສີນອື່ນໆ • ລົບການລາຍງານ (ລະດັບປະເທດ, ລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ)

ຂັ້ນຕອນທີ 4

**ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບ
ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ
ໄພພິບັດບ້ານ VDPCC**

4.1 ການສ້າງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC)

ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 220/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ສິງຫາ 2013 ວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ DPCC ລະດັບຊາດ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານ DRM ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຮອດປີ 2020 ລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ ຫລື (VDPCC) ໃຫ້ໄດ້ 25% ໃນຈຳນວນບ້ານທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ, ຍັງມີຫລາຍບ້ານທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄະນະ VDPCC ດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ VDPCC ບໍ່ທັນມີຜູ້ປະສານງານ CBDRR ກໍສາມາດສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະການຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການ CBDRR ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສາມາດສ້າງບັນພັນຖານໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການບ້ານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ VDPCC ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວພາຍໃຕ້ທິດທາງຂອງການກິດຈະກຳລັດຖະບານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ VDPCCs ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ລັດຖະບານແນະນຳວ່າຂັ້ນຕອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ:

1) ຈົດໝາຍແຈ້ງການຈາກລະດັບສູນກາງ

ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 220/ນຍ, ແມ່ນເອກະສານທີ່ສຳຄັນທີ່ອ້າງອີງເຖິງໄລຍະເວລາທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງ VDPCC. ປະກາດຈົດໝາຍແຈ້ງການຈາກກຸ່ມວຽກງານສ້າງຕັ້ງ VDPCC ກໍແມ່ນເອກະສານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ທີ່ລັດຖະບານຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີບ່ອນອີງໃນການສ້າງຕັ້ງ VDPCC.

2) ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຄະນະກຳມະການບ້ານແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍບ້ານສ້າງຕັ້ງ VDPCC ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ. ກິດຈະກຳນີ້ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັງຈາກບ້ານເປົ້າໝາຍໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຈາກເມືອງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ DPCC ສູນກາງ ແລະ ແຂວງ. ປຶກສາຫາລືຄວນປຶກສາຫາລືຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆພາຍໃນບ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານເຂົ້າໃຈການກະກຽມຄວາມຕ້ອງການໃນການສ້າງຕັ້ງ VDPCCs.

3) ການຄັດເລືອກສະມາຊິກ VDPCC

ສະມາຊິກທີ່ VDPCC ຈະໄດ້ຮັບການລະດົມການໂດຍຄະນະກຳມະການບ້ານ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກລະດັບເມືອງ, ແຂວງ, ລະດັບສູນກາງ ແລະ ທີມງານໂຄງການ. ເງື່ອນໄຂການຄັດເລືອກສະມາຊິກ VDPCC ປະກອບມີ:

- ສະມາຊິກ VDPCC ຄວນຈະເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ກຸ່ມປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ສາມາດສ້າງຈາກໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເຊັ່ນ: ນາຍບ້ານ, ຮອງນາຍບ້ານ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອາສາສະໜັກສຸຂະພາບ, ຄູອາຈານ, ຂະແໜງການກະສິກຳ, ປ້ອງກັນຊາດບ້ານ ແລະ ປ້ອງການຄວາມສະຫງົບບ້ານ, ແມ່ຍິງ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມລວມທັງ ຜູ້ເບິ່ງແຍງຄົນພິການ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້).
- ຄວນບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ; ຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ VDPCC ຄວນຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ສະພາບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ.
- ສະມາຊິກຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ (ຢ່າງ ໜ້ອຍໃຫ້ມີສະມາຊິກທີ່ເປັນແມ່ຍິງຈຳນວນ 25%) ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ.

4) ການຮັບຮອງ VDPCC

ສະໜັບສະໜູນໂດຍອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ, ຈົດໝາຍທາງການ ຄວນຈະຖືກສົ່ງເຖິງຫ້ອງການປົກຄອງເມືອງເພື່ອສະເໜີໃຫ້ມີການອະນຸມັດ ແລະ ການຮັບຮອງ VDPCC. ຂໍ້ຕົກລົງສຳລັບການສ້າງຕັ້ງ VDPCC ຄວນໄດ້ຮັບການອອກໃຫ້ໂດຍ DDPCC, ແລະ ສົ່ງໄປຍັງບ້ານເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

5) ການສ້າງອະນຸກຳມະການ

VDPCC ມີໜ້າທີ່ໃນການນຳພາການວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດ CBDRR. ອະນຸກຳມະການສຳລັບແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ; ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ການຍົກຍ້າຍ, ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ; ແລະ ການບັນເທົາທຸກ ສາມາດໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອປະຕິບັດໜ້າວຽກສະເພາະ. ສະມາຊິກ VDPCC ສາມາດແບ່ງອອກໄປຈະເປັນຜູ້ນຳອະນຸກຳມະການ ອົງໃສ່ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຊຳນານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

4.2 ການກຳນົດໜ້າທີ່ຂອງ VDPCC

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກປະທານ DDPCC ແລ້ວ, ສະມາຊິກ VDPCC ຄວນກຳນົດໜ້າທີ່ ຊຶ່ງອາດຈະສະເໜີການໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຈາກ DDPCC ແລະ ໂຄງການ CBDRR. ໜ້າທີ່ຂອງ VDPCC ສາມາດແບ່ງອອກເປັນສາມໄລຍະ: ກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ໃນຂະນະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເກີດໄພພິບັດ. ການພິຈາລະນາລຸ່ມນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນເວລາສ້າງຕັ້ງ VDPCC:

ກ່ອນ	ໃນຂະນະ	ຫຼັງ
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງ ແລະ ບົບແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດບ້ານ ແລະ ເສີຍແຜ່ ໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້. ຍ່າງອ້ອມບ້ານເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອກວດເບິ່ງບ່ອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຊາວບ້ານທີ່ອາໄສໃນ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງປະຕິບັດ ມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ. ປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້ຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດກ່ອນ, ໃນຂະນະ ແລະ ຫຼັງເກີດໄພພິບັດ. ກຳນົດສູນເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ສະໜອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພີ່ມເຕີມ ຖ້າຈຳເປັນ. ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ຈຳເປັນໃນຂະນະທີ່ເກີດ ເຫດການໄພພິບັດ 	<ul style="list-style-type: none"> ຕິດຕາມຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດ ຈາກສື່ຕ່າງໆ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນ ພາຍໃນບ້ານ ໂດຍນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນ ທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ແລະ ພາຫະນະ/ອຸປະກອນຖ້າມີ. ສັ່ງໃຫ້ອະນຸກຳມະການ ກຽມພ້ອມເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານສຸກເສີນ ຖ້າສະຖານະການຮ້າຍແຮງ. ປະຕິບັດການເຄື່ອນຍ້າຍຖ້າຈຳເປັນ. ລາຍໃຫ້ໃຫ້ເມືອງຊາບເປັນປະຈຳກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຖ້າຈຳເປັນ. ປະສານງານ, ວາງແຜນ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ຖ້າຈຳເປັນ. 	<ul style="list-style-type: none"> ຊ່ວຍຟື້ນຟູທາງດ້ານສັງຄົມ, ຖະກິດ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈ ເຊັ່ນ ການດຳລົງຊີວິດ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານ ສຸຂະພາບ, ສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງເຮືອນ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຄືນໃໝ່. ປະສານກັບພາກລັດ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຂໍການ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່. ຮັບປະກັນວ່າມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ມີການເສື່ອມສານກັນໃນຂະນະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ແລະ ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ.

ໝາຍເຫດ:

ຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນີ້ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນພິຈາລະນາທົ່ວໄປຊຶ່ງສາມາດປັບໄດ້ ໂດຍອີງຕາມການຕົກລົງເຫັນດີ ຂອງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC).

ຄະນະກຳມະການຫລັກຂອງ VDPCC
 ນາຍບ້ານ/ຮອງນາຍບ້ານ, ຫົວໜ້າອະນຸກຳມະການ, ຕົວແທນປ້ອງກັນຊາດດງິບດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ,
 ຄູອາຈານ, ອສບ ສຸຂະພາບ ແລະ ອື່ນໆ

ຮູບສະແດງ 4.1 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງ VDPCC

ໝາຍເຫດ:

- ອະນຸກຳມະການຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ຍົກຍ້າຍ, ແລະ ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ສາມາດໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງ / ໂຍກຍ້າຍໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ VDPCC.
- VDPCC ຄວນໃຫ້ມີສະມາຊິກທີ່ເປັນຕົວແທນຈາກກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ລວມທັງຄົນ
ພິການ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ

4.3 ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງ VDPCC

ຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມນີ້ແມ່ນເພື່ອສ້າງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງຄະນະ ກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດບ້ານ (VDPCC) ແລະ ອະນຸຄະນະກຳມະການ ເພື່ອ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ ໂດຍອີງໃສ່ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ ລະບຸຢູ່ໃນພາກທີ່ຜ່ານມາ, ໃນເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ, ການຝຶກອົບຮົມເປັນຄູ່ຝຶກ ຫລື ToT ໄດ້ຖືກປະຕິບັດສຳລັບອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ ເພື່ອໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນການຢັ້ງ ຢາມພາກສະໜາມເພື່ອຊ່ວຍຊາວບ້ານໃນການດຳເນີນ HVCA, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ກຳນົດບັນຫາ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການຜ່ອນຄາຍ, ສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງ VDPCC ແລະ ການພັດທະນາແຜນປະຕິບັດ DRM/DRR.

ສອງຂົງເຂດຕົ້ນຕໍທີ່ຈຳເປັນໃນການຝຶກອົບຮົມປະກອບມີ:

- ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ
 - ກະກຽມ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ
 - ສ້າງຄວາມສາມາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
- ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນາອົງກອນ

ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ຫົວຂໍ້ດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້:

ການກະກຽມ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ

- ລະບົບການເຕືອນໄພຫລ່ວງໜ້າຊຸມຊົນ
- ສາທິດການປະຕິບັດຕົວຈິງ
- ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ
- ປະຖົມພະຍາບານ

ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດກ່ຽວກັບການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

- ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
- ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PRA)
- ການດຳລົງຊີວິດ (ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ, ການສ້າງລາຍຮັບ)
- ການປ້ອງກັນພະຍາດລະບາດ
- ກິດຈະກຳຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ການເສື່ອມສານ CBDRR ເຂົ້າໃນຫລັກສູດການຮຽນ ການສອນ

ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາອົງກອນ

- ວາງແຜນ CBDRR
- ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ອະນຸກຳມະການ VDPCC
- ການລາຍງານຂໍ້ມູນຈາກບ້ານໃຫ້ເມືອງ

ຂັ້ນຕອນທີ 5 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ

ກ່ອນທີ່ຈະກຳນົດການປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຊຸມຊົນຕ້ອງເຂົ້າໃຈສາເຫດຂອງຄວາມສ່ຽງເສຍກ່ອນ ໂດຍຜ່ານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ - ບາງຄັ້ງກໍເອີ້ນວ່າການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (PDRA) ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການປະເມີນຜົນຄວາມສ່ຽງ (PRA), ການປະເມີນໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້າທານຕໍ່າ ແລະຄວາມສາມາດ (HVCA) ຫຼື ການວິເຄາະຄວາມສາມາດມີ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າແບບມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກໆກຸ່ມ (ອາຍຸ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມພິການ, ສາດສະໜາ, ສັນຊາດ, ຊົນເຜົ່າ,) ຂອງຊຸມຊົນໃນຂະບວນການຂອງການກຳນົດ ແລະ ການຈັດລຳດັບຄວາມສ່ຽງຕົ້ນຕໍທີ່ເຂົາເຈົ້າປະເຊີນ. ການປະເມີນດັ່ງກ່າວຍັງຊ່ວຍໃນການກຳນົດຄວາມສາມາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບມື ຫຼື ຕອບໂຕ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການມີສ່ວນຮ່ວມເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນສາມາດກຳນົດ ແລະ ຈັດລຽງບຸລິມະສິດການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຕົ້ນຕໍ - ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍວາງແຜນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ - ໂດຍຜ່ານການຄວາມສາມາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນເອງ ແລະ ຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກຖ້າຈຳເປັນ.

ຈຸດປະສົງລວມຂອງຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງສາມາດສັງລວມໄດ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນສາມາດປະເມີນລະດັບຂອງຄວາມສ່ຽງໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ, ແລະ ກຳນົດບຸລິມະສິດຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານັ້ນ ສຳລັບແຕ່ລະໄພອັນຕະລາຍສະເພາະທີ່ເຂົາເຈົ້າປະເຊີນຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນສາມາດຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບມາດຕະການ DRR ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຊຸມຊົນໄດ້ກຳນົດໄວ້ - ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການຈັດສັນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ເພື່ອປະກອບສ່ວນເພື່ອປູກຈິດສຳນຶກຊຸມຊົນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 3, ສະມາຊິກ DDPCC ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະສານງານຂະບວນການ PDRA ຢູ່ໃນຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ.

5.1 ການຄັດເລືອກເຄື່ອງມືປະເມີນຜົນຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນການລວມກັນຂອງ 3 ການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ, ແລະ ຄວາມສາມາດ. ໄພອັນຕະລາຍ ທີ່ປະເຊີນໂດຍຊຸມຊົນ (ປະຫວັດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍໃນອະນາຄົດ). ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍສະເພາະການກຳນົດໄວ້. ປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫລາຍກວ່າໝູ່ ແລະ ສາເຫດຕົ້ນຕໍວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວຫລາຍກວ່າໝູ່. ການປະເມີນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າພິຈາລະນາບັດໃຈທາງກາຍະພາບ, ທີ່ຕັ້ງພູມສາດ, ບັດໂຈເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງ ຫຼື ສິ່ງຂອງມີຄວາມສ່ຽງກວ່າຄົນອື່ນຫລື ສິ່ງຂອງອື່ນ. ຄວາມອາດສາມາດຂອງບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນເພື່ອຮັບມື ຫຼື ແກ້ໄຂໄພອັນຕະລາຍສະເພາະດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອພິຈາລະນາ ສາມອົງປະກອບຂ້າງເທິງ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງອາດນຳໃຊ້ຈຳນວນຂອງເຄື່ອງມືເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ສັງລວມໄວ້ຕາຕະລາງ 5.1 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕລາງ 5.1 ເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນທີ່ແນະນຳ

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ</p> <p>ການປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານ ທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະເພດຂອງ ໄພພິບັດ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ໄດ້ ປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນ ອະນາຄົດ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈທີ່ແຈ້ງ ແລະ ເລິກເຊິງ ກ່ຽວກັບໄພອັນຕະລາຍທີ່ຜ່ານມາ, ການປ່ຽນແປງລັກສະນະ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງມັນ ເພື່ອເຂົ້າໃຈສະພາບປະຈຸບັນໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານຮັບຮູ້ເຖິງການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ ເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ທີ່ອາດຈະເກີດໃນອານາຄົດ 	<p>ຜູ້ເຖົ້າ, ທົວໜ້າຊຸມຊົນ, ຄູອາຈານ</p>	<p>i. ວາງແຜນສົນທະນາເປັນກຸ່ມກັບຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ. ເຊີນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້, ໂດຍສະເພາະຄົນໜຸ່ມ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຟັງປະຫວັດຂອງຊຸມຊົນ</p> <p>ii. ຖາມຊາວບ້ານວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດເລົ່າຄຣິນເຫດການໃຫຍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ໄພອັນຕະລາຍໃຫຍ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ ການປ່ຽນແປງໃນການນຳໃຊ້ດິນ (ພືດ, ການ ບົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ການ ພັດທະນາສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ ການປ່ຽນແປງໃນການຄອບຄອງທີ່ດິນ ການປ່ຽນແປງໃນຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຊະນາການ ການປ່ຽນແປງໃນການບໍລິຫານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເຫດການດ້ານການເມືອງທີ່ສຳຄັນ ການປ່ຽນແປງໃນພຶດຕິກຳ(ຕົວຢ່າງ ຕໍ່ກັບ ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າ) ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ອັນໃກ້ນີ້
<p>ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ</p> <p>ປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານ ທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ເອົາຜົນສະຫຼຸບກ່ຽວກັບໄລຍະທ່າງຂອງ ສະພາບພື້ນທີ່ຫຼັກເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສາມາດຊີ້ໃຫ້ເຫັນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ການຈັດສັນໄລຍະທ່າງຂອງເຮືອນ, ທົ່ງນາ, ຖະໜົນ, ແມ່ນ້ຳ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ເຂດແດນ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານສັງຄົມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ, ຂອບເຂດຊຸມຊົນ ພື້ນທີ່ ແລະ ອົງປະກອບໃນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງມັນ ພື້ນທີ່ປອດໄພ ແລະ ຖະໜົນໄປ ຫາພື້ນທີ່ປອດໄພ ຄວາມສາມາດພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ (ເຮືອ, ເຄື່ອງກົນຈັກໜັກ, ສະຖານທີ່ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູໄພ ແລະ ອື່ນໆ) 	<p>ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກການສື່ສານ ແລະ ກະຕຸ້ນການປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບບັນຫາສຳຄັນຢູ່ໃນຊຸມຊົນ</p>	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ</p>	<p>i. ຕັດສິນປະເພດຂອງແຜນທີ່ທີ່ເຮັດ</p> <p>ii. ຊອກຫາຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ (ແລະ ຕົວແທນຂອງກຸ່ມ ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ) ທີ່ຮູ້ພື້ນທີ່ ແລະ ມີຄວາມປະສົງໃຫ້ຂໍ້ມູນຈາກປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ.</p> <p>iii. ກະກຽມອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມ (ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ເຈ້ຍສີ, ບົກເຜີດ, ແຜ່ນໄສ, ບົກ ແລະ ອື່ນໆ) ສຳລັບເຮັດແຜນທີ່.</p> <p>iv. ຊ່ວຍຊາວບ້ານໃນເບື້ອງຕົ້ນແຕ່ວ່າປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຕ່ມດ້ວຍຕົນເອງ.</p>

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫລັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ປະຕິທິນລະດູການ</p> <p>ປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ</p>	<p>ສະແດງໃຫ້ເຫັນໄພອັນຕະລາຍ, ເຫດການຕ່າງໆ, ກິດຈະກຳ, ເງື່ອນໄຂ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນ ຮອບປີ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເພື່ອກຳນົດຊ່ວງເວລາ ທີ່ເຄັ່ງ ຮ້ອນ (ທີ່ອາດເກີດ ຈາກໄພອັນຕະ ລາຍ, ພະຍາດ, ຄວາມອິດທິວ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ອື່ນໆ) • ເພື່ອກຳນົດສິ່ງທີ່ຊາວບ້ານ ປະຕິ ບັດໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ວິທີການທີ່ ເຂົາເຈົ້າເຮັດ ໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດ ມີຄວາມ ຫລາກຫລາຍ ແລະ ຍຸດ ທະສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ • ເພື່ອກຳນົດການຈັດແບ່ງວຽກ ລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງໃນເວລາ ເກີດໄພພິບັດ ແລະ ໃນເວລາ ປົກກະຕິ 	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ</p> <p>ຈຳເປັນຕ້ອງແຍກ ການປຶກສາຫາລື ສຳ ລັບຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ. ຜູ້ເຖົ້າ ຈະມີຂໍ້ມູນດ້ານ ປະຫວັດສາດ ທີ່ດີກ່ຽວ ກັບລະດູການ.</p>	<p>i. ນຳໃຊ້ກະດານດຳ ຫລື ເຈ້ຍ ແຜ່ນໃຫຍ່ ໃນການເຮັດ ຕາຕະລາງ ເດືອນຕ່າງໆຂອງປີໃນທາງຕັ້ງ. ໃຫ້ຊາວບ້ານລຽງລຳດັບໄພອັນຕະ ລາຍ, ແຫລ່ງການທຳມາຫາກິນ, ເຫດການຕ່າງໆ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ຈັດລຽງໄປຕາມທາງຂວາງ.</p> <p>ii. ໃຫ້ຊາວບ້ານໃສ່ເລກລຳດັບວຽກ ທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດ (ປູກພືດ, ໄຖນາ ແລະ ອື່ນໆ) ສຳລັບແຕ່ລະແຫລ່ງ ການທຳ ມາຫາກິນ / ແຫລ່ງລາຍຮັບ ດ້ວຍ ການໝາຍ ເດືອນ ແລະ ໄລຍະເວລາ, ພ້ອມທັງເພີ່ມບົດບາດຍິງ ຊາຍ ແລະ ອາຍຸ.</p> <p>iii. ຊ່ວຍໃນການວິໄຈດ້ວຍການ ເລື່ອສານກັບລັກສະນະ ທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນຂອງປະຕິທິນ: ໄພພິບັດກະທົບຕໍ່ ແຫລ່ງການທຳມາຫາກິນແນວໃດ? ຊ່ວງເວລາໃດ ມີວຽກຫລາຍກວ່າໝູ່? ຖາມແຫລ່ງອາຫານ ລະດູການ, ຊ່ວງ ຂາດອາຫານ, ມີການເຄື່ອນຍ້ານ ຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ອື່ນໆ.</p> <p>iv. ປຶກສາຫາລືຍຸດທະສາດການ ຮັບມື, ການປ່ຽນແປງ ຢູ່ໃນບົດບາດ ຍິງຊາຍ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ຫລື ບັນຫາອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.</p>

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ເຄືອຂ່າຍທາງສັງຄົມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ / Venn diagram/ Chappati diagram</p> <p>ການປະເມີນ: ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ກຳນົດຮູບແບບທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນ ອົງການຈັດຕັ້ງຫລັກ, ກຸ່ມ ແລະ ບຸກຄົນໃນ ຊຸມຊົນ, ລັກສະນະການພົວພັນ ແລະ ລະດັບຄວາມສຳຄັນ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອກຳນົດອົງການຈັດຕັ້ງ (ພາຍ ໃນ ແລະ ນອກທ້ອງຖິ່ນ), ບົດບາດ/ຄວາມສຳຄັນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນ, ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຊາວບ້ານມີຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ນັ້ນ ເພື່ອກຳນົດບຸກຄົນ, ກຸ່ມ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີບົດບາດ ໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍຊຸມຊົນ 	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະ ຕົວແທນຈາກກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ</p>	<p>i. ທຳຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບຊື່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ກ່ອນ</p> <p>ii. ໃຫ້ຊາວບ້ານກຳນົດມາດຖານສຳລັບຄວາມສຳຄັນ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລຽງລຳດັບຕາມມາດຖານ</p> <p>iii. ຖາມຊາວບ້ານເຖິງຂອບເຂດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະສານກັບພາກສ່ວນອື່ນ, ບັນທຶກປະເພດຂອງສາຍພົວພັນ</p> <p>iv. ແຕ້ມວົງມົນເພື່ອເປັນຕົວແທນ ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ກຸ່ມ, ຂະໜາດຂອງວົງມົນຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳ ຄັນ</p> <p>v. ແຕ້ມລູກສອນເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ ການສື່ສານຝ່າຍໜຶ່ງ ຫລື ສອງຝ່າຍກັບອົງການຈັດ ຕັ້ງ ຫລື ກຸ່ມ</p> <p>vi. ຖາມປະຫວັດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ ປະຕິບັດໃນຊຸມຊົນ, ພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນແນວໃດ, ການປະສານງານເດ, ອົງ ການຈັດຕັ້ງ, ກຸ່ມ ຫລື ບຸກຄົນໃດມີຄວາມສຳຄັນໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ, ກົນໄກການຕັດສິນໃຈໃນລະດັບຊຸມຊົນ ແລະ ອື່ນໆ</p>

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫລັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ສຳພາດ/ ເນັ້ນໜັກສົນທະນາ ເປັນກຸ່ມເຄິງໂຄງສ້າງ</p> <p>ປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ ແລະ ຄວາມ ສາມາດ</p>	<p>ການສຳພາດເຄິງໂຄງສ້າງເປັນການປຶກສາຫາລືໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຊຶ່ງບໍ່ມີການນຳໃຊ້ຮ່າງຄຳຖາມທີ່ເປັນທາງການ ແຕ່ມີລາຍການຄຳຖາມ. ມີການສຳພາດເຄິງໂຄງສ້າງທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ: (1) ສຳພາດເປັນກຸ່ມ, (2) ເນັ້ນໜັກການສົນທະນາເປັນກຸ່ມ, (3) ສຳພາດລາຍບຸກຄົນ, ແລະ (4) ສຳພາດຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫລັກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ແລະ ຂໍ້ມູນສະເພາະ • ເພື່ອວິເຄາະບັນຫາ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ແນວຄວາມຄິດ • ເພື່ອປຶກສາຫາລືແຜນ <p>ການສຳພາດເປັນກຸ່ມ: ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນລະດັບຊຸມຊົນ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ຄົນຈຳນວນທີ່ມີຫລາກຫລາຍທາງຄວາມຮູ້.</p> <p>ການສຳພາດລາຍບຸກຄົນ: ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ຂໍ້ມູນຂອງຕົວແທນ ແລະ ສ່ວນບຸກ ຄົນ, ຊຶ່ງອາດເປີດເຜີຍຄວາມແຕກຕ່າງ / ການຂັດແຍ່ງກັນພາຍໃນຊຸມຊົນ.</p> <p>ການສຳພາດຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫລັກ: ເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ສະເພາະ.</p> <p>ເນັ້ນໜັກການປຶກສາຫາລືເປັນກຸ່ມ: ເພື່ອປຶກສາຫາລືຫົວຂໍ້ສະເພາະໃນລາຍລະອຽດກັບກຸ່ມນ້ອຍໆ ຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຫລາຍ ຫລື ສົນໃຈໃນຫົວຂໍ້ນັ້ນໆ</p>	<p>ທີມງານ 2-4 ຄົນ</p>	<p>i. ກະກຽມສິ່ງສຳຄັນກ່ອນລ່ວງໜ້າ</p> <p>ii. ເລືອກເອົາຄົນໜຶ່ງມາຊີ້ນຳການສຳພາດ</p> <p>iii. ຖາມຄຳຖາມເປີດ (ຫຍັງ, ເປັນຫຍັງ, ໃຜ, ເມື່ອໃດ, ແນວໃດ, ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ແລະ ອື່ນໆ). ຮູບແບບການສຳພາດເຄິງໂຄງສ້າງ ຮັບປະກັນ ຄວາມສົມບູນຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ສະມາຊິກ ຊຸມຊົນໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການສະເໜີສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ</p> <p>iv. ຖາມຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ຕົວຢ່າງ</p> <p>v. ພະຍາຍາມໃຫ້ຫລາຍຄົນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ (ຖ້າພວກເຈົ້າມີໜ້າຕອນສຳພາດ)</p> <p>vi. ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກຸ່ມທີ່ຫ້າວຫັນ</p> <p>vii. ຖາມຄຳຖາມໃໝ່ ຊຶ່ງເລີ້ມຈາກຄຳຕອບ</p> <p>viii. ບັນທຶກແບບລັບໆ</p>

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ການຢ່າງສໍາຫລວດພື້ນທີ່</p> <p>ປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ການຢ່າງທີ່ເປັນລະບົບກັບຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຫລັກ ຜ່ານຊຸມຊົນເພື່ອເບິ່ງແຜນທີ່ ຊຸມຊົນ ຊຶ່ງປະກອບມີ ໄລຍະທ່າງລະ ຫວ່າງສະຖານທີ່ ຫລັກ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ເຂດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍການສັ່ງ ເກດ, ຖາມ, ຟັງ ແລະ ສ້າງແຜນວາດພື້ນທີ່.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງສະພາບແວດລ້ອມທາງກາຍຍະພາບ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງມະນຸດ ໃນພື້ນທີ່ ແລະ ພາຍໃນຊ່ວງເວລາ ເພື່ອກຳນົດເຂດທີ່ອັນຕະລາຍ, ເຂດເຄື່ອນຍ້າຍ, ຊັບພະຍາກອນທ້ອງຖິ່ນທີ່ນໍາໃຊ້ໃນຊ່ວງເວລາສູກເສີນ, ເຂດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ອື່ນໆ. ເພື່ອກຳນົດບັນຫາ ແລະ ຊອກຫາໂອກາດ 	<p>ທີມງານປະເມີນປະກອບມີສະມາຊິກຊຸມຊົນ 6-10 ຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນຈາກຫລາຍຂະແໜງການ</p>	<p>i. ອີງຕາມແຜນທີ່, ເລືອກເສັ້ນພື້ນທີ່ (ອາດມີຫລາຍ ກວ່າໜຶ່ງເສັ້ນ)</p> <p>ii. ເລືອກກຸ່ມ 6-10 ຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນຫລາຍຂະ ແໜງການ ແລະ ອະທິບາຍຈຸດປະສົງ</p> <p>iii. ຢ່າງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ, ໄຊ້ເວລາສັ່ງລວມ ແລະ ສໍາພາດບໍ່ເປັນທາງການ ໃນຫລາຍສະຖານທີ່ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ</p> <p>iv. ເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນຫາຕ່າງ ເຊັ່ນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ, ການຄອບຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການປ່ຽນແປງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມເພື່ອແຕ້ມແຜນທີ່ປະຫວັດສາດ</p> <p>v. ປະຕິບັດການຢ່າງສໍາຫລວດພື້ນທີ່ກັບຕົວແທນຈາກ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ</p>
<p>ສັ່ງເກດໂດຍກົງ</p> <p>ປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ສັ່ງເກດສິ່ງຂອງ, ຄົນ, ເຫດການ, ສາຍພົວພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ</p>	<p>ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮູບພາບທີ່ດີ ຂອງສະຖານະການໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະ ຮູບພາບສິ່ງທີ່ຍິ່ງຍາກທີ່ຈະແກ້ໄຂ</p>	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ</p>	<p>ກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ, ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ດ້ວຍການສັ່ງເກດ ໂດຍກົງ</p>
<p>ລາຍຊື່ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ</p> <p>ປະເມີນ: ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ</p>	<p>ເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອກຳນົດຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າໃນຊຸມຊົນ</p>	<p>ເພື່ອກຳນົດລາຍຊື່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດ ຊ່ວຍຕົນເອງ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫລືອກ່ອນໝູ່ໃນສະຖານະການສູກເສີນ</p>	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ, ໂດຍສະເພາະຕົວແທນຈາກທຸກກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຊາວບ້ານລະບຸຊື່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ (ຄວາມ ພິການ, ຜູ້ປ່ວຍ ອຳມະພາດ, ຜູ້ເຖົ້າ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ມານ), ຂອດຈຳກັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພື້ນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຕິດຕໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພື້ນທີ່ຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າທີ່ສາມາດນຳສະເໜີໃນແຜນທີ່ຊຸມຊົນ.</p>

ເຄື່ອງມື	ລາຍການ	ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫລັກ	ຂັ້ນຕອນ/ບາດກ້າວ
<p>ການວິເຄາະການດຳລົງຊີວິດ</p> <p>ການປະເມີນ: ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ</p>	<p>ເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບສຳພາດຄອບຄົວ ຫລື ກຸ່ມສົນທະນາສະເພາະ ກັບຄອບຄົວທີ່ຮັບພາລະໃນການ ທຳມາຫາກິນຄ້າຍຄືກັນ (ຕົວຢ່າງ ການເຮັດນາ, ການປະມົງ, ເຜົາຖ່ານ, ຄຳຂາຍຢ່ອຍ ແລະ ອື່ນໆ) – ເພື່ອສ້າງ ແຜນວາດທີ່ນຳສະເໜີລາຍຮັບ ແລະ ແຫລ່ງອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.</p>	<p>ເພື່ອເຂົ້າໃຈຍຸດທະສາດການດຳລົງ ຊີວິດໃນເວລາປົກກະຕິ ແລະ ເກີດໄພພິບັດ ແລະ ກຸ່ມທຳມາຫາກິນ ສະເພາະທີ່ມີຄວາມສູງກວ່າໝູ່ຕໍ່ໄພ ອັນຕະລາຍ - ຫລື ກຸ່ມທຳມາຫາກິນທີ່ມີຄວາມສາມາດຮັບມືກັບຄວາມສູງສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ຊຸມຊົນ.</p>	<p>ຄອບຄົວພາຍໃນຊຸມຊົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຄ້າຍຄືກັນ</p>	<p>i. ທົບທວນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ ແລະ ກຳນົດກິດຈະກຳ ການດຳລົງຊີວິດຫລັກ</p> <p>ii. ຕັດສິນໃຈ (ກ) ສຳພາດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ຈຳນວນ ຜູ້ສຳພາດ ຫລື (ຂ) ປຶກສາຫາລືເປັນກຸ່ມ ກັບກຸ່ມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມ</p> <p>iii. ແຕ່ມເສັ້ນສະແດງເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມ ຫລື ປຸງ ເພື່ອໃຊ້ໃນການສົນທະນາກຸ່ມກັບແຫລ່ງ ການດຳລົງຊີວິດ - ຫລາຍຄອບຄົວຈະມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຕ່າງໆ ຕະຫລອດປີ</p> <p>iv. ຊອກເບິ່ງວ່າແຕ່ລະໄພອັນຕະລາຍກະທົບກິດຈະກຳ ການດຳລົງຊີວິດແນວໃດ ຫລື ເປັນຫຍັງກິດຈະກຳ ການດຳລົງຊີວິດສະເພາະໃດໜຶ່ງຈຶ່ງບໍ່ປອດໄພ</p> <p>– ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຊອກຫາແນວທາງທີ່ການດຳລົງ ຊີວິດສາມາດມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຫລື ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຫລາຍຂຶ້ນ</p> <p>v. ສືບຕໍ່ການປຶກສາຫາລືກຸ່ມກັບວິທີທີ່ການດຳລົງຊີວິດສາມາດຮັບມືຂະນະເກີດໄພພິບັດ (ອຸປະກອນ / ສັງຄົມ / ຄວາມປະສົງ) ທາງດ້ານເງິນ ແລະ ອາຫານ</p>
<p>ການຈັດລະດັບ</p>	<p>ເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບຊອກຫາແນວຄວາມ ຄິດຂອງຊາວບ້ານ, ກຳນົດມາດຖານ ແລະ ເຂົ້າໃຈການຮຽກຮ້ອງຂອງເຂົາ ເຈົ້າໃນການວັດແທກ ແລະ ການກຳນົດບູລິສະສິດ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເພື່ອກຳນົດມາດຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, ກຳນົດຄວາມແຕກຕ່າງໃນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ເຫດຜົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຜ່ານການສົນທະນາ 	<p>ສະມາຊິກຊຸມຊົນ</p>	<p>i. ມາດຖານ ຫລື ລັກສະນະເພື່ອສົມທຽບສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດຈາກສະມາຊິກຊຸມຊົນ</p> <p>ii. ມາດຖານທີ່ນຳໃຊ້ເອົາໄວ້ເບື້ອງໜຶ່ງຂອງຕາຕະລາງ ຫລື ເສັ້ນແກນ Y</p> <p>iii. ສິ່ງທີ່ສົມທຽບເອົາໃນແກນເສັ້ນສະແດງ X ໃຈ ຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຕ່າງໆຕະຫລອດປີ</p> <p>iv. ສິ່ງທີ່ສົມທຽບເອົາໃນແກນເສັ້ນສະແດງ X</p>

ຄັດຈາກ: ບົ່ມຄູ່ມືສຳລັບໜ່ວຍງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຂອງຊຸມຊົນ ຈາກໂຄງການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດຊຸມຊົນຂອງສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ (IFRC), 2008.

ໝາຍເຫດ:
ຄູ່ມືຂ້າງເທິງນັ້ນສາມາດຖືກຄັດເລືອກໄປນຳໃຊ້ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງໂຄງການ CBDRR ຫລື ສະພາບພື້ນທີ່ - ໃນບາງກໍລະນີ ບໍ່ແມ່ນທຸກເຄື່ອງມື ທີ່ຈະແທດເໝາະ ຫລື ຈຳເປັນ.

ໃນການດຳເນີນການປະເມີນໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ ແລະ ຄວາມສາມາດ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາຈຳນວນຂອງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເສື່ອມສານກັນ ລວມທັງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມພິການ (ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສະໜອງ), ອາຍຸ (ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ), ການດຳລົງຊີວິດ, ການປົກຄອງ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນແຕ່ລະການປະເມີນ.

ຜົນຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານຂອງຂະບວນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

5.2 ການກະກຽມສຳລັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ເມື່ອໃດທີ່ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄດ້ຖືກການກຳນົດ ແລະ ສະມາຊິກ DDPCC ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປແມ່ນກະກຽມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ:

- **ຂໍ້ການອະນຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ** - ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ປະສານງານຂອງ PDPCC ແລະ DDPCC, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ແຂວງຈະໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບແຜນການຂອງກິດຈະກຳ CBDRR ແລະ ການປະເມີນພາກສະໜາມ. ການອະນຸມັດ ແລະ ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ເມືອງເພື່ອສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳ. ພະນັກງານຄົນໃດທີ່ສົນໃຈເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນຜົນຄວນໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນ.
- **ແຈ້ງສະມາຊິກຊຸມຊົນ** - ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງທີມງານການປະເມີນຜົນປະຊຸມກັບຜູ້ນຳຊຸມຊົນເພື່ອປຶກສາຫາລືຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຊຸມຊົນ. ທີມງານຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຈາກຜູ້ນຳຊຸມຊົນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທີມງານຈະ ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຈັດກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນສຳລັບເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຈະຕ້ອງແຈ້ງວັນ ແລະ ເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຄວນໄດ້ຮັບການສະເໜີໃຫ້ມາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີມງານການປະເມີນຜົນ ຊຶ່ງປຽບເໝືອນເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະ ກະກຽມການປະເມີນ.
- **ການສ້າງຕັ້ງຂອງທີມງານການປະເມີນຜົນ** - ສະມາຊິກ DPCC ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນທີ່ຈະໄດ້ປະຕິບັດ. ສະມາຊິກທີມງານ PRA ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢູ່ພາກສະໜາມຕ້ອງໄດ້ຮັບການແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ. ໜ້າວຽກ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງສະມາຊິກຂອງທີມງານແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບການກຳນົດເພື່ອປະຕິບັດການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ກ່ອນຈະລົງພາກສະໜາມ, ສະເໜີໃຫ້ມີການພົບປະກັບຜູ້ນຳຊຸມຊົນອີກເທື່ອໜຶ່ງສຳລັບການກະກຽມຂັ້ນສຸດທ້າຍ.
- **ການເກັບກຳຂໍ້ມູນມີສອງ** - ຂໍ້ມູນມີສອງເຊັ່ນ: ແຜນທີ່, ແຜນພັດທະນາ, ບົດລາຍງານສຸຂະພາບ ແລະ ບົດລາຍງານດ້ານເສດຖະກິດ, ບົດລາຍງານໄພພິບັດ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງຊຸມຊົນຄວນໄດ້ຮັບການເກັບກຳຂັ້ນກ່ອນລ່ວງໜ້າ

ຕາຕະລາງ 5.2 ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ເຮັດ HVCA

ຜູ້ປະຕິບັດ		ບົດບາດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ທີມງານ DDPCC		ຜູ້ປະສານງານຫລັກ	<ul style="list-style-type: none"> ແຈ້ງ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ HVCA ຈັດຕາຕະລາງການປະເມີນ HVCA ແລະ ກະກຽມເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນກ່ອນລ່ວງໜ້າ ປະສານແຕ່ລະເຄື່ອງມືກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຄາດຫວັງ
ຜູ້ປະສານງານເມືອງ		ຜູ້ປະສານງານຮ່ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ແຈ້ງຫົວໜ້າຊຸມຊົນກ່ຽວກັບ ຂັ້ນຕອນຂອງ HVCA ເຮັດວຽກກັບຫົວໜ້າຊຸມຊົນ ເພື່ອຈັດສະຖານທີ່ກອງປະຊຸມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມາທັນເວລາ ປະສານແຕ່ລະເຄື່ອງມືຮ່ວມກັນ
ຊຸມຊົນ	ຫົວໜ້າຊຸມຊົນ	ປະສານຜູ້ຊ່ວຍ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ສະໜັບສະໜູນຂະບວນການ ແລະ ວິທີການ HVCA ແຈ້ງຊຸມຊົນກ່ຽວກັບຂະບວນການ HVCA ກ່ອນທີມງານປະເມີນ ລົງພາກສະໜາມ ຊ່ວຍຮັບປະກັນຄວາມມັ່ງຫວັງຂອງຊຸມຊົນບໍ່ໃຫ້ຫລາຍເກີນຄວນ ຍອມຮັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຊ່ວຍ ແລະ ສົ່ງເສີມສະມາ ຊິກຊຸມຊົນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ປະສົບການ, ບັນຫາ ແລ ຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມປຽມ ປະກອບສ່ວນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍການແບ່ງບັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ປະສານເຄື່ອງມືຮ່ວມກັນ
	ຜູ້ທີ່ມີອິດທິພົນ ຫລັກ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ປະກອບສ່ວນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍການແບ່ງບັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ສົ່ງເສີມສະມາ ຊິກຊຸມຊົນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ປະສົບການ, ບັນຫາ ແລ ຄວາມຫວັງຢ່າງເຕັມປຽມ
	ສະມາຊິກ ຊຸມຊົນ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ປະກອບສ່ວນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍການແບ່ງບັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ
ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນ NGO ທີ່ເຮັດວຽກໃນພື້ນທີ່		ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ປະກອບສ່ວນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໂດຍການແບ່ງບັນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ກຳນົດຄວາມເປັນໄປໄດ້ສຳລັບການເສື່ອມສານ ຫລື ການຮ່ວມມືກັບຊຸມຊົນ ແລະ/ຫລື DDPCC ເພື່ອກຳນົດພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ທີ່ຊຸມຊົນກຳນົດ

ຄັດຈາກ: ຄູ່ມືອາສາສະໝັກ ສະບັບທີ 2 (2011) ກ່ຽວກັບການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ ຂອງ ອົງການກາແດງລາວ

ກ່ອນຈະເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວຈິງ, ຕ້ອງກະກຽມແຜນປະຕິບັດພາກສະໜາ ເຊິ່ງລະບຸລາຍລະອຽດຂອງຂະບວນການແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເຄື່ອງມືທີ່ຈະນຳໃຊ້, ວຽກທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກທີມງານ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລາຍລະອຽດຂອງທຸກວຽກພາລະທິການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ແຜນປະຕິບັດພາກສະໜາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລືໃນທຶມຫນ່ວຍງານຍ່ອຍຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ທັນທີມໃດທີ່ມີໜ້າທີ່ພາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

5.3 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນກອງປະຊຸມທີ່ຜ່ານມາ, ສະມາຊິກທີມງານ PRA ຈະໄດ້ແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍເພື່ອປະສານເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ມັນຈຳເປັນຈະຕ້ອງເນັ້ນໜັກວ່າພາລະບົດບາດຂອງທີມງານການປະເມີນຜົນແມ່ນເພື່ອປະສານງານ ຫລື ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເປັນຊຸມຊົນ ໄດ້ປຶກສາຫາລື ແລະ ກຳນົດບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວຄວນໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຊາບໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດຫວັງ ແຕ່ບໍ່ສ້າງຄວາມຫວັງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ສະພາບລວມຂອງເຄື່ອງມືໄດ້ນຳສະເໜີໃນຕາຕະລາງ 4.1 - ເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນ. ຊຸດເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນຂັ້ນພື້ນຖານເຊັ່ນ: ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ເຜີດຂຽນເຈ້ຍ, ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງໄດ້ກະກຽມສຳລັບທຸກໆທີມງານຍ່ອຍກ່ອນຈະເລີ່ມການປະເມີນຜົນ.

ຜູ້ຕອບຄຳຖາມທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບໂອກາດເທົ່າທຽມກັນໃນການຕອບ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົນທະນາ. ທີມງານປະເມີນຜົນຄວນຮັບປະກັນວ່າການປະເມີນສາມາດເຂົ້າເຖິງສຳລັບທຸກຄົນ (ພິຈາລະນາການເຂົ້າເຖິງໂຕບຸກຄົນ ແລະ ວິທີການຂອງການສື່ສານໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ). ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກກຸ່ມການຍ່ອຍ ເພື່ອພົວພັນກັບກຸ່ມຜູ້ຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ (ຄູອາຈານ, ນັກຮຽນນັກສຶກສາ, ຜູ້ນຳທາງສາດສະໜາ, ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫລາຍທີ່ສຸດ - ຄົນພິການ, ຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊົນເຜົ່າ, ແລະອື່ນໆ) ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຕ້ອງຫຼີກເວັ້ນຄຳສັບວິຊາການ ແລະ ນຳໃຊ້ພາສາແບບງ່າຍ ເພື່ອຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບສະມາຊິກຂອງ ຊຸມຊົນ. ໃນບາງກໍລະນີ, ການແປພາສາຕ້ອງໄດ້ພົວພັນກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໂດຍນຳໃຊ້ພາສາຂອງພວກ ເຂົາ. ທາງທຶນງານຄວນກະກຽມການດຳເນີນການປະເມີນຜົນດ້ວຍວິທີການສື່ສານ ໂດຍການນຳ ໃຊ້ຮູບແຕ້ມ, ສັນຍາລັກ, ພາສາຮ່າງກາຍ ຫຼື ພາສາທີ່ງ່າຍໆ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອຸປະກອນໂຄສະນາ ຫລື IEC (ໂປສເຕີ, ແຜ່ນພັບ, ແລະອື່ນໆ) ສາມາດນຳມາເຜີຍແຜ່ໃນໄລຍະການປະເມີນພາກ ສະຫນາມເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້ໃນຊຸມຊົນ. ອຸປະກອນໂຄສະນາຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຈກຢາຍ (ບໍ່ໃຫ້ ຖືສຳຄັນກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງເປັນພິເສດ) ແລະ ອຸປະກອນໂຄສະນາຕ້ອງແທດເໝາະກັບກຸ່ມນັ້ນໆ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຜູ້ພິການອາດຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງເນື້ອໃນ ໂດຍຜ່ານຂະຫນາດກາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າອາດຕ້ອງການໃຫ້ມີອຸປະກອນໂຄສະນາ ຫລື IEC ໄດ້ຮັບການແປ ຫຼື ບັບສຳລັບສາພາຊົນເຜົ່າສະເພາະ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງການລົງພາກສະຫນາມ, ສະເໜີໃຫ້ສະມາຊິກຊຸມຊົນມາລວມກັນ. ຈະມີການ ລາຍງານຜົນການປະເມີນແຕ່ລະຢ່າງຕໍ່ມີຊຸມຊົນ ເພື່ອກວດຄືນຈຸດປະສົງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການ ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍການສະແດງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຂະບວນ ການ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຊຸມຊົນຄວນຮັບຮູ້ວ່າຜົນໄດ້ຮັບແລະ ຜົນຂອງການປະເມີນ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ຄືແນວໃດເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເລິກຊຶ້ງ ແລະ ສະຫນັບສະຫນູນຂະບວນການທັງໝົດ.

5.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຕ້ອງສົມທຽບ ແລະ ກວດຂໍ້ມູນໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້ປະເມີນຜົນເພື່ອກຳນົດເນື້ອໃນຂ້າກັນ, ກົງກັນຂ້າມກັນ ແລະ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຈຸດປະສົງຂອງແຕ່ລະເຄື່ອງມືປະເມີນຜົນ ແລະ ວິທີການນຳໄປໃຊ້ກັບເຄື່ອງມືແມ່ນໄດ້ອະທິ ບາຍໃນຕາຕະລາງ 4.1

- ເຄື່ອງມືການປະເມີນຜົນ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບມາຈາກແຕ່ລະເຄື່ອງມືຈະຊ່ວຍໃນການປະເມີນໄພອັນ ຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດ. ອົງປະກອບທີ່ຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ (ຕາຕະລາງ 4.3) ຈະໄດ້ຖືກການກຳນົດ ແລະ ແຕ່ລະຢ່າງຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນແງ່ຂອງໄພອັນຕະ ລາຍ (ຜົນກະທົບ), ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ, (ເປັນຫຍັງມີຄວາມສ່ຽງ) ແລະ ຄວາມສາມາດ (ຄວາມສາມາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ).

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຄວນໄດ້ຮັບການລວບລວມ ແລະ ຈັດເປັນລະບົບເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມສະດວກ ການກຳນົດບັນຫາ. ຈາກນັ້ນ, ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງບັນຫາທີ່ກຳນົດຈະໄດ້ຮັບການວິເຄາະ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ. ນີ້ຈະເປັນພື້ນຖານຂອງການປະຕິບັດແຜນການຂອງຊຸມ ຊົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ຕາຕະລາງ 5.3 ອົງປະກອບຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ

1.	ຊາວບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> • ຊີວິດ • ສຸຂະພາບ
2.	ຄົວຄົວ ແລະ ໂຄງສ້າງຊຸມຊົນ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການບໍລິການ	<ul style="list-style-type: none"> • ເຮືອນ (ປະກອບດ້ວຍຊັບສິນຄົວເຮືອນ) • ໂຮງຮຽນ • ໂຮງໝໍ ແລະ ສຸກສາລາ • ຕະຫລາດ • ລົດ, ໂປດ, ວັດມຸດສະລິມ • ຊົນລະປະທານ (ຝາຍນ້ຳລົ້ນ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ຄອງນ້ຳ, ຄອງລະບາຍນ້ຳ ແລະ ປະຕູນ້ຳ) • ລະບົບນ້ຳ ແລະ ວິດຖ່າຍ
3.	ເສັ້ນຊີວິດ	<ul style="list-style-type: none"> • ຖະໜົນ ແລະ ທາງລົດໄຟ • ຊີວິດ • ສາຍໄຟຟ້າ • ສາຍການສື່ສານ (ໂທລະສັບ ແລະ ອິນເຕີເນັດ)
4.	ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເສດຖະກິດ	<ul style="list-style-type: none"> • ກະສິກຳ (ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ອື່ນໆ) • ຊັບສິນໃນການດຳລົງຊີວິດ (ເຄື່ອງມື, ອຸປະນໆ) • ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ • ທຸລະກິດ ແລະ ການຄ້າ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການກາແຕງລາວ (2011). ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ. ຄູ່ມືອາສາສະໝັກ. ສະບັບ 2.0.

5.5 ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບບ້ານ

ຫຼັງຈາກການເຮັດວຽກພາກສະໜາມແລ້ວ, ທີ່ມາງານປະເມີນຈະກະກຽມບົດລາຍງານຫຍໍ້ທີ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນ ທີ່ເກັບກຳໄດ້ໃນແຕ່ລະບ້ານ ເຊັ່ນດຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດຕົວຈິງ ແລະ ການສຳພາດ ຫລື ການສົນທະນາເປັນກຸ່ມໃນຂະນະທີ່ລົງຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການກວດສອບຄືນກັບ ແຫລ່ງຂໍ້ມູນມີສອງ. ບົດລາຍງານຄວນປະກອບມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

	ພາກ	ລາຍລະອຽດ
1.	ພາກສະເໜີ	<ul style="list-style-type: none"> • ທີ່ຕັ້ງຂອງບ້ານ, ລັກສະນະທາງພູມສັນຖານ • ປະຊາກອນຂອງບ້ານ, ອາຊີບຕົ້ນຕໍ • ການເຂົ້າເຖິງ: ປະກອບດ້ວຍເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າໃນຍາມປົກກະຕິ ແລະ ຍາມເກີດໄພພິບັດ (ນ້ຳຖ້ວມ, ແຜ່ນດິນໄຫວ).
2.	Main findings	<ul style="list-style-type: none"> • ປະຫວັດໄພອັນຕະລາຍ/ໄພພິບັດ - ລວມທັງການກຳນົດບຸລິມະສິດໄພອັນຕະລາຍ • ແຜນທີ່ໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ • ການກຳນົດບຸລິມະສິດຄວາມສ່ຽງ • ຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ - ປະກອບດ້ວຍກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ • ຂໍ້ມູນຄວາມສາມາດ - ທັກສະ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ, ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດທີ່ເປັນຊຸມຊົນ ແລະ ເຄືອຂ່າຍ ຊຸມຊົນ, ຍຸດທະສາດການຮັບມື ປະກອບດ້ວຍ ການກະກຽມໄພພິບັດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ມາດຕະການ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ • ຕາຕະລາງສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ (ຈາກຂໍ້ມູນມີສອງ) ກ່ຽວກັບນ້ຳ, ກະສິກຳ, ການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສຸຂະພາບ ແລະ ອື່ນໆ ໃນເວລາປົກກະຕິ ແລະ ເວລາເກີດໄພພິບັດ (ຕົວຢ່າງນ້ຳຖ້ວມ). • ຄຳເຫັນອື່ນໆ (ຈາກການສັງເກດຕົວຈິງ)

ຄັດຈາກ: ອົງການກາແດງລາວ (2011). ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ. ຄູ່ມືອາສາສະໝັກ. ສະບັບ 2.0.

ບົດລາຍງານຈະໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການສ້າງແຜນກິດຈະກຳການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດບ້ານ.

ຂັ້ນຕອນທີ 6 ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເລີ້ມຈາກຄວາມຕ້ອງການເພື່ອແລກປ່ຽນເງື່ອນໄຂທີ່ ບໍ່ຕ້ອງການ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພສໍາລັບຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື PRA ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ລຽງລຳດັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດອີງຕາມການບູລິມະສິດຂອງການປະຕິບັດ, ພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນນັ້ນຈະສະເໜີມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງສະເພາະເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າທີ່ຊຸມຊົນກຳລັງປະເຊີນ. ແຜນບໍ່ພຽງແຕ່ ກຳນົດກິດຈະກຳລະອຽດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນ, ລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ຈຳເປັນ, ບຸກຄົນ / ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກຳນົດເວລາໃນການປະຕິບັດ.

ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ, ປົກກະຕິແລ້ວ ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນບໍ່ສາມາດສ້າງແຜນ DRR ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງໄດ້, ດັ່ງນັ້ນ, ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາຍນອກ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກສະມາຊິກ DDPCC ເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າ.

6.1 ການນຳໃຊ້ຜົນໄດ້ຮັບຈາກ PRA ເພື່ອສ້າງແຜນກິດຈະກຳ

ໃນຕອນທ້າຍຂອງຂະບວນການ HVCA ທີ່ມາຈາກການປະເມີນຜົນໄດ້ນຳສະເໜີການປະເມີນ ຜົນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊຸມຊົນ ແລະ ລວບລວມຜົນຜົນໄດ້ຮັບເຂົ້າໃນບົດລາຍງານ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງ ຂະບວນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRM) ບ້ານ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ພາກສ່ວ ນກ່ຽວໃນຊຸມຊົນທັງໝົດ ໄດ້ຮັບການທົບທານປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການປະເມີນ.

ປົກກະຕິແລ້ວ ແຜນ DRR ຂອງບ້ານ ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຈຳນວນຂອງເອກະສານ ສະຫນັບສະຫນູນ, ລວມທັງບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງບ້ານ. ເພາະສະນັ້ນ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື PRA ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບ ຖານຈະຖືກນຳໃຊ້ແລະ ຈັດໄວ້ຢູ່ໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງແຜນຂອງບ້ານ.

ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນຂອງແຜນປະຕິບັດ DRM ຂອງຊຸມຊົນໄດ້ມີການນໍາສະເໜີຂ້າງລຸ່ມນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດຫມາຍສູງຊົນຂອງແຜນການ DRM ຂອງຊຸມຊົນ
2. ເອກະສານ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຂອງແຜນການ
3. ການອະນຸມັດແຜນ
4. ລາຍລະອຽດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຕົ້ນຕໍທີ່ຮັບຜິດຊອບສໍາລັບການພັດທະນາແຜນການ
5. ສະພາບຂອງຊຸມຊົນໂດຍຫຍໍ້ - ສະຖານທີ່, ປະຊາກອນ, ການດໍາລົງຊີວິດ, ການເຂົ້າເຖິງ,
6. ສະຖານະການໄພພິບັດຊຸມຊົນ - ບົດສະຫຼຸບຂອງປະຫວັດສາດໄພພິບັດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ; ປະຊາຊົນ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ; ແລະ ຕົ້ນເຫດ.
7. ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກິດຈະກຳສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ- ໄລຍະກ່ອນສະຖານະການສຸກເສີນ, ໃນໄລຍະສະຖານະການສຸກເສີນ, ກິດຈະກຳການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຫຼັງໄພພິບັດ; ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງແບບຊຸມຊົນ; ສະຖານທີ່ຍົກຍ້າຍ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ລະບົບສໍາລັບຄົນ ແລະ ສັດ, ການຄຸ້ມຄອງສູນ ລົບໄພ, ການສາທິດເຮັດພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ມາດຕະການທີ່ເປັນໂຄງການ ແລະ ບໍ່ແມ່ນໂຄງສ້າງ.
8. ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ - ການຈັດສັນບຸກຄົນ, ຄະນະກຳມະການ ແລະ ທີມງານສໍາຮອງ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ກິດຈະກຳກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ໃນຂະນະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເກີດໄພພິບັດ; ສາຍພົວພັນຂອງບຸກຄົນ ກັບຄະນະກຳມະການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ
9. ກຳນົດເວລາຂອງກິດຈະກຳ - ການຕັດສິນໃຈໃນເມື່ອເວລາທີ່ກິດຈະກຳໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກິດຈະກຳຈະສໍາເລັດ
10. ການທົບທວນ ແລະ ບັບປຸງແຜນ (ກຳນົດວັນເວລາ)
11. ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ບຸກຄົນ

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ຄູ່ມື CBDRR ແລະ ໜ່ວຍງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຂອງຊຸມຊົນ (CSRU) ຂອງສະຫະພັນກາແດງສາກົນ, 2008.

ໝາຍເຫດ:

ໃຫ້ໄປເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ສໍາລັບຮ່າງແຜນກິດຈະກຳ DRM ຂັ້ນບ້ານ ທີ່ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂຂອງ ສປປ ລາວ.

6.2 ການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງສ່ຽງໄພພິບັດ

ການວາງແຜນການດຳເນີນການ DRM ການຂອງຊຸມຊົນ ແມ່ນຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ບົດສະຫຼຸບຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງແຜນປະຕິບັດທີ່ໄດ້ເຫັນດີຈາກຫຼາຍຝ່າຍ, ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ແຜນປະຕິບັດໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1) ສ້າງໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຂະບວນການວາງແຜນກິດຈະກຳ

ຊຸມຊົນທີ່ຄວນໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບແຜນປະຕິບັດໃນຕອນຕົ້ນຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ຊຸມຊົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະເມີນຜົນ ແລະ ໃຊ້ເວລາພວກເຂົາເຈົ້າ ໃນການປະເມີນ. ຊຸມຊົນທັງໝົດຄວນໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການຖາມທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນ ແລະ ຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແຈ້ງ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການປະຕິບັດແຜນກິດຈະກຳທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ຄວາມສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເວລາ, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດຫວັງ ແລະ ປະເພດຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຄາດຫວັງຈາກຊຸມຊົນ. ກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຈະເຊື່ອມກັບແຜນພັດທະນາຢູ່ໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານບ່ອນທີ່ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວ.

ການວາງແຜນ DRM ຄວນໃຫ້ກຸ່ມຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນເຂົ້າມາມີສ່ວນໃນຂະບວນການ. ບຸກຄົນທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນ ຫຼື ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຂະບວນການວາງແຜນຊຸມຊົນ:

- ປະຊາຊົນຈາກທຸກໆກຸ່ມທັງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ
- ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງໃນບັນຫາ
- ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຫຼື ກຸ່ມວັດທະນະທຳຂອງຊຸມຊົນ
- ຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນລວມທັງໂຮງຮຽນ, ຊາວໜຸ່ມ, ສະຫະພາບຂອງແມ່ຍິງ, ອາສາສະໜັກອົງການກາແດງລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງການບໍລິການສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສຸຂະພາບ, ສົມວນຊົນ, ຊຸມຊົນທຸລະກິດ, ກຸ່ມສາສະໜາ, ແລະອື່ນໆ

ມັນຈຳເປັນຕ້ອງລວມເອົາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນຊຸມຊົນ (ຄົນພິການ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ຜູ້ທຸກຍາກ) ເຂົ້າໃນຂະບວນການເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າສາມາດກຳນົດໄວ້ພາຍໃຕ້ຊັບພະຍາກອນຊຸມຊົນ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສະມາຊິກອື່ນໆຂອງກຸ່ມດຽວກັນ.

ຕະຫຼອດຂະບວນການວາງແຜນການທັງໝົດ, ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອຳນາດການປົກຄອງຖິ່ນໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ໂດຍຜ່ານການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ປຶກສາຫາລື ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສາ ມາດເຮັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກການດຳເນີນງານຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຊັບພະຍາກອນຫລາຍຂຶ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນນີ້, ຊຸມຊົນກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຄືບໜ້າຂອງຂະບວນການວາງແຜນໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

2) ກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການວາງແຜນ

ຊຸມຊົນຈະລະດົມສະຫມອງກ່ຽວກັບການຈຸດປະສົງຂອງການວາງແຜນຊຸມຊົນເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ນຳຊຸມຊົນຄວນຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ນຳພາໃນການສົນທະນາ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ຜ່ານມາ.

3) ກຳນົດ VDPCC ແລະ ທີມງານ

ເພື່ອໃຫ້ການວາງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດມີສິດທິພາບ, ຄະນະກຳການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (VDPCC) ແລະ ທີມງານຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງ DRR ເຊັ່ນ: ການເຕືອນໄພລ່ວງ, ຄວາມປອດໄພ, ການບັນເທົາທຸກ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ການດູແລສຸຂະພາບ, ການປະສານງານ ແລະ ການພົວພັນສາທາລະນະ, ແລະອື່ນໆ ພາລະບົດບາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ໃນຂະນະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫລັງເກີດໄພພິບັດ) ຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ທີມງານຈະໄດ້ຮັບການກຳນົດຂຶ້ນ. ການຈັດສັນສະມາຊິກໃນກຸ່ມ, ແຕ່ລະຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ສະແດງອອກ. ລາຍລະອຽດຂອງການສ້າງ VDPCC ຈະໄດ້ຮັບການອະທິບາຍໃນຂັ້ນຕອນທີ 6 - ການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ.

4) ກຳນົດມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ບັນຫາທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາ ທີ່ໄດ້ຈັດລຽງບູລິມະສິດຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນຜ່ານມາ ຈະເປັນພື້ນຖານສຳລັບການກຳນົດວິທີແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມໂດຍຊຸມຊົນໄດ້. ມາດຕະການທີ່ສາມາດແບ່ງອອກເປັນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ອາດຈະປະກອບມີທັງມາດຕະການທາງໂຄງສ້າງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນໂຄງສ້າງ.

5) ກຳນົດຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນ

ໃນເວລາກຳນົດມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຊຸມຊົນສາມາດກະກຽມການວິເຄາະຊັບພະຍາກອນແລະ ງົບປະມານສຳລັບກິດຈະກຳທີ່ແຕ່ລະກິດຈະກຳ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຈຳໄດ້ຖືກເລື່ອມສານສຳລັບການງົບປະມານລວມ.

ການວິເຄາະຊັບພະຍາກອນທີ່ຄວນພິຈາລະນາ:

- ການຄາດຄະເນງົບປະມານ
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບການປຸກລະດົມຈາກແຜນພັດທະນາຊຸມຊົນ
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນຊຸມຊົນ (ແຮງງານ, ອຸປະກອນ, ເງິນ, ເວລາ) ລວມທັງຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ (ທັກສະພາສາ, ຄວາມຮູ້, ການເຊື່ອມຕໍ່, ແລະອື່ນໆ)
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການເອກະຊົນ, ອົງການ NGO ທ້ອງຖິ່ນ
- ຊັບພະຍາກອນທີ່ຂໍ້ຈາກໂຄງການ
- ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມຕ້ອງໄດ້ລະດົມຈາກພາຍນອກ ແລະ ອື່ນໆ

ໃນການລະບຸມາດຕະການ DRR, ຊຸມຊົນຈະຕ້ອງມີສະຕິສະເໝີເພື່ອເບິ່ງມາດຕະການທີ່ປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ນີ້ແມ່ນການລິເລີ່ມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບຊັບພະຍາກອນຈາກອົງການຈັດວາງແຜນການພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ຮຽກຮ້ອງຊັບພະຍາກອນຈາກພາຍນອກ. ຕົວຢ່າງຂອງກິດຈະກຳຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງສາມາດໄດ້ຮັບການພິບັດເຫັນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 4 - ການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການ.

6) ມອບໝາຍບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ກຳນົດປະຊາຊົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການນຳພາເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແຕ່ລະມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.

7) ກຳນົດໄລຍະເວລາ

ກຳນົດເວລາໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບມື້ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ມື້ສຳເລັດກິດຈະກຳ. ກຳນົດເວລາ (ໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ຫຼື ໄລຍະຍາວ) ຫຼືກຳນົດເວລາການປະຕິບັດຄວນຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາສຳລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.

8) ສ້າງ ແລະ ບັງຄັບໃນລະບຽບ ແລະ ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ

ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ ຫຼື ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດແຜນຄວນໄດ້ຮັບການກະກຽມ ແລະ ຕົກລົງກັນເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍກ່ອນ.

9) ກຳນົດອົງປະກອບທີ່ກົງກັນຂ້າມໃນການປະຕິບັດແຜນ

ກ່ອນທີ່ຈະກຳນົດການສ້າງແຜນ, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດແລະ ມີວິທີແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍພິຈາລະນາເປັນພິເສດສຳລັບກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ.

10) ບັບປຸງແຜນໃຫ້ສົມບູນ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດໃຫ້ແຜນສົມບູນ ທີ່ລວບລວມຂໍ້ມູນທັງຫມົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນ ແລະ ການສົນທະນາ, ແລະ ເອົາໃສ່ໃນເອກະສານສະບັບສົມບູນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາຈາກຜູ້ປະສານງານ DDPCC ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍຈາກ DDPCC ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກສະມາຊິກ DDPCC ຄົນອື່ນໆ, ທີ່ມາຈາກໂຄງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊາດ.

ເມື່ອແຜນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໂດຍຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ແຜນຈະໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກ ປະທານ DDPCC. ແຜນສະບັບສົມບູນຄວນໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນໃນກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນ. ສຳເນົາຂອງແຜນຄວນໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາໄວ້ກັບນາຍບ້ານ, ຜູ້ປະສານງານ DDPCC ແລະ PDPCC.

11) ທົດສອບແຜນ

ແຜນການດັ່ງກ່າວສາມາດໄດ້ຮັບການທົດສອບ ໂດຍຜ່ານການເຮັດຈຳລອງເຫດການຕົວຈິງ ຫຼື ໃນຂະນະທີ່ມີສະຖານະການສຸກເສີນຕົວຈິງເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອບັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ການບັບປຸງກ່ອນປະຕິບັດ

12) ບັບແຜນ

ແຜນສະບັບສົມບູນຄວນກຳນົດໄລຍະເວລາສຳລັບການທົບທວນຄືນ ແລະ ບັບປຸງໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ (ບົນພື້ນຖານປະຈຳປີ). ແຜນຄວນລວມມີລາຍລະອຽດຂອງການບັບປຸງສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ການບັນທຶກລາຍລະອຽດຂອງສະຖານທີ່ເປົ້າຫມາຍ (ຕົວຢ່າງ: ປະຊາກອນ, ຈຳນວນຂອງເຮືອນທີ່ອອນໄພແຜນ ແລະ ອື່ນໆ). ຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງ (ສະຖິຕິເປັນອັນຕະລາຍ) ຂອງສະຖານທີ່ເປົ້າຫມາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັບປຸງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ (ປະຈຳປີ ຫຼື ຫລັງຈາກເຫດການໄພອັນຕະລາຍ) ໂດຍພິຈາລະນາຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດປະຊາຊົນ, ຊັບສິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7 ການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ

7.1 ການກຳນົດ ແລະ ຄັດເລືອກມາດຕະການ DRM

ການກຳນົດ ແລະ ການຄັດເລືອກມາດຕະການ DRM ສາມາດໄດ້ຮັບການລິເລີ່ມກັບຂະບວນການວິໄຈຄວາມສ່ຽງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື PRA ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ, ແລະ ຄວາມສາມາດ. ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ PRA, ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນສ່ວນບຸກຄົນດຳລົງຊີວິດໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບການກຳນົດ. ໂດຍອີງໃສ່ບັນຫາການກຳນົດ, ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນຜູ້ທຳອິດໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດໄດ້ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ກຳນົດວິທີແກ້ໄຂ ຫລື ມາດຕະການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກທັດສະນະຂອງຕົນເອງ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ.

ມາດຕະການຜ່ອນຄາຍ ສາມາດເປັນໂຄງສ້າງ ຫຼື ບໍ່ເປັນໂຄງສ້າງ (ຫຼືປະສົມປະສານກັນ) ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງບ້ານເປັນຫລັກ. ມາດຕະການຜ່ອນຄາຍທີ່ເໝາະສົມຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາລວມເຂົ້າຢູ່ໃນແຜນປະຕິບັດ CBDRR. ໃນບາງກໍລະນີ ການລົງທຶນສຳລັບມາດຕະການທີ່ເປັນໂຄງສ້າງອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ມັກຈະນຳມາໃຊ້ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການກຳນົດກໍລະນີທີ່ການປ່ຽນແປງໃນພຶດຕິກຳຂອງປະຊາຊົນສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ານທານຕ່ຳ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນຕໍ່ກັບໄພອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການລົງທຶນທາງດ້ານການເງິນຂະໜາດໃຫຍ່. ການພິຈາລະນາຕົ້ນເຫດຂອງບັນຫາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ.

ຕົວຢ່າງການປະຕິບັດວຽກງານຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນປະກອບມີ:

ມາດຕະການທີ່ເປັນໂຄງສ້າງ	ມາດຕະການທີ່ບໍ່ເປັນໂຄງສ້າງ
<ul style="list-style-type: none"> - ຕິດຕັ້ງລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນຊຸມຊົນ - ສ້າງສູນລົບໄພສຳລັບຄົນ ແລະ ສັດ - ກຳສ້າງກັນຕະເຝິງເຈືອນ, ຄູ່ກັນນຳ, ປະຕູນຳ ແລະ ອື່ນໆ. - ສ້າງລະບົບຊົນລະປະທານທ້ອງຖິ່ນເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ - ສ້ອມແປງອາຄານໂຮງຮຽນ ແລະ ເຮືອນ - ເຮັດເຮືອ - ແຫລ່ງນໍ້າ/ນໍ້າບາດານຍົກສູງໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບນໍ້າຖ້ວມ - ຍົກສູງອາຄານໂຮງຮຽນ / ກໍ່ສ້າງໃນພື້ນທີ່ປອດໄພ ພ້ອມທັງສູງກວ່າລະດັບນໍ້າຖ້ວມ 	<ul style="list-style-type: none"> - ລະດົມຊາວບ້ານທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເພື່ອກໍ່ສ້າງເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຕ້ານທານກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ. - ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ CBDRR ໃຫ້ VDPCC ແລະ ອະນຸກຳມະການ - ສ້າງກອງທຶນ DM - ເສື່ອມສານແຜນ CBDRR ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາບ້ານ - ຍົກລະດັບການດຳລົງຊີວິດ

7.2 ການປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ

ແຜນປະຕິບັດ CBDRR ຂັ້ນບ້ານຄວນປະກອບມີທຸກໆກິດຈະກຳທີ່ຊາວບ້ານສະເໜີ. ຄະນະກຳມະການ ແລະ ອະນຸກຳມະການ VDPCC ຄວນຈະປະຕິບັດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດໂຄງການໂດຍອີງໃສ່ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບລະບຸໄວ້ໃນແຜນ.

ຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ໂຄງການ CBDRR ອາດຈະປະເຊີນ ເປັນຕົ້ນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ. ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ:

- ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮັບປະກັນການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານພຽງພໍສຳລັບການປະຕິບັດແຜນໂດຍລັດຖະບານ.
- ບຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບບັນຫາໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ບັນຫາຄວາມສ່ຽງໃນທ້ອງຖິ່ນ - ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ເພີ່ມຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບ DRR.
- ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດກ່ຽວກັບ CBDRR/DRM ກ່ອນໂຄງການ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
 ຂາດເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນ, ຊັບພະຍາກອນທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດັບຊາດ ແລະ ຂອດຈຳກັດດ້ານພາສາ.

- ການຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດ.
- ຄວາມຮູ້/ການວາງແຜນຂອງການວາງແຜນທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຍັງຕໍ່າ (ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຄົນພິການ).

ເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ກໍຕາມ, ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄະນະກຳມະການ ແລະ ອະນຸກຳມະການ VDPC ກໍສາມາດປະຕິບັດແຜນ CBDRR ໄດ້ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ NGO ຕ່າງໆ, ອົງການ UNDP ແລະ ອົງການ ສປຊ ອື່ນໆ. ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຫລາຍຂົງເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍອີງໃສ່ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ:

7.3 ການປະສານງານໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ

ຂະບວນການຂອງການລະດົມຊັບພະຍາກອນໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມໄລຍະຄື: 1) ເລີ່ມໃນລະຫວ່າງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເມື່ອເວລາທີ່ກຳນົດໄດ້ຄວາມສາມາດທີ່ມີໃນຊຸມຊົນ; 2) ສາມາດເຮັດໄດ້ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນເວລາທີ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບແຕ່ລະກິດຈະກຳໄດ້ຮັບການກຳນົດແວ້ແລ້ວ; 3) ຈະສືບຕໍ່ໃນໄລຍະການປະຕິບັດເພື່ອຮັບປະກັນຊັບພະຍາກອນມີພຽງພໍ.

ຖ້າຫາກວ່າທັກສະດ້ານວິຊາການທີ່ຕ້ອງການແມ່ນບໍ່ມີໃນຊຸມຊົນ, VDPC ຄວນສະເໜີ DDPCC ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ລະດົມບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າມາຊ່ວຍ, ຕົວຢ່າງ: ພະແນກການຂອງລັດ, iNGO, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດທຸລະກິດ ເພື່ອຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການ. ຄວນຈະມີການລະດົມຊັບພະຍາກອນເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດຂອງສະມາຊິກຄະນະກຳມະການ ແລະ ອະນຸກຳມະການ VDPC ແລະ ຕ້ອງມີການລະດົມຊັບພະຍາກອນທີ່ເໝາະສົມໃນລະດັບຕ່າງໆ; ຕົວຢ່າງ: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ອຸປະກອນ, ຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນເນັ້ນໜັກຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນ ໂດຍການເຊື່ອມສານ CBDRR ໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນມີຄວາມຈຳເປັນສາມາດໄດ້ຮັບການລະດົມ ຈາກກົງປະມານຂອງລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອນຳໃຊ້ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

7.4 ການປະສານງານການທົບທວນແຜນ CBDRR ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ແຜນ CBDRR ບ້ານຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນທຸກໆປີ ຫຼື ຫຼັງຈາກເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ບັນລຸຈຸດປະສົງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນລະຫວ່າງຂະບວນການວາງແຜນ. ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດ, VDPCC ແລະ DDPCC ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ອາດຈະພົບວ່າບາງກິດຈະກຳບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ຍ້ອນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນລະຫວ່າງຂະບວນການວາງແຜນ. ໃນບາງກໍລະນີກິດຈະກຳອາດມີຜົນກະທົບທາງລົບໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍບັງເອີນຕໍ່ກຸ່ມອື່ນໆ. VDPCC ຄວນປັບປຸງກິດຈະກຳ, ຕົວຊີ້ວັດ, ໄລຍະເວລາປະຕິບັດ ແລະ ງົບປະມານ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້.

ໃນກໍລະນີຂອງ ສປປ ລາວ, ສະມາຊິກ VDPCC ແລະ ນາຍບ້ານຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາປຶກສາຫາລືຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນການປະຕິບັດແຜນ CBDRR ແລະ ວຽກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາໃດໜຶ່ງກ່ອນຈະທົບທວນແຜນ.

VDPCC ຄວນເຊີນຕ່າງໜ້າຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທັງຫມົດ ມາປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບກິດຈະກຳ, ຕົວຊີ້ວັດ, ຈຸດປະສົງ, ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພ້ອມທັງໃຫ້ຂໍສະເໜີແນະເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ຂັ້ນຕອນທີ 8 ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PME) ແມ່ນຂະບວນການທີ່ເອົາຊຸມຊົນເປົ້າ ຫມາຍ, ລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການປະຕິບັດ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າມາສ່ວນໃນການຕັດສິນໃຈໃນການກຳນົດມາຕະການ ແລະ ຊອບທາທາງອອກ ໂດຍອີງຕາມຜົນຂອງການວິເຄາະ.

8.1 ການຕິດຕາມ

ຕິດຕາມແມ່ນການທົບທວນຄືນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ແຕ່ລະໄລຍະຂອງການປະຕິບັດຂອງກິດຈະກຳ ໂດຍການພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະດັບເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການຈັດສົ່ງສິ່ງນຳເຂົ້າ, ຕາຕະລາງເຮັດວຽກ, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແລະ ການປະຕິບັດກິດຈະກຳອື່ນໆໄປຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້.

ຕິດຕາມມັກຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການກົງຕໍ່ເວລາ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງສິ່ງນຳເຂົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຂອງການດຳເນີນງານ. ການຕິດຕາມແມ່ນຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕະຫຼອດໄລຍະເວລາໂຄງການ ເນື່ອງຈາກເປັນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆຂອງຂະບວນການປະຕິບັດໂຄງການ. ການຕິດຕາມແບບມີສ່ວນຮ່ວມຈະຊ່ວຍໃຫ້ໂຄງການ:

- ✓ ເພື່ອເບິ່ງວ່າການປະຕິບັດໄປຕາມທິກທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ
- ✓ ເພື່ອເບິ່ງວ່າການປະຕິບັດບັນລຸວັດຖຸປະສົງ
- ✓ ເພື່ອເບິ່ງວິທີການປະຕິບັດໄດ້ບັນລຸວັດຖຸປະສົງ
- ✓ ເພື່ອເບິ່ງຄວາມຄືບໜ້າຂອງການປະຕິບັດ
- ✓ ເພື່ອເບິ່ງຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນ
- ✓ ເພື່ອສັງເກດເບິ່ງຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຈາກໂຄງການ
- ✓ ເພື່ອກຳນົດບັນຫາ ແລະ ບົດຮຽນຖອດຖອນໄດ້
- ✓ ເພື່ອປຸງແປງກ່ອນທີ່ມັນຈະສາຍເກີນໄປ
- ✓ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໂຄງການບໍ່ມີການຟຸມເຟືອຍ ຫລື ຊັບພະຍາກອນມີຈຳກັດ
- ✓ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຊຸມຊົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຂະບວນການໄດ້ຮັບການເກັບກຳໄວ້
- ✓ ເພື່ອຊ່ວຍກຳນົດຂົງເຂດສຳລັບການຈັດພະນັກງານ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຊຸມຊົນ.

ສອງປະເພດຂອງການຕິດຕາມຕ້ອງໄດ້ຖືກກວມເອົາ; ຂະບວນການຕິດຕາມທີ່ຕິດຕາມຄວາມສອດຄ່ອງ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງຂະບວນການ, ແລະ ການຕິດຕາມຜົນກະທົບທີ່ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຕໍ່ກັບການບັນລຸຈຸດປະສົງ, ແລະ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຜົນກະທົບມີການພົວພັນ ກັບຈຸດປະສົງ. ສ່ວນຫລາຍຂະບວນການຕິດຕາມມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ກອງປະຊຸມທົບທວນຄືນ ແລະ ການລາຍງານ.

8.2 ການປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໂຄງການໄດ້ຮັບການປະເມີນ ເພື່ອເບິ່ງສິ່ງທີ່ມີຜົນເຮັດຈຸດປະສົງໂຄງການບັນລຸຜົນ. ມັນຊ່ວຍເບິ່ງວ່າໂຄງການໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຫຼືບໍ່. ຖ້າວ່າບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ມັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ສືບຕໍ່ຫຼື ດັດປັບເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການ. ໂດຍສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ໂຄງການມີການປະເມີນຜົນໃນຕອນທ້າຍແຜນ ຫລື ຕອນທ້າຍຂອງການປະຕິບັດໂຄງການ. ການປະເມີນປຽບເໝືອນຂະບວນການສຳລັບປັບປຸງກິດຈະກຳໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຊ່ວຍໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈໃນອະນາຄົດ.

ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຜົນ, ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ ຕ້ອງສ້າງພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອສົມທຽບກັບຂໍ້ມູນລັກສະນະດຽວກັນທີ່ໄດ້ເກັບກຳໃໝ່ ໃນເວລາຕໍ່ມາ. ຂໍ້ມູນຈະກົງກັນຂ້າມກັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ຢູ່ໃນຂອບວຽກ ເພື່ອວິເຄາະຜົນສຳເລັດ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຕິດຕາມ, ຂະບວນການປົກກະຕິທາຍເຖິງການໃຫ້ລາຍລະອຽດ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການທົບທວນຄືນ ແລະການລາຍງານ.

8.3 ຫລັກການຂອງການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື PME ເນັ້ນໜັກ 4 ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນ:

- ການມີສ່ວນຮ່ວມ: ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມໃນການ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື PME. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອາດປະກອບມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພະນັກງານໂຄງການຢູ່ໃນອົງການປະຕິບັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.
- ການຮຽນຮູ້: ນີ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການຮຽນຮູ້ໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການພັດທະນາທີ່ກສະໄຫມ່ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈບັດໄຈ ຫຼື ສະພາບການທີ່ອາດຈະກຳນົດຜົນສຳເລັດ ຫລື ຄວາມຫລົ່ມເຫລວຂອງໂຄງການ.
- ການເຈລະຈາ: PME ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງ ຄວາມຕ້ອງການ, ຄວາມຄາດຫວັງ, ຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ວິໄສທັດຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ.
- ການປັບປຸງໄດ້: ມັນເປັນຕ້ອງໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ມີວິທີການທີ່ເປັນເອກະພາບຕໍ່ກັບການປະຕິບັດ PME ແລະ ວິທີການປະຕິບັດຄວນໄດ້ຮັບການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະຖານະການຂອງໂຄງການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ.

8.4 ຂະບວນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M & E) ໂຄງການ CBDRR ສຳລັບກິດຈະກຳໂຄງການໂດຍລວມ ແລະແຜນປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນຄວນຈະແນ່ໃສ່ໃຫ້ຊົນຊຸມຊົນເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ລຳດັບຂອງກິດຈະກຳຂອງຂະບວນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PME) ປະກອບມີ i) ກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ, ii) ກຳນົດວິທີການປະຕິບັດ, ແລະ iii) ການຕັດສິນໃຈຮູບແບບການລາຍງານ ແລະ iv) ການຮັບປະກັນກ່ຽວກັບການທົບທວນຄືນ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

8.5 ການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ

ຕົວຊີ້ວັດແມ່ນອົງປະກອບຂອງຂະບວນການ M & E ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເປັນມາດຕະຖານ ຫຼື ເຄື່ອງມືວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສະໜອງພື້ນຖານສຳລັບການຕັດສິນໃຈຂອງຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ຕົວຊີ້ວັດມີສອງປະເພດຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍແຕກຕ່າງກັນ: **ຕົວຊີ້ວັດຂະບວນການ** (ປັດໃຈນຳເຂົ້າ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ) ແລະ **ຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບ** (ສຳລັບຜົນໄດ້ຮັບ). ເປັນທັງຕົວຊີ້ວັດດ້ານປະລິມານທີ່ສະແດງການປ່ຽນແປງທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດດ້ານຄຸນນະພາບ ທີ່ສະແດງການປ່ຽນແປງທີ່ສາມາດຕິດຕາມໄດ້ເປັນຕົວເລກ. ຕົວຊີ້ວັດທີ່ດີຄວນຈະຈະແຈ້ງ, ໂດຍກົງ, ກວດສອບໄດ້, ວັດແທກໄດ້, ລະອຽດອ່ອນ (ເພື່ອເກັບກຳການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດເວລາ), ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານເວລາ (ການກວດສອບການປ່ຽນແປງຄາດຄະເນໄວ້) ແລະ ພຽງພໍ (ໃຫ້ຂໍ້ມູນພຽງພໍ).

ຕາມປົກກະຕິ, ເອກະສານໂຄງການມີກອບວຽກລວມຂອງ M & E ພ້ອມດ້ວຍຕົວຊີ້ບອກສຳລັບກິດຈະກຳຫລັກ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ຈາກແຜນປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນ, ຕົວຊີ້ວັດໃໝ່ສາມາດກຳນົດຂຶ້ນໄດ້ໃນເວລາມີການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ຫຼັງຈາກກຳນົດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການປ່ຽນແປງ ທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຢູ່ໃນແຜນ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕົວຊີ້ວັດລວມ.

ແຕ່ລະມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຄວນກຳນົດຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ວິທີການສາມາດໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ.

ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ຈາກການປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການທົບທວນຄືນຈຸດປະສົງຂອງແຜນປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນ
- ກຳນົດບັດໃຈພາຍນອກທີ່ອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊຸມຊົນ ແລະ ມີຜົນຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບໂຄງການ
- ການສ້າງຄຳຖາມທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳຕອບເພື່ອຕິດຕາມກວດກາບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການປ່ຽນແປງ.

8.6 ການກຳນົດວິທີການ

ມີສາມຄຳຖາມຕົ້ນຕໍທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃນການກຳນົດວິທີການ PME:

- ຈະໃຊ້ວິທີການໃດເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ?
- ໃຜຈະເປັນຜູ້ເກັບກຳ?
- ຈະເກັບເມື່ອໃດ?

ຄ້າຍຄືກັນກັບການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ບາງເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບດ້ວຍການສຳພາດເຄິ່ງໂຄງສ້າງກັບບຸກຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕ່າງໆ, ການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ການສັງເກດການໂດຍກົງໃນພາກສະໜາມ.

ສ່ວນຄຳຖາມ “ໃຜ”, ມີສາມຂົງເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ:

- ສຳລັບ PME ຂອງແຜນປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍຜູ້ປະສານງານ DDPCC ຫຼື ສະມາຊິກຂອງ DDPCC ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ ຮ່ວມກັບສະມາຊິກຄະນະກຳມະຊຸມຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກສະມາຊິກຄະນະກຳມະຊຸມຊົນອື່ນໆ ແລະ ທີມງານ.
- ຂະບວນການ M & E ໂດຍລວມແມ່ນປະຕິບັດໂດຍທີມງານ M & E ພາຍໃຕ້ໂຄງການ. ທາງທີມງານໄດ້ຄວນເປັນທີມງານດຽວກັນກັບທີມງານການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ແຕ່ວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ທີ່ບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້ຍາກ ເນື່ອງຈາກວ່າສະມາຊິກບາງຄົນອາດບໍ່ຫວ່າງ ຫລື ຖືກຍ້າຍໄປບ່ອນອື່ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທີມງານທີ່ໄດ້ກຳນົດພິເສດຈາກຂະແໜງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນຄວນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຄືກັນກັບການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ. ທີມງານຕ້ອງປະກອບມີສະມາຊິກທີ່ເປັນແມ່ຍິງ ແລະ ຊາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດເຂົ້າໃນທີມງານ.
- ສຳລັບໂຄງການການປະເມີນຜົນທ້າຍໂຄງການ, ຕ້ອງແມ່ນທີມງານພາຍນອກ ຫລື ຊ່ຽວຊານ ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນກາງ.

ຄ້າຍຄືກັນກັບການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ທີມງານສຳຫລວດຕ້ອງເຂົ້າໃຈພາລະບົດບາດຂອງຕົນ, ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການເກັບກຳ ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ຄວນໄດ້ຮັບການສະຫລຸບລາຍງານຈາກທີມງານໂຄງການກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ບັດໄຈດ້ານເວລາຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ການກຳນົດເວລາຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ຄວນແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ. ຈະສະດວກສະບາຍຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ປະໂຫຍດເວລາ ຖ້າຫາກວ່າຮອບວຽນການ M & E ກົງກັບຕາຕະລາງຂອງການລາຍງານຂອງໂຄງການ.

8.7 ການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ

ການປະເມີນຜົນໂຄງການໂດຍລວມ (ການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ ຫລື endline) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຕອນທ້າຍຂອງໂຄງການ CBDRR ສະໜັບສະໜູນໂດຍອົງການ NGO / INGOs. ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການ M & E, ການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການກໍ ເກັບກຳຂໍ້ມູນເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແຕ່ວ່າຫຼັງຈາກກິດຈະກຳ CBDRR ແລະ ມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ຮັບການເກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ (ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເກັບກຳໄດ້ໃນລະຫວ່າງການຂະບວນການ M & E) ໄດ້ຖືກສົມທຽບເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນຕໍ່ກັບໂຄງການ.

8.7.1 ຫລັກການສໍາລັບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ

- **ການມີສ່ວນຮ່ວມ:** ຜົນສໍາເລັດຂອງການສໍາຫລວດແມ່ນຂຶ້ນກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນລວມທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດໃນຊຸມຊົນ, ຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ແລະ ທີມງານໂຄງການໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ໃນບາງກໍລະນີ, ຊ່ຽວຊານພາຍນອກຈະໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນເທົ່າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການການສໍາຫລວດຮ່ວມກັບທີມງານ.
- **ເຮັດວຽກເປັນທີມ:** ສະເໜີໃຫ້ມີການປະສົມຂອງພະນັກງານໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານຂະແໜງການຈາກອໍານາດການປົກຄອງລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ ລວມທັງແມ່ຍິງ.
- **ລະບົບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນ:** ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ໃນຮູບແບບດຽວກັນຈະຮັບປະກັນຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສໍາຫລວດຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ. ໃນກໍລະນີມີການໃຊ້ວິທີການກຳນົດຕົວຢ່າງ, ຈຳນວນຕົວຢ່າງຕ້ອງຄືເກົ່າ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້.

8.7.2 ຂັ້ນຕອນສໍາລັບການປະຕິບັດການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍ ໂຄງການ

ໃນຕອນທ້າຍຂອງຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ໂຄງການ ຈະໄດ້ມີກິດຈະກຳຄືກັນ ສໍາລັບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນ ທຽບຖານ ຄືດັ່ງໄດ້ອະທິບາຍຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- **ການສ້າງຕັ້ງຂອງທີມງານສໍາຫລວດ** - ໂດຍຫລັກການແລ້ວ, ທີມງານການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຄວນເປັນທີມງານກັນກັບທີມງານສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ແຕ່ວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກວ່າ ສະມາຊິກທີມງານບາງຄົນບໍ່ມີເວລາ ຫລື ຖືກຍ້າຍໄປເຮັດວຽກຢ່ອນອື່ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທີມງານການສໍາຫລວດທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນພິເສດຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຊຸມຊົນຄວນໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຄືກັນກັບການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ. ສະມາຊິກຂອງທີມງານຄວນປະກອບມີ ທັງຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນທີມງານ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນຂຶ້ນກັບຂະບວນການ ແລະ ງົບປະມານສະໜັບສະໜູນ, M&E ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຈາກ (i) ການປະເມີນຜົນພາຍໃນ ຫຼື ການປະເມີນຜົນຕົນເອງ, (ii) ການປະເມີນຜົນພາຍນອກໂດຍອົງການເອກະລາດ ຫຼື ຊ່ຽວຊານທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບ ໂຄງການ, (iii) ການປະເມີນຜົນທີມງານທີ່ປະກອບມີພາກສ່ວນພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ.

- **ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ** - ຄ້າຍຄືກັນກັບການສຶກສາຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ມັນເປັນທີ່ທີມງານຂອງການສຶກສາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການເກັບກຳ (ຕາມວິທີການເກັບຕົວຢ່າງທີ່ອະທິບາຍໃນພາກ 2.2.2). ຂໍ້ມູນນີ້ຄວນຈະໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກຍທີມງານ ໂຄງການກ່ອນລ່ວງໜ້າ. ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບກຳປະເພດດຽວກັນປະກອບມີ ບຸກຄົນທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຄົວເຮືອນ, ປະສົບການໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ, ແລະລະດັບຂອງການກະກຽມທຳມະຊາດ ແລະ ຕອບໂຕ້, ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີມີການນຳໃຊ້ວິທີການເກັບຕົວຢ່າງແບບຮັດດຳ, ຈະຫຼາຍຫຼືໜ້ອຍກໍຈະນຳໃຊ້ແບບດຽວກັນ. ອຳນາດການປົກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍຄວນໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ອນຈະເລີ່ມການສໍາຫລວດຂໍ້ມູນ.

ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳຖາມດຽວກັນ ຈະໄດ້ນຳໄປຖາມບຸກຄົນ ຄົນດຽວກັນຈາກພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງດຽວກັນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຖ້າຫາກວ່າບຸກຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່ຢູ່, ສະ ມາຊິກຄົນອື່ນຈາກຄອບຄົວດຽວກັນສາມາດໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກສຳລັບການສຳພາດ. ການແກ້ ໄຂອີກປະການໜຶ່ງກໍຄືໃຫ້ມີຫລາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນເຂົ້າໃນການສຳພາດ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເນື່ອງຈາກລະບຽບການເກັບຕົວຢ່າງແບບຮັບດອມ, ການນຳໃຊ້ຕົວ ຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນສົມທຽບກັນໄດ້.

ເບື້ອງເທິງສຸດຂອງຂໍ້ມູນ DRR ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາ ຊົນ, ແລະ ການປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຂົາໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ແລະ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຄວນໄດ້ຮັບການເກັບກຳ. ການສຳ ຫລວດຂໍ້ມູນຍັງສາມາດເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກການປະ ຕິບັດ DRR ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າກິດຈະກຳໂຄງການບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍກັບລະບົບນິເວດທຳ ມະຊາດ. ນອກນັ້ນ ຍັງຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວິທີການປະຕິບັດ CBDRR ທີ່ມີຜົນກະທົບກັບບັນ ຫາຕ່າງໆທີ່ເສື່ອມສານກັນ, ບໍ່ວ່າຈະໃນທາງລົບຫຼືບວກ, ແລະ ກໍຈະໄດ້ເກັບກຳໄວ້ເປັນເອກະ ສານອ້າງອີງໃນອະນາຄົດ.

- **ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ** - ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ ຈະໄດ້ຮັບການວິເຄາະ ແລະ ປຽບທຽບກັບສະພາບກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ມັນຈະປະເມີນຜົນສຳເລັດໂຄງ ການຕາມຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຄວນເກັບກຳການປ່ຽນ ແປງຢູ່ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຊຸມຊົນແລະ ກຳນົດບັນຫາ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນ ໄດ້ຈາກໂຄງການ. M&E ຍັງຈະສະໜອງຂໍ້ສະເໜີແນະ ເພື່ອປັບປຸງໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈໃນອະນາຄົດ.

- **ການນຳສະເໜີຜົນການວິໄຈຂໍ້ມູນ** - ທັງການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງ ການ, ທີ່ມາຈາກສຳຫລວດຈະຮັບຜິດຊອບສຳລັບການກະກຽມບົດລາຍງານຂັ້ນສູດທ້າຍທີ່ປະ ກອບມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານປະລິມານທີ່ມີການປ່ຽນແປງປະເພດໃນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດ ເຈນ ທີ່ລະບຸຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ກ່ອນແລະ ຫຼັງຈາກການປະຕິບັດການ. ບົດລາຍງານ ຍັງຈະຕ້ອງລະບຸການປັບປຸງ ຫຼື ຂໍ້ສະເໜີແນະຕ່າງໆ. ບົດລາຍງານຂັ້ນສູດທ້າຍ ແລະ ຜົນຂອງການ ວິໄຈຂໍ້ມູນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຈກຢາຍໃຫ້ກັບທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

8.8 ການກຳນົດຮູບແບບຂອງການລາຍງານ

ຮູບແບບຂອງບົດລາຍງານຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການອອກແບບຈາກ: ຜູ້ປະສານງານ DDPCC ສຳລັບການ M&E ຂອງແຜນປະຕິບັດຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ທີມງານ M&E ສຳລັບໂຄງການໂດຍລວມ, ຕິດຕາມ. ຮູບແບບຂອງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍຂອງ M&E ຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍທີມງານ M&E ແລະ ກຳນົດໄວ້ໃນໜ້າວຽກຂອງການສຳລັບຊ່ວຍຊຸມຊົນປະເມີນຜົນຈາກພາຍນອກ.

ບົດລາຍງານປະເມີນຜົນທ້າຍ ໂຄງການຄວນເປັນບົດລາຍງານຕ່າງຫາກໂດຍມີເນື້ອໃນຫລາຍ, ສ່ວນບົດລາຍງານ M&E ຂອງການປະຕິບັດແຜນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການປະຕິບັດໂຄງການເປັນບົດລາຍງານສັ້ນ ທີ່ຄັດຕິດກັບ ບົດລາຍງານ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງສາມາດນຳສະເໜີໃນຮູບແບບຕາຕະລາງຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:

- ວັນທີ່ເຮັດບົດລາຍງານ
- ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດບົດລາຍງານ
- ໄລຍະເວລາຂອງບົດລາຍງານ
- ຄວາມຄືບໜ້າກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ
- ຜົນສຳເລັດກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ
- ຜົນສຳເລັດກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ
- ບັນຫາທີ່ພົບພໍ້
- ວຽກທີ່ໄກ້ປະຕິບັດເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ
- ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ສຳລັບແຜນຊຸມຊົນ, ສິ່ງສຳຄັນຂອງບົດລາຍງານແມ່ນຄວາມຄືບໜ້າຈາກການປະຕິບັດກິດຈະກຳ. ບົດລາຍງານຍັງຈະນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫລວດຂໍ້ມູນທ້າຍໂຄງການ ແລະ ຜົນຂອງການວິໄຈຂໍ້ມູນ. ບົດລາຍງານຄວນມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຮັດກຸມ. ພາກສະຫຼຸບທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍເພື່ອໃຫ້ຕັດສິນໃຈໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ.

ເມື່ອແຜນ PME ໄດ້ຮັບການກຳນົດແລ້ວ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ສຳລັບຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນີ້ ການກຳນົດເວລາຈິງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິຂອງກອງປະຊຸມຄວນໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີກ່ອນລ່ວງໜ້າຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

8.8 ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການຮັບປະກັນການກວດແກ້ ແລະ ປັບປຸງ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງ M&E ຕ້ອງໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຜ່ານການທົບທວນຄືນໄລຍະເວລາ ແລະ ກອງປະຊຸມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ອີງຕາມຜົນຂອງການວິໄຈຂໍ້ມູນ, ອາດມີການປັບໂຄງການ. ມັນເປັນໄປໄດ້ວ່າການປ່ຽນແປງ ຫຼື ການດັດປັບ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ/ຫຼື ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມເພື່ອປະຕິບັດກິດຈະກຳ ແລະ ກຸ່ມເບົາໝາຍໃໝ່. ຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນສະເພາະຄວນໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງເນື່ອງຈາກເປັນໂອກາດສຳລັບຊຸມຊົນ ແລະ DDPCC ທີ່ຈະພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍທີມງານໂຄງການ.

ການປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ມີການແກ້ໄຂຕ້ອງຈະໄດ້ຮັບການອອກແບບ ແລະ ປະຕິບັດ ເມື່ອຜົນໄດ້ຮັບແຕກຕ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກແຜນຂອງໂຄງການ. ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ມີການແກ້ໄຂຄວນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆທີ່ມີສ່ວນໃນ PME.

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ADPC (2004). ຄູ່ມືສຳລັບຜູ້ປະຕິບັດພາກສະໜາມກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ.
- ADPC (2011). ພະຍຸໃຕ້ຜຸນ Haima ຢູ່ສປປ ລາວ: ການປະເມີນຮ່ວມກ່ຽວກັບຜົນເສຍຫາຍ, ການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ.
- ອົງການແຄຣນາງຊາດ (ເອກະສານໃນຄອມພິວເຕີ). ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ VCA ແລະ ການເສື່ອມສານວຽກ ງານ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນ DRR. [ຕົ້ນສະບັບເປັນພາສາລາວ]
- ອົງການແຄຣິຕິສ ລັກຊຳເບີກ (2015) ແລະ PDPCC ແຂວງຊຽງຂວາງ. ຄູ່ມື CBDRR. [ຕົ້ນສະບັບເປັນພາສາລາວ]
- ອົງການຜູ້ອາຍຸສູງສາກົນ, APG ແລະ ADPC (2013). ການປະເມີນນະໂຍບາຍ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ປະເທດໄທ. ມີນາ 2013.
- ອົງການກາແດງລາວ (2011). ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ. ຄູ່ມືອາສາສະໝັກ ສະບັບທີ 2.0.
- ອົງການກາແດງມຽນມ້າ (2013). ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.
- NDMO (2003). ແຜນນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.
- NDMO (2003). ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີສະບັບເລກທີ 220/ນຍ ລົງວັນທີ 28 ສິງຫາ 2013 ວ່າດ້ວຍພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ NDMO.
- NDMO (2010). ປະຫວັດຄວາມສ່ຽງຂອງ ສປປ ລາວ, 2010. ພາກ I ແລະ ພາກ II.
- NDMO (2012). ບົດບາຍງານການປະເມີນແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2012. ການເສື່ອມສານລະຫວ່າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.
- ອົງການຊ່ວຍເຫລືອເດັກ, ສະຫະພາບເອີຣົບ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແລະ ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (2014). ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ CBDRR.
- SFDRR (2015). ກອບວຽກເຊັນໄດສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015-2030. 18 ມີນາ 2015.
- UNDP (2014). ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສາມາດ - DRM ໃນສປປ ລາວ: ໂຄງການສື່ສານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. [ຕົ້ນສະບັບເປັນພາສາລາວ]

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

ຕາຕະລາງ 1.1 ເຫດການໄພພິບັດໃຫຍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ປີ 2000-2014 ໃນ ສປປ ລາວ

<p>ມິຖຸນາ – ສິງຫາ 2013 ລົມມີລະສຸມຕາເວັນອອກ ສູງໆໃຕ້, ພະຍຸໃຕ້ຜຸ່ນ Jebi, ມັງຄຸດ ແລະ ພະຍຸລະດູຮ້ອນ</p>	<p>ເຮັດໃຫ້ຜົນຕົກໜັກ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ ພາໃຫ້ມີການເສຍຊີວິດ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ຊັບສິນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຫລາຍແຂວງ. ຜົນກະທົບອັນໃຫຍ່ຫລວງ ແມ່ນຢູ່ ແຂວງອຸດົມໄຊ.</p>
<p>ມິຖຸນາ 2011 ພະຍຸໃຕ້ຜຸ່ນ Haima ສິງຫາ 2011 ພະຍຸໃຕ້ຜຸ່ນ Nokten</p>	<p>ນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ດິນເຈື່ອນສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ 340,000 ຄົນໃນ 96 ເມືອງ ພາຍໃນ 12 ແຂວງ, ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ການຜະລິດເສຍຫາຍຫລາຍກວ່າ 64.000 ເຮັກຕາ, ຖະຫນົນຫົນທາງຝ່າຍ 323 ແຫ່ງ ແລະ ຂົວ 42 ແຫ່ງ. ການປູກເຂົ້າໄດ້ຢຸດສະກັບຢູ່ຫລາຍແຫ່ງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ, ລວມທັງຂົວ ແລະ ຖະຫນົນຫົນທາງເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງ. ຈຳນວນຜູ້ເສຍຊີວິດທັງໝົດ 30 ຄົນ (ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ, 2012)</p>
<p>29 ກັນຍາ 2009 ພະຍຸໃຕ້ຜຸ່ນ Ketsana</p>	<p>ພາໃຫ້ນໍ້າຖ້ວມຢ່າງຮຸນແຮງໃນ 5 ແຂວງ. 28 ຄົນເສຍຊີວິດ, ສູນຫາຍ 1 ຄົນ ແລະ 91 ຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ຢ່າງຫນ້ອຍ 194,449 ຄົນໃນ 722 ບ້ານຂອງ 28 ເມືອງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (NDMO, 2010)</p>
<p>ສິງຫາ 2008 ພະຍຸໃຕ້ຜຸ່ນ Kumuri</p>	<p>ພາໃຫ້ຜົນຕົກໜັກ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ. ຢ່າງຫນ້ອຍ 886 ບ້ານຂອງ 53 ເມືອງໃນ 11 ແຂວງທີ່ຖືກກະທົບ. ນໍ້າຖ້ວມເຮັດເຮືອນ, ຊົນລະປະທານ, ຂົວ, ຖະຫນົນຫົນທາງ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດ ແລະ ອື່ນໆເສຍຫາຍ (NDMO, 2010)</p>
<p>ກັນຍາ 2000 ນໍ້າຖ້ວມ</p>	<p>ຢ່າງຫນ້ອຍ 73,000 ຄົວເຮືອນໃນ 1,200 ຫມູ່ບ້ານຂອງ 7 ແຂວງລຽບຕາມແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນໍ້າຂອງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ເນື້ອທີ່ນາປະມານ 80,000 ຮຕຖືກເສຍຫາຍ. ຜົນເສຍຫາຍທັງໝົດຄິດເປັນມູນ ຄ່າປະມານ 20 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ.</p>
<p>ໄພແຫ້ງແລ້ງ</p>	<p>ທຸກພາກຂອງ ສ.ປ.ປ. ລາວ ໄດ້ປະສົບໄພແຫ້ງແລ້ງໃນປີຜ່ານມາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປູກພືດ. ໃນໄລຍະໄລຍະເວລາຂອງການປະເມີນຜົນ, ສົມທຽບກັບແຂວງອື່ນໆ, ແຂວງສາລະວັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃຫ້ເນື້ອທີ່ການຜະລິດເສຍຫາຍ 675.847 ເຮັກຕາ (NDMO, 2012). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດບໍ່ໄດ້ລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ</p>
<p>ດິນເຈື່ອນ</p>	<p>ດິນເຈື່ອນຢູ່ໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ ເກີດຈາກຜົນຕົກ. ດິນເຈື່ອນມັກຈະກະທົບຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງການຂົນສົ່ງໃນໄລຍະລະດູ ມີລະສຸມ, ແຕ່ວ່າບໍ່ມີການລາຍງານຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກໄພອັນຕະລາຍນີ້ (ADPC, 2010)</p>
<p>ແຜ່ນດິນໄຫວ</p>	<p>ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສ.ປ.ປ. ລາວມີລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດແຜ່ນດິນໄຫວລະດັບປານກາງ. ແຜ່ນດິນໄຫວມີແນວໂນ້ມເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຊຶ່ງມີລະດັບຄວາມແຮງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ວ່າບໍ່ມີລາຍງານເຖິງຜົນເສຍຫາຍ (ADPC, 2010).</p>

ຕາຕະລາງ 1.2 ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDPCC) ຂອງ ສປປ ລາວ

ລ/ດ	ສະມາຊິກ	NDPCC ຕຳແໜ່ງຂອງສະມາຊິກ	ໝາຍເຫດ
1	ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ	ປະທານ	
2	ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MoNRE)	ຮອງປະທານ	ສະມາຊິກປະຈຳການ
3	ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ຮອງປະທານ	
4	ລັດຖະມົນຕີກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ຮອງປະທານ	
5	ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ຮອງປະທານ	
6	ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ	ສະມາຊິກ	
7	ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ	ສະມາຊິກ	
8	President of the Lao Red Cross	ສະມາຊິກ	
9	ຮອງເລຂາຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ	ສະມາຊິກ	
10	ຮອງຫົວໜ້າກົມພະນັກງານ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ	ສະມາຊິກ	
11	ເລຂາປະຈຳ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ	ສະມາຊິກ	
12	ເລຂາປະຈຳ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ	ສະມາຊິກ	
13	ເລຂາປະຈຳ ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ	ສະມາຊິກ	
14	ເລຂາປະຈຳ, ກະຊວງການເງິນ	ສະມາຊິກ	
15	ຫົວໜ້າກົມສື່ມວນຊົນ, ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ	ສະມາຊິກ	

ຕາຕະລາງ 1.3 CBDRR ຢູ່ໃນກິດຈະກຳ

ກຸ່ມເບົ້າໝາຍ	CBDRR ຢູ່ໃນກິດຈະກຳ
ການກະກຽມຊຸມຊົນ	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດອົງກອນກ່ຽວກັບ CBDRR, ການວາງແຜນ CBDRR ແລະ ການປະຕິບັດ, ການສ້າງ VDPCC, ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ CBDRR, ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນລະດັບຊຸມຊົນ (EWS), ສູນຫລັບໄພ ແລະ ອຸປະກອບຕອບໂຕ້ອື່ນໆ. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງບ້ານ ການສ້າງແຜນກິດຈະກຳ DRR ການປະຕິບັດHVCA
DRR ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ	<ul style="list-style-type: none"> ສົ່ງເສີມວຽກງານກະສິກຳ, ສຸຂະພາບ, ນ້ຳ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບ
ປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ	<ul style="list-style-type: none"> ການເສື່ອມສານວຽກງານ DRR ເຂົ້າໃນຫລັກສູດການຮຽນການສອນ ກິດຈະກຳຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ
ການເສື່ອມສານ ວຽກງານໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> ປະຕິບັດການວິເຄາະໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ, ການດຳລົງຊີວິດ, ຕະຫລາດ ແລະ ເສດຖະກິດ ແລະ ເສື່ອມສານວຽກງານໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາບ້ານ SEDP (ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ)

ເອກະສານຊ້ອນຫ້າຍ 2

ແຜນປະຕິບັດວຽກງານ DRM ຂອງບ້ານ

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງແຜນ

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນ

ສິ່ງອ້າງອີງຂອງແຜນ

- -----
- -----
- -----

1. ປະຫວັດຂອງບ້ານ

1.1. ລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ

ທີ່ຕັ້ງ: -----

ລັກສະນະ (ແມ່ນ້ຳ, ອ່າງເກັບນ້ຳ...): -----

ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ: -----

ອາກາດ ແລະ ປະລິມານນ້ຳຝົນ: -----

1.2. ສະພາບພູມສັນຖານຂອງບ້ານ

ປະຊາກອນລວມ, ຄົວເຮືອນ, ຄອບຄົວ, ສາດສະໜາ

ປີ	ປະຊາກອນ ລວມ	ຍິງ	ຄົວເຮືອນ	ຄອບຄົວ	ສາດສະໜາ

ລະດັບການສຶກສາ: -----

ສຸຂະພາບ ແລະ ໂພຊະນາການ: -----

ປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳ: -----

1.3. ຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ອາຊີບຄົງທີ່, ອາຊີບກະສິກໍາທີ່ບໍ່ຄົງທີ່ (ເນື້ອທີ່ນາ, ສວນ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ)

ປີ	ອາຊີບຖາວອນ (ຄົວເຮືອນ/ຄອບຄົວ)	ອາຊີບທີ່ບໍ່ຄົງທີ່ (ຄົວເຮືອນ/ຄອບຄົວ)	ໝາຍເຫດ

ປີ	ເນື້ອທີ່ນາ (ຮຕ)	ສວນ/ດິນຟາມ (ຮຕ)	ສັດລ້ຽງ	ລວມຍອດຜະລິດ ຕະພັນໝາຍໃນ

1.4. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງບ້ານ

ລ/ດ	ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ		ລວມ	ໝາຍເຫດ
1	ເຮືອນ	ຖາວອນ		
		ເຄິ່ງຖາວອນ		
		ບໍ່ຖາວອນ		
2	ເຮືອ			
3	ແຫລ່ງນໍ້າດື່ມ			
4	ນໍ້າສ້າງມີແທ່ງ			
5	ໜອງ			
6	ຄູກັນນໍ້າ			
7	ຖະໜົນ			
8	ທໍລະບາຍນໍ້າ			
9	ບ່ອນຫລົບໄພ			
10	ໂຮງຮຽນ			
11	ຕູ້ໂທລະສັບ			
12	ໄພພິບັດ			
13	ພາຫະນະ			
14	ສູກສະລາ			
	ອື່ນໆ			

2. ອົງການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນ

ລ/ດ	ປະເພດ ອົງການຈັດຕັ້ງ	ຈຳນວນ ສະມາຊິກ	ຂົງເຂດ ວຽກງານ	ທີ່ຢູ່	ໂທລະສັບ

ໝາຍເຫດ: Venn gram

3. ການປະເມີນໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ ແລະ ຄວາມສາມາດຫລາຍຮູບແບບ

3.1. ສະພາບພູມສັນຖານຂອງບ້ານ

- ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບ້ານປະກອບດ້ວຍ: -----
- ແຜນທີ່ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ: -----
- ການກຳນົດບຸລິມະສິດໄພອັນຕະລາຍ: -----

ລະດັບ	ປະເພດໄພອັນຕະລາຍ	ສາຍເຫດ
1		
2		
3		
4		
5		
6		

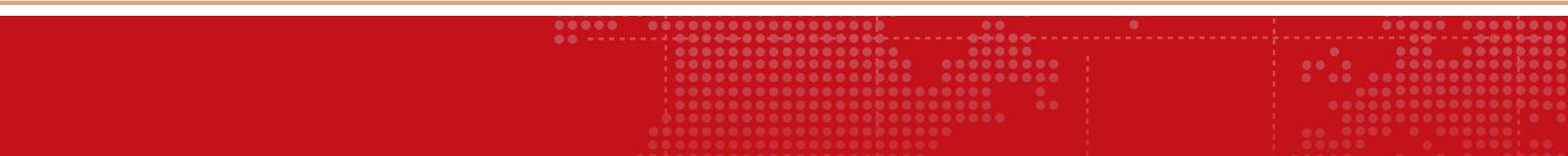
4) ຜົນກະທົບຂອງດິນເຈື່ອນ

ປີ	ຈຳນວນທີ່ສູນເສຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍ										
	ຄົນ			ສັດລ້ຽງ		ເຮືອນ		ໂຮງຮຽນ		ວັດ	
	ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ເສຍຊີວິດ	ສູນຫາຍ	ຕາຍ	ສູນຫາຍ	ບາງສ່ວນ	ທັງໝົດ	ບາງສ່ວນ	ທັງໝົດ	ບາງສ່ວນ	ທັງໝົດ

5) ຜົນກະທົບຂອງດິນເຈື່ອນ

ປີ	ຄົນ		ສັດລ້ຽງ ຕາຍ
	ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ເສຍຊີວິດ	

6) ອື່ນໆ

3.3. ການປະເມີນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່

1) ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ຂອງບ້ານ:

ອົງປະກອບໃນຄວາມສ່ຽງ	ສາຍເຫດ

2) ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່

ລ/ດ	ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່	ລວມ
1	ຜູ້ຍິງ	
2	ຜູ້ເຖົ້າ (ອາຍຸ > 60 ປີ)	
3	ແມ່ມານ	
4	ແມ່ທີ່ກຳລັງໃຫ້ນົມລູກ	
5	ເດັກອາຍຸ < 8 ປີ	
6	ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກກວ່າໝູ່	
7	ຫົວໜ້າຄອບຄົວທີ່ເປັນຜູ້ຍິງ	
8	ຄົນພິການ	ຫູໜວກ/ປາກກີກ
		ຕາບອດ
		ພິການທາງສະໜອງ
		ເສຍອົງຄະ
9	ບໍ່ສະບາຍ	
10	Windowed	
11	ອື່ນໆ	

3) ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ອາຍຸ	ເຮືອນເລກທີ	ໂທລະສັບ	ໝາຍເຫດ

3.4. ການປະເມີນຄວາມສາມາດ

1) ຊັບສິນຂອງບ້ານ:

ລ/ດ	ຊັບສິນຂອງບ້ານ	ຈຳນວນ		ໝາຍເຫດ
		ມີ/ບໍ່ມີ	ຄວາມຕ້ອງການ	
1	ໂຮງຮຽນ			
2	ສະໂມສອນ/ຫ້ອງການບ້ານ			
3	ວັດ			
4	ສະຖານີໄຟຟ້າ			
5	ສະຖານີໂທລະສັບ			
6	Exist			
7	ຮ້ານຄ້າ			
8	ໄປສະນີ			
9	ສະຖານີຕໍາຫລວດ			
10	ສຸກສະລາ			
11	ໂທລະທັດ			
12	ວິທະຍຸ			
13	ຖະໜົນເສື້ອມຕໍ່			
14	ຖະໜົນແຫ່ງຊາດ			
15	ພື້ນທີ່ສັດລ້ຽງ			
16	ປັກ			
17	ບ້ານຈຳນັນ			
18	ເຕັນ			
	ອື່ນໆ			

2) ພາຫະນະ:

ລ/ດ	ພາຫະນະ	ລວມ	ເຈົ້າຂອງ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				

1) ຊັບສິນຂອງບ້ານ:

ລ/ດ	ເຂດປອດໄພ	1 ຊັ້ນ	2 ຊັ້ນ	ຄວາມສາມາດ	ໂທລະສັບ	ໝາຍເຫດ
1.	ໂຮງຮຽນ					
2.	ວັດ					
3.	ຫ້ອງການບ້ານ					
4.	ສະໂມສອນບ້ານ					

4. ໜ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPU)

1) ສະມາຊິກໜ່ວຍງານປ້ອງກັນໄພພິບັດບ້ານ (VDPU)

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ	ອາຊີບ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ VDPU

ກ່ອນໄພພິບັດ	ຂະນະເກີດໄພພິບັດ	ຫຼັງໄພພິບັດ

2) ທີ່ມງານແຈ້ງການ ແລະ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ	ອາຊີບ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				
4				
5				

ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

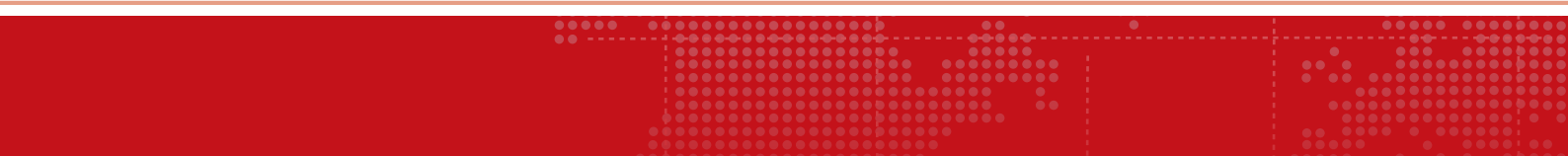
ກ່ອນໄພພິບັດ	ຂະນະເກີດໄພພິບັດ	ຫລັງໄພພິບັດ

3) ທີ່ມງານຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ	ອາຊີບ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				
4				
5				

ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ກ່ອນໄພພິບັດ	ຂະນະເກີດໄພພິບັດ	ຫລັງໄພພິບັດ

ຄູ່ມືການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຊຸມຊົນ (CBDRR) ໃນ ສປປ ລາວ

4) ທີ່ມງານສຸຂະພາບ ແລະ ອະນາໄມສາມສະອາດ

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ	ອາຊີບ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				
4				
5				

ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ກ່ອນໄພພິບັດ	ຂະນະເກີດໄພພິບັດ	ຫຼັງໄພພິບັດ

5) ທີ່ມງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ບັນເທົາທຸກ

ລ/ດ	ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ຕຳແໜ່ງ	ອາຊີບ	ໂທລະສັບ
1				
2				
3				
4				
5				

ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ກ່ອນໄພພິບັດ	ຂະນະເກີດໄພພິບັດ	ຫຼັງໄພພິບັດ

5. ແຜນກິດຈະກຳ DRM ຂອງບ້ານ

5.1. ສະພາບພູມສັນຖານຂອງບ້ານ

1) ທີ່ມງານຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ

ລະດັບ	ບັນຫາ	ສາຍເຫດ	ກິດຈະກຳ/ການແກ້ໄຂບັນຫາ
1			
2			
3			
4			
5			

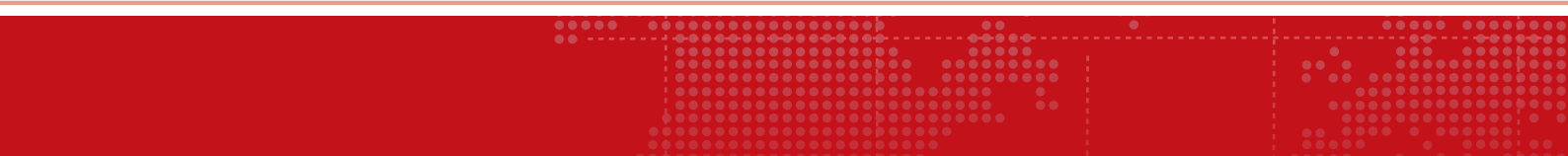
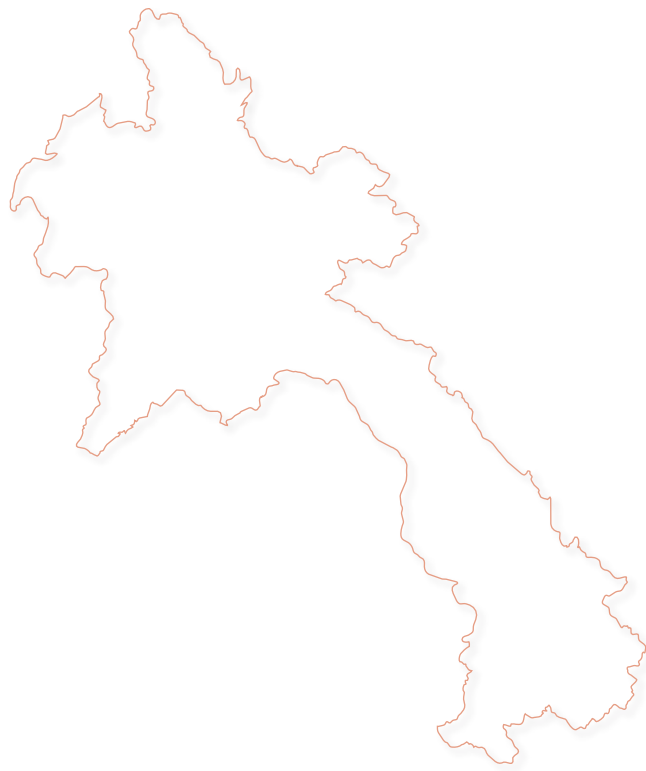
2) ກຳນົດການແກ້ໄຂບັນຫາ

ລະດັບ	ບັນຫາ	ສາຍເຫດ	ກິດຈະກຳ/ການແກ້ໄຂບັນຫາ
1			
2			
3			
4			
5			

3) ການກຳນົດບຸລິມະສິດບັນຫາ

ລະດັບ	ບັນຫາ	ສາຍເຫດ	ກິດຈະກຳ/ການແກ້ໄຂບັນຫາ
1			
2			
3			
4			
5			

ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC)

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MoNRE)

ຕູ້.ປ.ນ 7864, ຖະໜົນນາໄຮ່ດຽວ, ບ້ານສີສະຫວາດໃຕ້, ເມືອງຈັນທະບູລີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ໂທ +85621-262120, +85621-265017

ແຟັກ +85621-265017

ການເສີມຂະຫຍາຍການທຸລະກິດຜ່ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຊຸມຊົນ ໃນ ສປປ ລາວ

Humanitarian Aid
and Civil Protection

Save the Children

croix-rouge française

Facilitated by

adpc